

[1987 மார்ச் 10]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன் : இச் சட்டமுன்வடிவைப் பேரவையுள் அறிமுகம் செய்கிறேன்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

5. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்-விவாதம்—
தொடர்ச்சி.

திரு. கி. மனோகரன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது கடந்த 5 அல்லது 6 நாட்களாக இந்த அவையின் சார்பாக மொத்தம் 67 பேர் பங்கு பெற்று, தங்களது கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்பு ஒன்றைத் தெரிவிக்க எனக்கு நீங்கள் அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : **இதுசம்பந்தமான பேச்சுக்கள் அவைக்குறிப்பில் இருக்கக் கூடாது.

திரு. கி. மனோகரன் : எனது பேச்சின் ஆரம்பத்தில் நான் மிக்க வேதனையோடும், வருத்தத்தோடும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, தமிழகத்திலே நிலவிக் கொண்டிருக்கிற கடுமையான வறட்சி பற்றியதாகும்,

தமிழ்நாட்டின் நெற்களஞ்சியங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிற தஞ்சை மாவட்டமும், கன்னியாகுமரி மாவட்டமும் பாலைவனங்களாக மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்ற செய்திகளைத் தாங்கி தினந்தினம் பத்திரிகைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வறட்சி இந்த அளவுக்குக் கடுமையாக இருக்கிறபோது—இந்த முறைகள் எல்லாம் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தால் தெரிவிக்கிறேன்—கலெக்டர்கள் மாநாடுகளை அடிக்கடி கூட்டி, அமைச்சரவையை அடிக்கடி கூட்டி, அதோடு நிற்காமல் பாரதத்தின் இளைய பிரதமர் திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்களைத் தமிழகத்திற்கு அழைத்து வந்து வறட்சிப் பகுதிகளைப் பார்க்க வைக்க வேண்டுமென்ற கடமை இந்த அரசுக்கு உண்டு என்பதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : **

திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாரதத்தின் பிரதமர் அவர்களை எப்படி கர்நாடக முதலமைச்சர் திரு. ஹெக்டே அவர்கள் அழைத்தார்களோ, அழைத்து பெற வேண்டிய வாய்ப்பைப் பெற்றார்களோ அந்த

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 மார்ச் 10] [திரு. கி. மனோகரன்]

வாய்ப்பைப் பெற வேண்டிய முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். நிபுணர்கள் குழுவை அனுப்ப வேண்டுமென்று மத்திய அரசை உடனடியாகக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று, இவ்வளவு நிலைமைகள் வளர்ந்ததற்குப் பிறகு, நான் அவை முன்னவர் அவர்களையும் முதலமைச்சர் அவர்களையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமக்குள் கருத்துப் பரிமாற்றம் தவிர, யார் யார் அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள், யார் யார் வேகமாகப் பேசுகிறார்கள், ஸ்கோர் அடிக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதல்ல. இந்த நேரத்திலே விவசாயிகளிடம் இருந்து வரி வசூலிக்கிற முறையைத் தயவு செய்து இந்த வறட்சிக் காலத்திலே இந்த அரசு தள்ளிவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1969 ஆம் ஆண்டு என்று எனக்கு நினைவு. முதலமைச்சராக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் டெல்லிக்கு வந்த நேரத்திலே அனைத்து அமைச்சர்களையும் சந்தித்துப் பேசியதற்குப் பிறகு கடைசியாக அன்னை இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசி—அப்போது தமிழகத்திலே வறட்சி நிலவிக் கொண்டிருந்த நேரம்—நீங்கள் தமிழகத்திற்கு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்ட நேரத்திலே எந்தவித மறுப்பும் சொல்லாமல் அந்த நேரத்திலே பக்கத்திலே இருந்த நிதித் துறைச் செயலாளர் திரு. ஜி. இராமச்சந்திரனை அழைத்து அவர்கள் டைரியைத் திருப்பிப் பார்த்து எது சரியாக இருக்கும் என்று பார்த்து கலைஞரையும் கேட்டுக் கொண்டு அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டு இங்கே வந்தது எல்லோருடைய நினைவிலேயும் பசுமையாக இருக்கும் என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன். ஆகையினாலே இந்தச் சர்க்கார் இதில் தவறிவிட்டதாக நான் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

அடுத்து, வறட்சி இந்த அளவிற்குத் தலை விரித்தாடுகின்ற நேரத்தில் வறட்சியின் கடுமையான கரங்கள் மக்களின் கழுத்துகளை நெறித்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து கேட்கிறேன், சேலத்திற்குச் சென்றீர்கள், செல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள் ** (குறுக்கீடுகள்)

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1987 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளுநர் உரை மீது விவாதத்தை நடத்த வேண்டும். இதைப் பற்றி ஏன் இங்கே பேசுகிறீர்கள்? இது முறை அல்ல. இது மக்கள் செய்வது. இது அவைக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதது. இது தேவையில்லை. ** ஆகவே, அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : நான் அதனாலேதான் சொல்கிறேன். **இந்த அளவிற்கு.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, **

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுக் கூட்டம் பற்றி பேசக் கூடாது. திரு. மனோகரன், ஆளுநர் உரை மீது பேச வேண்டும்.

திரு. கி. மனோகரன் : நான் இன்னும் கேட்டுக் கொள்கிறேன், கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கின்ற நேரத்தில் மேஜைகளைத் தட்டி விடுவதன் மூலம் உண்மை செத்துப் போகாது என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே யிருக்கிற அனைத்து நண்பர்களுக்கும் எல்லோருக்கும் தெரியும், எந்த அளவுக்கு நாம் விளம்பரத்திலே இன்றைக்கு ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தயவு செய்து மறந்து விடக் கூடாது.

அடுத்ததாக, நான் இந்த மன்றத்திற்கு வைக்க விரும்புவது, மின்சாரப் பற்றாக்குறை பெரும் அளவுக்கு இந்த மாநிலத்தைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறை எந்த அளவிற்கு மின்சார வாரியத்திற்கு நஷ்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது என்றால், ரூ. 227 கோடி நஷ்டத்தை உண்டாக்கி இருக்கிறது. எனக்கு அமைச்சர் பதில் சொல்ல முற்படுவார் என்று கருதுகிறேன். இன்னின்ன காரியத்திற்காக செலவழிக்கப்பட்ட காரணத்தாலே, மின்சாரம் பற்றாக்குறை ஆகி விட்டது என்று அமைச்சர் ஒருவேளை, அதற்கு வாதம் வழங்கக் கூடும் அல்லது கருத்து வழங்கக் கூடும். நான் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன், நமக்கு மிகத் தேவை, இந்த நாட்டு மக்களின் Growth Rate, Productivity இவை அதிகம் ஆவதற்கு heavy industries என்று கருதப்படுகிற கனரகத் தொழிற்சாலைகள் போன்றவை இயங்க வேண்டும் என்றால் மின்சாரம் நமக்கு அதிகப்படியாகத் தேவை. மின்வாரியத்திற்கு ரூ. 227 கோடி நஷ்டம் என்றால், இந்த நஷ்டத்தை

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 மார்ச் 10] [திரு. கி. மனோகரன்]

இந்த அரசு எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறது என்பதைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதற்காக இந்தக் கேள்வியை நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில்—1987 ஆம் ஆண்டு—பாரா 8-ல் தொழில் வளர்ச்சி, அயல் நாட்டுத் தமிழர்கள் தொழில் முதலீடு என்ற கருத்தை அவர் தெரிவித்து இருக்கிறார். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். நமது மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சர் அமெரிக்காவுக்குச் சென்றார். —சென்ற இடத்திலே அங்கே இருக்கிற மூலதனம் படைத்த தமிழ் மக்களைக் கண்டார். நீங்கள் தமிழகத்திற்கு வாருங்கள், மூலதனத்தை முடக்குங்கள் என்று குறிப்பிட்டார். நான் இந்த அவையிலே உங்கள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, எத்தனை பேர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்தோ அல்லது லண்டன் மாநகரத்திலிருந்தோ அல்லது பாரிஸ் மாநகரத்திலிருந்தோ முதலை முடக்குவதற்கு இங்கே வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் எத்தனை தொழிற்சாலைகள் இங்கே உருவாகியிருக்கின்றன என்பதை அருள்கூர்ந்து எனக்குச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டுமென்று, பதில் சொல்லுகின்ற பொழுது, நான் மதிக்கின்ற, நாவலர் அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு மாநிலத்தில் தொழிற்சாலைகள் பெரும் அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டு எதிலே இருக்கிறது என்றால், அந்த மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்குத் தனி நபர் வருமானம் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஒரு அடிப்படையாகக் கொள்வது வாடிக்கை. நீங்கள் எல்லாம் படித்துப் பார்த்திருப்பீர்களோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. படிக்காதவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'ஏஷியன் ரிக்கார்டு' என்ற பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்ற செய்தி. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை தனி நபர் வருமானம் மிக மிக பின்தங்கிய நிலையில்—பிலோ நேஷனல் ஆவரேஜ்—இருக்கிறது என்ற கருத்தை அது தெரிவித்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் உருவாக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் எத்தனை, உருவான தொழிற்சாலைகள் எத்தனை, உற்பத்திப் பெருக்கம் எவ்வளவு, அதன் காரணமாக தனி நபர் வருமானம் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது, வாங்குகின்ற சக்தி எந்த அளவிற்கு உயர்ந்து வருகின்றது என்பதை விளக்குவதற்கு அவை முன்னவர் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக நமது ஆளுநர் உரையில் 170 கோடி ரூபாய்க்கு படச்சுருள் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கு மத்திய அரசு நமக்கு ஒப்புதல் தெரிவித்திருக்கிறது என்ற கருத்தை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். நான் அதை படித்துப் பார்த்தேன். இங்கே இருக்கின்ற எனது அருமை மாண்புமிகு

[திரு. கி. மனோகரன்]

[1987 மார்ச் 10]

உறுப்பினர்களும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக நான் அதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். 170 கோடி ரூபாய்க்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதி தந்திருக்கிறது. இன்னொரு திட்டத்தையும் அவர்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அது 200 கோடி ரூபாயாகும். அது வண்ணச்சுருள் படத் தொழிற்சாலை. அது என்னவாயிற்று? இந்த மன்றத்திலே பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற நான் உங்கள் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவதாக நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர் மத்திய சர்க்காரையும், மாநில சர்க்காரையும் இணைத்து பேசுகின்ற நேரத்தில், கணவன் மனைவி உறவு என்று குறிப்பிட்டார். நல்ல உறவு. ஆனால் அந்த உறவு எப்படி இருக்கும் என்று என்னைப் போன்றவர்கள் கருதுகிறார்கள் என்றால், பருவத்திற்கு ஏற்ற முறையில் அந்த உறவு அமையும். வயது அதிகமாக இருந்தால் அதற்குக் கணவன் என்றும், வயது குறைவாக இருந்தால் அதற்கு மனைவி என்றும் பெயர் இருக்கும். ஆனால் இருக்கின்ற நிலைமை, அங்கே ஆட்டிப் படைக்கின்ற மனைவியையும், இங்கே அடங்கிக் கிடக்கின்ற கணவனையும் நான் பார்க்கின்றேன் என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு பிறகு (கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இலக்கியத்திலே பேச ஆரம்பித்தீர்களென்றால் அது பட்டி மன்றம் மாதிரி ஆகிவிடும்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றபோது, சமுதாய நலத் திட்டங்களை நாங்கள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். அப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசாங்கம் அவர்கள் இதில் மத்திய அரசு பல்வேறு வகையிலே உதவுகிறது, மாநில அரசிலே இருக்கின்ற இவா சொல்லுகிறார் என்று சொன்னார். அப்போது நான் சொன்னேன். மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்று இருந்தாலும் எல்லோரும் பொது மக்களுக்காகச் செய்கிறோம், மத்திய அரசுக்கு என்று தனியாக மக்கள் இல்லை. (குறுக்கீடு) மக்களுக்காக சேவை செய்வதில், மத்திய மாநில அரசு கணவன் - மனைவி என்று உறவிலே இருக்க வேண்டும். யார் சம்பாதிக்கிறார்கள், யார் செலவழிக்கிறார்கள் என்பதல்ல. பராமரிப்பதிலே, சேவை செய்வதிலே ஒரு ஒருமித்த கருத்து தேவை என்று சொன்னேனே தவிர, இதனைக் கொச்சைப்படுத்துவது அவருடைய அரசியலுக்கு நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆலோசனையைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

1987 மார்ச் 10]

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, அடுத்தாற்போல் உங்கள் மூலமாக இந்த அவைக்கு நான் வைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற கருத்து, கிருஷ்ணா நதிநீர்த் திட்டம் என்னவாயிற்று? 1983-ம் ஆண்டு இந்தத் திட்டத்திற்கான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாயிற்று. அப்போது உயிரோடிருந்த அன்னை இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் இங்கே வரவழைக்கப்பட்டார். தெலுங்கு தேசத்தின் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற தம்பி என். டி. ராமராவ் அவர்களும்—எம். ஜி. ஆருக்குத் தம்பி என். டி. ராமராவ்—அவரே மகிழ்ச்சியோடு அழைப்பது வழக்கம்—இங்கே இருக்கின்ற அண்ணன் எம். ஜி. ஆர். அவர்களும் சேர்ந்து, அம்மையாரைப் பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டு முதல் தடவையாக, முதல் தவணையாக 30 கோடி ரூபாய் தருகிறோம் என்று சொல்லி சளை சளையாக அந்த 30 கோடி ரூபாய் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது.

(முற்பகல் 10-40)

வாங்கிக் கொண்டு மறுநாள் காலையிலேகூடச் செல்லவில்லை, என். டி. ஆர். அப்போதே புறப்பட்டுப் போனார். புறப்பட்டுப் போனார், அவ்வளவுதான். அதற்குப் பிறகு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மேற்கொண்டு 17 கோடி ரூபாயை இந்தச் சர்க்கார் அந்தக் கிருஷ்ணா நதித் திட்டத்திற்காக வழங்கிற்று, நாங்கள் எல்லாம் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்தோம். நீங்களும் ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டு இருந்திருப்பீர்கள், எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக—அவர்கள் வைத்த கோடு, எல்லையைச் சொல்கிறேன்—மிஞ்சினால், நான்கு ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக சென்னை நகரத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் தாகவிடாயைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக கிருஷ்ணா நதி நீரைப் பருக இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

நான் இந்த அவையின் மூலமாக, உங்கள் மூலமாக இந்த அரசைப் பார்த்துக் கேட்க விரும்புகிறேன். கிருஷ்ணா நதி நீர்த்திட்டம் எந்த நிலையிலே இருக்கிறது, என்பதை இந்த நாடு தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறது. என்னைப் பொறுத்த வரை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நான் தவறிழைத்தவனாக இருந்தால், அல்லது தவறான தகவல்களை இந்த அவைக்குத் தருபவனாக இருந்தால், தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். 47 கோடி ரூபாய் பாழ். இன்னும் அந்தத் திட்டத்தின் கதி என்ன என்றே தெரியவில்லை. தமிழகத் திற்கு அந்தத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதற்கான ஆதாரம் இல்லை. அந்தக் காரணத்தினாலேதான் இந்த அரசை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். நீங்கள் திட்டங்களைச் சொல்கிறீர்களே தவிர, ஒப்பந்தங்களை எழுதுகிறீர்களே தவிர ஒப்பந்தங்களிலே கையெழுத்துக்களைப் போடுகிறீர்களே தவிர,

[திரு. கி. மனோகரன்] [1987 மார்ச் 10]

அவை எல்லாம் ஒழுங்காக செயல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முதலமைச்சர் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்.

அதற்கடுத்தாற்போல், ஊருக்கெல்லாம் தெரிவிக்கின்ற அளவுக்கு 30 இலட்சம் வீடுகள் மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாகக் கட்டித் தரப்படும் என்று நமது முதலமைச்சர் செல்கிற இடமெல்லாம் சொல்கிறார். அலாவுதீனின் அற்புத விளக்கு அவர் கையில் இருக்கிறதோ, இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது நினைத்த நேரத்தில் முப்பது இலட்சம் வீடுகள் எழும்பட்டும் என்றால் எழும்பவும், நினைத்த நேரத்தில் மின்சாரம் பெருகிப் பாயட்டும் என்றால் பெருகிப் பாயும் அளவு அலாவுதீனின் அற்புத தீபத்தை அவர் எங்கிருந்து பெற்றாரோ, எனக்குத் தெரியாது. நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நமக்குள்ளே புரிந்து கொள்வதற்காக; நாங்கள் தவறாக எண்ணியிருந்தால், அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்வதற்காக; நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மூன்றாண்டுக் காலத்தில் முப்பது இலட்சம் வீடுகள் இந்த அரசு கட்ட முடியும் என்று நம்புகிறீர்களா? ஒரு ஆண்டு ஆயிற்று, சொல்வி. எனது அருமைத் தம்பி மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. திருநாவுக்கரசு பத்திரிகை நிருபர்களிடத்தில் பேசும்போது சொன்னார். ஓராண்டுக் காலத்தில் இரண்டு இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று, ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் இரண்டு இலட்சம் வீடுகளானால், மூன்றாண்டுக் காலத்தில் ஆறு லட்சம் வீடுகள்தான் ஆகும். இன்னும் சொல்கிறேன். சற்று விரைவாகப் போனால், எட்டு இலட்சம் வீடுகளாகும். எப்படி முப்பது இலட்சம் வீடுகளாக அவை குட்டி போடும்? தயவு செய்து நீங்கள் இதற்குப் பதில் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அவை முன்னவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல, நமது ஆளுநர் உரையில் இன்னொன்றைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஒன்றேகால் கோடி காலணி, இந்தத் திட்டத்தை கேலி செய்வதற்கோ இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கொச்சைப்படுத்திப் பேசுவதற்கோ, எதிர்க்கட்சியினர்க்கு அதுவே தொழில் என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். சொல்லக் கடமைப்பட்டவர் சொல்கிறார். கேட்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் நாங்கள் கேட்கிறோம். என்றாலும், நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. 'Opposition has its say and the ruling party has its way,' என்று அடிக்கடி அவர் சொல்வதுண்டு, ஆக, நாங்கள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றேகால் கோடி காலணி —யார் யாருக்கு? கருத்தரித்திருக்கின்ற பெண்

1987 மார்ச் 10] [திரு. கி. மனோகரன்]

களுக்கு, கல்லிலும் முள்ளிலும் நடக்கின்ற பள்ளி இளம் சிறார்களுக்கு. இந்தக் காலணிகள், ஒன்றேகால் கோடி காலணிகள் தருவிக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டு, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு. * * (குறுக்கீடு, கூச்சல்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது போன்ற வார்த்தைகள் வேண்டாம். அதைத்தான் நான் முதலிலேயே சொன்னேன் நேரடியாகப் பேசுங்கள் * * இதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும். (குறுக்கீடு) * * என்பதை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன். (கூச்சல், குழப்பம், குறுக்கீடு) நீங்கள் சொல்வது தவறு அல்ல; சொல்வதை முறையாகச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் அதை எதிர்க்கிறார்கள். அதற்காக நான் சொல்கிறேன். உறுப்பினர்கள் எதிர்க்கிறார்கள், ஆகவே சொல்கிறேன். அவர்கள் சொல்லும்போது நீங்கள் எதிர்த்தால் நான் தேட்கவில்லையா? ** இந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் நாட்டுக்குத் தேவைதானா? வறட்சியைப் பற்றிப் பேசினீர்கள், அதைப் பற்றி பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) கவலைப்பட்டதால்தான் பிரச்சினையே. (குறுக்கீடு கூச்சல், குழப்பம்) நானும் உங்களைப் போல் சும்மா போய் விட்டிருந்தால் ஒன்றுமே இல்லை. வேண்டாம், அப்படிப் பேசாதீர்கள். (கூச்சல், குழப்பம்) அது அவை குறிப்பில் வேண்டாம். (குறுக்கீடு, கூச்சல், குழப்பம்) எல்லோரும் அமருங்கள். நீங்கள் பேச்சைத் தொடருங்கள்.

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தாற்போல் நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்புவது, இந்த மாநிலத்தை (குறுக்கீடு, கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : * * பார்த்தீர்களா எவ்வளவு விவகாரம் வருகிறது (கூச்சல், குழப்பம்)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 மார்ச் 10]

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து நான் பேசுகின்ற நேரத்தில் தேவையில்லாமல் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று நீங்கள் ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று பணிவன்புடன். . . . (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தேவையில்லாமல் யாரும் குறுக்கிடாதீர்கள். நீங்களும் தேவையில்லாத விவகாரங்களைக் கொண்டு வர வேண்டாம், பிரச்சினை வராது.

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் பொறுத்தவரையில் உங்களுக்குத் தெரியும் தேவையற்ற பிரச்சினைகளைப் பேசிப் பழக்கப்பட்டவன் அல்ல நான். பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுவன் நான் என்பது அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற பெரும்பாலான, கழகத்தில் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே டணியாற்றிய நண்பர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இப்போது நான் உங்களது கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று விரும்புவது நமது மாநிலத்தை பெருமளவுக்கு பாதிக்கின்ற பிரச்சினை இந்தப் பிரச்சினையாகும். இந்த இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நமது கருத்துக்களைத் தெளிவாக மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். இங்கு இருக்கின்ற அவை முன்னவருக்கு உங்கள் சார்பாக நான் தெரிவிக்க விரும்புவது ஒன்றே ஒன்று. இந்த பேரவை ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும்போது அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மிக ஆவேசமாகப் பேசி தமிழகத்து மக்களின் உள்ளத்திலே இருக்கிற கொந்தளிப்பின் பிரதிபலிப்பாக அவர் விளங்கியதை நானும் நேரிலே பார்த்தேன். நீங்களும் நேரிலே பார்த்தீர்கள். ஆனால் அந்த அரசினர் தீர்மானம் என்னவாயிற்று? இந்தக் கேள்விக்கு எனக்குப் பதில் தேவை. மூன்று காரணங்கள் என் உள்ளத்திலே தோன்றுகின்றன. எது காரணமோ எனக்குத் தெரியாது.

1987 மார்ச் 10] [திரு. கி. மனோகரன்]

தயவு செய்து அந்தக் காரணங்களில் ஏதாவது ஒன்றை பாவது நியாயப்படுத்தவா அல்லது நம்பவா என்று பின்னாலே சொல்லுகிறேன். ஒன்று—இந்த அரசு நிறைவேற்றிய அந்தத் தீர்மானம்—234 உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கிய தீர்மானம்—அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களின் தொகை கோடி கோடி—அந்தக் கோடிக்கணக்கான மக்கள் சார்பில் நிறைவேற்றிய தீர்மானம்—அது வெறும் காகிதக் குப்பை அல்ல—அது அரசினர் தீர்மானம்—அந்தத் தீர்மானத்தின் பின்னாலேதான் தமிழக மக்களின் கொந்தளிப்பு, நீறு பூத்த நெருப்பாக எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் கூட அந்த அரசினர் தீர்மானத்திற்கு, மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய பாரதத்தின் இளம் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களிடமிருந்து பதில் வந்ததா என்ற கேள்வியை இந்த மன்றத்தில் கேட்ட நேரத்தில் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் சொன்னார்கள் “பதில் வரவில்லை” என்று. நான் கேட்கிறேன்—3 வகையான காரணங்கள் இருக்கலாமோ என்று நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன், ஒன்று இந்த அவைக்கு மைய அரசு மரியாதை தரவில்லையோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு. நான் உணர்வுகளைச் சொல்கிறேன்.**

(முற்பகல் 10-50)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த திரு. நாஞ்சிலார் அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு தவறான மோட்டிவ் கற்பிக்கிற வகையில் ஒரு தவறான கருத்தை யூகித்துச் சொல்வது சரியல்ல. மோட்டிவ் சொல்வது சரியில்லை. அதுவும் தவறான மோட்டிவ் சொல்வது சரியில்லை. எனவே அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதைத்தான் நான் சொன்னேன். இது தேவையில்லாத பிரச்சினை. (குறுக்கீடு) இருக்கட்டும் என்றால் இருக்கட்டும். வேண்டாம் என்றால் எடுத்துவிடலாம். (குறுக்கீடு) அது முறையல்ல. அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். அதை எடுத்துவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்களே. எனவே நீக்குகிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர்கள் கேட்கிறார்கள், ஆகவே எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிடுகிறேன் என்பது எப்படிச் சரியாகும்? நீங்கள்தான் அதிகாரம் படைத்தவர் (குறுக்கீடு)

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1987 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இங்கேயிருந்து கொண்டு பதில் சொல்ல முடியாது. நான் பதில் சொல்வது என்றால் அது வேறு விவகாரமாகிவிடும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வருகிற ஒரு தீர்மானம் உள்நோக்கம் கொண்டது என்று சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமையில்லையா? (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசாங்கம் நல்ல நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் உள்நோக்கம் கற்பிப்பது தவறு. (குறுக்கீடு) நீங்களும் சேர்ந்து தானே தீர்மானத்தில் ஒட்டு போட்டீர்கள். நீங்கள் போட்டது உள்நோக்கத்தோடு தானா? அதிலே எல்லோரும் ஒட்டு போட்டிருக்கிறோம். (குறுக்கீடு) எதிலும் நாம் சரியாக நிற்கமாட்டோம். அதுதான் பிரச்சினையே. நீங்களும் போட்டீர்கள். நானும் போட்டேன். என்னையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அது என்ன ஆயிற்று என்று கேளுங்கள். ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு உள்நோக்கம் சொன்னால் அது தவறு. உள்நோக்கம் கற்பிப்பது தவறு. யுனானிமிட்டியாக இருப்பதில் ஒரு டிவிஷன் உருவாக் குவது சரியா?

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்படி உள் உணர்வுகளை எடுத்துச் சொன்னேனே தவிர அந்த உணர்வுகள் எல்லாம் உண்மையானவை என்று அவையில் உரைக்கவில்லை. — உரைக்கவும் மாட்டேன். தேவைப்பட்டால் அவையின் முன்னவர் அவர்கள் பேசும்போது அதற்குப் பதில் சொல்லலாம். மற்றவர்கள் அமைதியாக இருந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும், ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மூன்றாவது உணர்வைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு வேளை மாநில அரசு இந்தத் தீர்மானத்தை மைய அரசுக்கே அனுப்பத் தவறிற்றோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) நான் இதைத் தெரிவிப்பதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): தலைவர் அவர்களே, இப்படிப் பேசுவதன் மூலமாக மறைமுகமாக இந்திக்கு இங்கே வால் பிடிக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாடாளுமன்றத்தில் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் மாநில சர்க்கார் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கட்சி பேதமில்லாமல் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட

1987 மார்ச் 10] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி.பாலசுப்பிரமணியன்]

குழந்திலையில் உள்நோக்கம் கற்பிப்பதும், களங்கம் கற்பிப்பதும் திட்டமிட்டு இந்தத் திணிப்புக்கு நீங்கள் வழிசாட்டுகிறீர்களே இது நியாயமா? தர்மமா? தீர்மானத்தின் மிது தி. மு. க. உறுப்பினர் பேசியிருக்கிறார். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அது உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல (குறுக்கீடு) காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. தங்கபாலுவும் பேசியிருக்கிறார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மனோகரன் சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனது உணர்வுகளை மட்டும் நான் இங்கே எடுத்துச் சொன்னேன். இதைச் சொல்லுவதற்கு மிக முக்கியமான காரணம் பின்னணியாக இருக்கிறது. அதை உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். அரசினர் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு 15 நாளில் இந்த தீர்மானத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு ** ** *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : **அப்படியானால் அவைக்குறிப்பிலே அது இருக்காது. நீங்கள் அந்தக் கடிதத்தைப் பற்றி பேசுகின்ற அந்த வாசகங்கள் அவைக்குறிப்பிலே இருக்காது.

** ** *

(கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்சிஸ்ட்) கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளி நடப்பு செய்தனர்)

** ** *

(திரு. கி. மனோகரன் வெளிநடப்பு செய்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்கிற வரையில் பத்திரிகைகளில் வெளிவரவேண்டாம். (குறுக்கீடு). நான் சொல்கிற வரையில் வர வேண்டாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற தீர்மானத்தின் மீது எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் நடைபெற்ற விவாதத்தினை முடித்து வைத்து நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை நான் முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

என்னுடைய உரையைத் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே தெய்வ பக்தியும், தேச பக்தியும் நிரம்பப் பெற்றவரும், முது பெரும் தேசியத் தலைவர்களில் ஒருவரும், தமிழக அரசில் வரலாறு படைத்தவரும், நிர்வாகத் துறையிலே மிகச் சிறப்பாக ஆட்சி செய்து காட்டியவரும் ஆகிய மாண்புமிகு பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலனார் அவர்களுடைய மறைவை ஒட்டி அவர்களுடைய உடலை எரியூட்டுவதற்குப் பொருத்தமான இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடத்தில் ஒரு பொருத்தமான நினைவுச் சின்னத்தையும் எழுப்புவதற்கு உத்தரவிட்ட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரியவர் பக்தவத்சலனார் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பல்வேறு படிப் பினைகளை பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற நமக்கெல்லாம் காட்டுகிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அண்மையிலே 90 வயது நிரப்பப் பெற்று பிறந்த நான் கொண்டாடிய நேரத்தில் நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 90,000 ரூபாய் பரிசாகக் கொடுத்த நேரத்தில் அந்த ரூபாயினை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டு கல்விப்பணிக்காக அதாவது அந்த முழுத் தொகையையும் மூன்று பல்கலைக் கழகங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்த அந்தப் பெருந்தகையினுடைய உணர்வுகளை நாம் நினைவில் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக சட்டசபைக் கூட்டத் தொடர் கொஞ்சம் காலம் தாழ்ந்து கூட்டப்படுகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். வருட ஆரம்பத்திலேயே அதாவது ஜனவரி மாதத்தில் மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையைத் தொடங்குவது வழக்கமாக இருந்தது. பிப்ரவரி மாத இறுதியில் அந்த ஆண்டுக்கான வரவு—செலவுத் திட்டங்களைப் போடுவது என்பது ஒரு நெடிய மரபாக தமிழகத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ இந்த ஆண்டு இந்த இரண்டுமே தள்ளிப்போய் பிப்ரவரி மாத இறுதியிலே தான் ஆளுநர் உரைக்கூட்டம் என்றும், மார்ச் மாதத்திலே 20-ஆம் தேதிதான் 1987—88-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் என்றும் நிர்ணயித்திருக்கிற காரணத்தால் பொதுமக்கள் மத்தியிலே பல்வேறு பிரச்சினைகளும், பல்வேறு பேச்சுக்களும் எழுப்பப்பட்டு இருக்கின்றன. பத்திரிகைகளில் எல்லாங்கூட எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டசபை நடைபெறுமா, முழுமையாக நடைபெறுமா அல்லது நாட்டிலே தேர்தல் வருமா, சட்டசபையைக் கலைத்து விடுவார்களா என்றெல்லாம் பல்வேறு செய்திகள் உலா வருவதற்கு நம்முடைய காலதாமதம் காரணமாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்

1987 மார்ச் 10] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

காகத்தான் நான் உங்கள் மூலமாக ஒன்றை மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் நாடாளுமன்றத்தைப் பின்பற்றலாம்—நாடாளுமன்றத்திலே வருட ஆரம்பத்திலே மேதகு குடியரசுத் தலைவருடைய உரை நிகழ்த்தப்படுகிற தேதியும், வரவு-செலவுத் திட்டம் என்றைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படும் என்ற அந்தத் தேதியும், அதன் பின்னர் மாரிக்காலக் கூட்டம் எப்போது என்றும் இப்படி ஒரு ஆண்டுக்கான அட்டவணை முழுவதையும் முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிடுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

அப்படி தெரியப்படுத்துகின்ற காரணத்தாலே அமைச்சர் பெருமக்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏன் அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சியை முன் கூட்டியே வைத்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஆகையினால் நான் உங்கள் மூலமாக கேட்டுக் கொள்வது நடந்து நடந்ததாக இருக்கட்டும். இனியாவது நாம் ஒரு டைம்-டேபிளை ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலை, அல்லது அட்டவணையை தயவு செய்து தயாரித்து அதன் மூலமாக நம்முடைய நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே நாம் மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி சொல்லும் தீர்மானத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே இந்தியாவின் இளைய பிரதமர் மேதகு ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை நாட்டுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டினுடைய மொத்த வருமானம் 56,932 கோடி. மொத்தச் செலவு 62,942 கோடி. பற்றாக்குறை 6010 கோடி. வரி விதிப்பின் மூலமாக 322 கோடி ரூபாய் ஈடு செய்வதை கழிப்போமானால் நிகரப் பற்றாக்குறை 5678 கோடி ரூபாய் என்று வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நாட்டுக்கு நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள்.

அதிலே இருக்கிற சிறப்பான அம்சம் கல்விக்கு இந்த ஆண்டு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான். கடந்த ஆண்டு அதாவது 1986-87 ஆம் ஆண்டு கல்விக்காக 352 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியவர்கள் இந்த ஆண்டு 800 கோடி அளவிற்கு அதை உயர்த்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. சமுதாயத்திலே இருக்கும் எல்லாத் தரப்பினரும் பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்று என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது மட்டும் அல்லாது கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்று அறிவித்திருப்பது இந்த நாட்டில் உள்ள பெரும்பான்மையான கிராமவாசிகளுக்குத் துணையாக இருக்கும்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

அது மட்டும் அல்ல, படிக்கிற மாணவர்களுக்கு பாட புத்தகங்கள், நோட்டுகள் (குறுக்கீடு) பிறகு சொல்கிறேன். உற்பத்தி வரிகளை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். ஏழை மக்களுடைய சௌகரியத்திற்காக பல திட்டங்களை அறிவித்து மிக நல்ல பட்ஜெட்டினை அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி பொருளாதார வல்லுநர்கள், கல்வியாளர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். தமிழகத்தின் சார்பில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மனம் நிறைந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ராஜீவ் காந்தி நாட்டுக்கு வழங்கியுள்ள முதல் வரவு—செலவுத் திட்டம் மக்களின் நம்பிக்கையையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் உறுதி செய்வதாக அமைந்திருப்பது மன நிறைவை அளிக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலும் சொல்லுகிறார்கள், வறுமை ஒழிப்பையும் வளர்ச்சிப் பணி அதிகரிப்பையும் நோக்கமாகக் கொண்டு புதிய திட்டங்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அளித்திருப்பது வரவேற்கத் தக்க ஒன்று என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அரசின் நிதிக் கொள்கையும், நடுத்தர ஏழை மக்களுக்கு நன்மை அளிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பெரிதும் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி விட்டு மேலும் சொல்லுகிறார்கள், மக்களை பாதிக்கின்ற புதியவரிகள் எதுவுமே இல்லை, உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கும் தொழில்வளர்ச்சிக்கும் ஊக்கம் தரப்பட்டுள்ளது; குறிப்பாக கல்வி வளர்ச்சிக்கும் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கும் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்று மிகப் பெருந்தன்மையோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் முத்தாய்ப்பு வைத்தது போல மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், பண்டித நேரு அவர்கள் கொன்னதையே தம்முடைய குறிக்கோள் என்று அறிவித்து பிரதமர் அவர்கள் அளித்துள்ள வரவு—செலவுத் திட்டத்தை பாராட்டி வரவேற்பதுடன் பிரதமர் எடுக்கும் எல்லா முயற்சிக்கும் தமிழக மக்களின் ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் மேதகு ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு அறிவித்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு நல்ல இலக்கணமாக, இலக்கியமாக அமைந்து விட்டது. நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மனம் திறந்து பாராட்டி விட்டதற்குப் பின்னாலே இந்திய அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி, தமிழக காங்கிரஸ் பற்றி, தமிழக காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பற்றி யாராவது குழந்தைத்தனமாக பேசுவார்களேயானால் நான் அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள

1987 மார்ச் 10] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வில்லை. தலை என்ன சொல்கிறது என்றுதான் பார்க்கிறோமே தவிர வால்களைப்பற்றி நாங்கள் அக்கறைப்படவில்லை என்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அடுத்தபடியாக நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் பல்வேறு திட்டங்களுக்கான அறிவிப்புகள் வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஒரு சில திட்டங்களுக்கான அறிவிப்பு வந்திருந்தாலும் கூட இன்னும் புதிய திட்டங்களை தொலை தூர நோக்கோடு போட்டிருக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கட்சி கருதுகிறது. தமிழக அரசாங்கத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் அண்மைக்காலமாக ஒரு இணக்கமான சூழ்நிலை தொடர்ந்து வருகிறது. அதன் காரணமாக தமிழகத்தில் மத்திய அரசாங்கம் முதலீடு செய்வது ஆண்டுக்காண்டு கூடிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பது நமக்கு மகிழ்ச்சியையும் மன நிறைவையும் அளிக்கிறது. சான்றாக நான் சொல்வேன் 31—3—1973 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்திலே மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருந்த முதலீடு 93 கோடி ரூபாய்தான். ஆனால் 31—3—1985 முடிய 2548 கோடி ரூபாய்க்கான அளவில் மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திலே முதலீடு செய்திருக்கிறது என்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று.

நம்முடைய எதிர்பார்ப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இன்னும் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் தமிழக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகத் தேவைப்படுகிறது. தமிழகத்தின் எதிர்பார்ப்புகளை கணக்கிலே கொண்டு மத்திய அரசு வழங்க வேண்டுமென்று நீங்கள் கேட்பதோடு, நாங்களும் உங்களோடு உறுதுணையாக இருந்து கேட்போம். தமிழக அரசின் கோரிக்கைகளுக்கு என்றைக்கும் துணையாக காங்கிரஸ் கட்சி இருக்க விரும்புகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் தமிழகத்திலே இருக்கிற வறட்சியைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஆளுநர் பெருமகனார் உரையில் 9-ம் பக்கம், 10-ம் பக்கம் மற்றும் 23, 24-ம் பக்கங்களில் இந்த வறட்சியைப் பற்றி சுட்டியும் தொட்டும் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவைக்கு வருவதற்கு முன்னாலே என்னுடைய திருமங்கலம் தொகுதியை முழுமையாகச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் பல்வேறு இடங்களைப் பார்த்து விட்டு வந்திருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் பல்வேறு உறுப்பினர்களைக் கலந்து அவர்களுடைய உள்ள உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு இப்போது பேசுகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே இந்த நூற்றாண்டிலே இல்லாத அளவிற்கு, வரலாறு காணாத அளவிற்கு இந்த ஆண்டு கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. வரலாற்றில் எந்த ஆண்டும் மழை பொய்த்தது இல்லையென்று சொல்கிற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூட

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

இந்த ஆண்டு வடகிழக்கு, தென்மேற்குப் பருவமழை பொய்த்து விட்ட காரணத்தால் கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. தொடர்ந்து நான்காவது ஆண்டாக இந்த ஆண்டும் பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகளின் பணப் பயிர்சீரான பருத்தி, கடலை, மிளகாய் போன்றவை கருகிப் போய்—எப்படியும் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்குத் தமிழக விவசாயிகளுடைய வருமானம் பாதித்து இருக்குமோ என்று கூட நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் தமிழகத்திலே விவசாயப் பெருமக்கள் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டுப் போன தென்னை மரங்கள், புளிய மரங்கள் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ரப்பர் மரங்கள் காய்ந்திருக்கிற நிலை உருவாகி இருக்கிறது.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பசும்பொன் முத்து ராமலிங்கம் மாவட்டம், காமராசர் மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களில் இன்றையதினம் மக்கள் குடி பெயர்கிற அவல நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகளுடைய துயரங்களைப் பார்க்கிற போது, கல்லும் கறைகிற அளவிற்கு அவர்கள் இன்றைக்கு அல்லல் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காமராசர் மாவட்டத்தில் வலையப்பட்டி என்ற சின்னஞ்சிறு கிராமத்தில் 72 ஜோடி உழவு மாடுகள் இருந்தன. இன்றைக்கு வறட்சியால் அந்த உழவு மாடுகளை விவசாயிகள் வந்த விலைக்கு விற்று 10 ஜோடி மாடுகள்தான் இருக்கின்றன. வருகிற காலம் எப்படி இருக்குமோ சொல்ல முடியாது. நான் இன்னமும் சொல்வேன். அதே வலையப்பட்டி கிராமத்தில் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு காரணமாக யாரும் எருமை மாடுகள் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று ஊர் கட்டுப்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதைச் சொன்னால் நம்மால் ஓரளவிற்கு வறட்சியின் பாதிப்பைப் புரிந்துகொள்ள இயலுமென்று கருதுகிறேன். அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு தமிழகத்தில் வறட்சி அதிகமாகி பஞ்சம் தலை தூக்கக் கூடிய அபாய நிலை உருவாகி இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் 28 கோடி ரூபாயை முன் பணமாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இது போதாது. இன்னும் அதிக அளவிற்குப் பணத்தை ஒதுக்கி அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அரசாங்கம் நிவாரணப் பணிகளைத் துவங்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 10]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

வறட்சி சம்பந்தமாக நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னாலே ஒரு செய்தியைக் கொடுத்தார்கள். வருவாய்த் துறை கமிஷனர் அவர்கள் தமிழகத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்து வருகிறார்கள். சுற்றுப் பயணம் முடிந்ததற்குப் பின்னால் பத்து நாட்களில் அறிக்கை வருமென்று பிப்ரவரி 20 ஆம் தேதி தமிழகத்தின் தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் எதிர் வரிசையில் வறட்சி பற்றி குறிப்பிட்ட நேரத்தில், மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்புவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதைப் பற்றி கூட்டிக் காட்டிய நேரத்தில்—ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மாதந்தோறும் நாம் அறிக்கை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று தெரிவித்தார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக தெரிவிக்க விரும்புவது மாதாந்திர ஸ்டேட்மென்ட் பற்றி நாங்கள் அதிகமாகக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் வறட்சி இதற்கு முன்னாலே இல்லாத அளவிற்குக் கடுமையாக இருக்கிறது. நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் பருவமழை பெய்யாவிட்டால் பின்னாலே எந்த மழை வந்து யாரைக் காப்பாற்றப் போகிறது? நின்று கொண்டிருக்கிற விளைந்த பயிர்கள் பருவ மழை பெய்தால் தான் உயிர் தப்ப முடியும். பின்னாலே மழை பெய்வதாலே எந்தப் பயனும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படப் போவதில்லை. ஆகவே எப்போது நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் மழை பொய்த்து விட்டதோ, அப்போதே பணிகளைத் துரிதப்படுத்தி அரசாங்கம் ஏன் செய்திருக்கக் கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவை முன்னவர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் போது ஒரு அறிக்கை கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு இருக்கிற ஆதங்கமெல்லாம் இப்போது சமீபத்தில் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தலைமைச் செயலகத்தில் கம்ப்யூட்டரைக் கூட துவக்கி வைத்தார்கள்; அதிலே வறட்சி பற்றிய விவரம் வேண்டுமானால் ஒரு வாரத்திற்குள் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாமே, அதற்கு ஏன் முயல்வில்லை. இந்த விஷயத்தில் தமிழக அரசாங்கம் இன்னும் கொஞ்சம் முனைப்போடு இருந்தால்தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாம் உரிய காலத்தில் அறிக்கை அனுப்ப இயலும். அப்படி செய்தால்தான் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து குழு வரும். நிலையைப் பார்ப்பார்கள். இல்லை என்றால், சென்ற ஆண்டு நாம் செய்ததைப் போல, 310 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை அனுப்பி, 31.77 கோடி ரூபாய் வருகிற நிலைதான் வரும். தமிழகத்திற்கு அதிகமான நிதி வர வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்திலே நான் சொல்கிறேன். நமது அரசாங்கம்** இல்லாது அருள் கூர்ந்து அறிக்கையை உடனடியாக அனுப்ப

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1987 மார்ச் 10]

வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்).
அடுத்தபடியாக வரி வஜா சம்பந்தமாக (குறுக்கீடுகள்).
** ** என்று சொல்வது, அதை நான் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. நம் எல்லோருக்கும் ஒத்த கருத்தாக இருக்கிறது. ** ** என்ற சொல்லை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றால் எடுத்துவிடலாம். விரைந்து அறிக்கை அனுப்ப வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ** ** என்ற சொல்லை எடுத்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது அரசு 28 கோடி ரூபாயை ஏற்கனவே ஒதுக்கி இருக்கிறது, வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காக. நமது முதல்வர் அவர்கள் பாரதப் பிரதமர் அவர்களை ஏற்கனவே நேரிலேயே சந்தித்து, தமிழகத்திலே ஏற்பட்டு இருக்கிற வறட்சியைப் பற்றி தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்றாலும், ஒவ்வொன்றாகத் தானே செலவு செய்யப் போகிறோம். ஆகவே 28 கோடி அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பாரதப் பிரதமர் அவர்களுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகையினாலே, * * என்ற வார்த்தையை நீங்கள் எடுத்து விட்டீர்கள். அதனால் சொல்கிறேன், உரிய வேகத்திலே செயல்படுகிறது என்று.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, * * என்று சொல்கிற சொல், பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்திற்கு எதிரான சொல்லாக நான் கருதவில்லை. என்றாலும் கூட, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ** சட்டசபைக்குள் புகவேண்டாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சட்டசபையில் அல்ல' எங்குமே நுழைய வேண்டாம், ** அந்தச் சொல்லை எடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முயல் வேகத்திலே போக வேண்டும் என்று சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து வரி வஜா பற்றி சொல்ல வேண்டும் என்றால் நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள், 2, 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பிய நேரத்திலே, சென்ற ஆண்டு ஜூலை மாதத்திலே வரி வஜா கொடுத்தோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது நியாயமா? தர்மமா? பிப்ரவரி மாதத்திலே வரி வசூல் தொடங்கியதற்குப் பின்னாலே, பிப்ரவரியிலே

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 மார்ச் 10] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

ஆரம்பித்து, மார்ச், ஏப்ரல், மே, ஜூன் என்று 6 மாதத்திற்குப் பிறகுதான் வரி வஜா என்று அறிவித்தால், வரி வசூல் எல்லாம் முடிந்ததற்குப் பிறகு, நாம் வரி வஜா என்று சொல்வது, யாரைத் திருப்திபடுத்தும் என்று தெரியவில்லை. எனவே அருள்கூர்ந்து வரி வஜா பற்றி நீங்கள் அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி அறிவித்தால் தான், வரி வசூலை ஒத்தி வைப்பதோடு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கடன் வசூலை ஒத்திவைப்பது போன்ற இன்னும் பல்வேறு தொடர்பான காரியங்கள் அதிலே இருப்பதால், ஒரேயடியாக இன்றைக்கு அவர்கள் அந்த அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பல இடங்களிலே சொல்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, திண்டிவனம், செஞ்சி தாலுக்காக்களிலேயும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே, ஸ்ரீபெரும்புதூர் தொகுதியிலேயும் மற்றும் தமிழகத்திலே இருக்கிற, அத்தனை மாவட்டங்களிலேயும் கடுமையான வறட்சி இருக்கின்ற காரணத்தாலே அரசாங்கம் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

அதே போல் கூட்டுறவுக் கடலுக்கான தவணையை நமது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து தள்ளிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 28 ஆம் தேதிக்குள் அவர்கள் அந்தத் தவணையைச் செலுத்துவார்களானால், 125 கோடி ரூபாய் வரிச் சலுகை என்று அறிவித்தார்கள். நான் அவர்களை உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் இன்றைக்கு பட்ட கடனை எந்த வருமானத்திலிருந்து தீர்க்க முடியும். அவர்கள் ஜீவனத்திற்குப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பட்டினியாக இருக்கிற காரணத்தாலே கால்நடைகளை வந்த விலைக்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குக் காலையிலே கூட ஒரு செய்தியைக் கேள்விப் பட்டேன். 500 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள ஒரு ஆட்டை, 100 ரூபாய்க்கு விற்று விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நான் உங்கள் மூலமாக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், பிப்ரவரி மாதம் 28 ஆம் தேதிக்குள்ளாக கூட்டுறவுக் கடனை திருப்பிச் செலுத்தினால் சலுகை என்பதை அருள்கூர்ந்து, கால நீட்டிப்பைக் கொடுத்து, அடுத்த அறுவடைக் காலம் வரை—இதற்குத் தவணை தேவையில்லை—என்று இந்தத் தவணையைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல பாசனக் கிணறுகள் எல்லாம் இன்றைக்கு பாறையாக இருக்கின்றன. அங்கே தண்ணீரே இல்லாத நிலைமையிருக்கிற போது, 75 ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் என்று வாங்குவது என்பது விவசாயிகள் மத்தியிலே கலக்கத்தை ஏற்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1987 மார்ச் 10]

படுத்தியிருக்கிறது. மின்சாரக் கட்டண பாக்கிக்காக 24 சதவீதம் வட்டி வாங்குவதாகச் சொல்கிறார்கள். எனவே அதை எல்லாம் அருள் கூர்ந்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து, விவசாயப் பெருமக்கள் வாழ்வதற்குத் துணையாக பல்வேறு சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று உங்கள் சார்பிலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த அறிவிப்பு வரை எந்த வகிலும் கூடாது என்ற அறிவிப்பினை வெளியிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் உடனடியாக தொடங்கப்பட வேண்டும். “ஜாப் ஓரியன்டட் ஸ்கீம்” என்று சொல்வதைப் போல, வேலையை அடிப்படையாக வைத்து, வேலைக்கு முக்கியத்துவம் என்று வைத்து, சாலைகள் அமைத்தல், ஏரிகளில் தூர் வாருதல், தண்ணீர் வருவதற்காக உள்ள கால்வாய்களை அதாவது சப்ளை சானல் எல்லாம் சரி செய்ய வேண்டிய பணிகள் இவற்றை எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொஞ்சம் மழை பெய்தாலும் கூட, ஏரிகளுக்கும், குளங்களுக்கும் தண்ணீர் வருகின்ற வகையில், அந்த வாய்க்கால்களை சரி செய்வதற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதராக மண்டிக் கிடக்கிற செடிகளை அப்புறப்படுத்தி, கால்வாய்களை சரி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சமுதாயப் பாசனக் கிணறுகளைத் தோண்டுவது மெத்தப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அத்துடன் விவசாயிகள் தங்களுடைய கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவதற்கு உடனடியாக 10 ஆயிரம் ரூபாய் அரசு வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் பெறுவது இன்றையதினம் மெத்த கஷ்டமானதாக இருக்கிறது. அரசு நியாய விலையில் கால்நடைகளுக்குத் தீவனத்தை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய கோரிக்கைகளுக்குச் செவி சாய்த்து—இப்போதே உத்தரவில் கையெழுத்து போடுகிறார்கள். அதை நான் பார்க்கிறேன். அவர்களை இந்த மன்றத்தில் உள்ள அத்தனை உறுப்பினர்களின் சார்பிலும், மக்கள் சார்பிலும் பாராட்டவும் நான் விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலிருந்தாவது எவ்வளவு வேகமாக இந்த அரசு செயல்படுகிறது என்பதைத் தாங்கள் தெரிவிக்க வேண்டும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[1987 மார்ச் 10]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் வேகமாக செயல்பட வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு இவ்வளவு உடனடியாக பலன் கிடைக்கும் என்பதில் என்னைப் பொறுத்தவரையில் மகிழ்ச்சி, இது தொடர வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இயற்கை உபாதைகள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. ஒன்று வறட்சி வருகிறது, இல்லை என்றால் வெள்ளம் வருகிறது. ஆகவே இதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து வறட்சி, வெள்ளம் வந்ததற்குப் பின்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதை விட தொலை தூர நோக்கோடு பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படி இந்த அரசு மனிதாபிமான உணர்வோடு படித்த வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு, பணத்தை மாதா மாதம் உதவித் தொகையாக—வேலை இல்லாதவர்களுக்கு உதவி என்று சொல்லுகிறோமோ—கொடுப்பதைப்போல் விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு, விவசாயக் கூலிகளுக்கு அவர்களுடைய உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு 50 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாய் வரை கொடுத்தால் இந்த வறட்சிக் காலத்தில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும். இதில் ஒரு பங்கை அரசு செலுத்தலாம். ஒரு பங்கை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அல்லது வங்கிகளிடமிருந்து இன்சூரன்ஸ் வாயிலாகவும் அரசு பெறலாம் என்ற ஒரு யோசனையை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தண்ணீர்ப் பஞ்சம் மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. சென்னையில்—நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நேற்று பத்திரிகையாளர்களுடன் சுற்றிப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள்.—பல்வேறு இடங்களிலே மாணவர்கள் பள்ளிக்குப் போகாமல் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையிலே எழுதிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போதே இப்படி இருக்குமானால் வருகின்ற கோடை மாதங்களில் மிகக் கடுமையாக இருக்கும் என்ற முறையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை கொடுத்ததற்கு ஒப்ப தேவையான இடங்களில் கை இறைப்பான்கள் போட்டுக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருகின்ற மாதங்களில் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே அதிகமாக போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீண்ட கால தீர்வாக இருப்பதற்கு—இன்றைக்குக் காலையில் கூட பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைக் பார்த்தேன், மகிழ்ந்தேன்—மேற்குநோக்கி ஓடுகின்ற ஆறுகளை எல்லாம் கிழக்கே தமிழகத்திற்குத் திருப்பிவிட வேண்டும் என்று நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்திய அரசினுடைய நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு ஈங்கரானந்த் அவர்களோடு பேசி

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

ஒரு அறிவிப்பை விடுத்து இருக்கிறார். அதை நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். மேற்கு நோக்கி ஓடுகின்ற ஆறுகளை எல்லாம் கிழக்கே திருப்பி விடுகின்ற முயற்சியை அரசு வரவேற்கிறது என்று சொல்லி அது சம்பந்தமாக 2 மாநிலங்களுடைய அமைச்சர்கள் கலந்து பேசுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற செய்தியையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேரளா வினுடைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கருணாகரன் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலே மெத்த அக்கறையோடு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை பயன்படுத்திக் கொண்டு அரசு இந்த முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சியின் காரணமாக தமிழகத்தில் இருக்கின்ற கரும்பு சாகுபடியின் நிலப்பரப்பும், கண்டு முதலும் சணிசமான அளவுக்கு குறைந்து இருக்கிறது. இதனால் கரும்பு சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் பெரும் இழப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ மன்றாடியும் கூட அரசு இந்த கரும்பு விவசாயிகள் விஷயத்தில் மிகுந்த அக்கறை கொள்ளவில்லை என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். எந்த மாநிலத்திலும் வசூலிக்காத அளவுக்கு கரும்புக்கு கொள்முதல் வரி தமிழகத்தில்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அதனால் பக்கத்தில் இருக்கின்ற மாநிலங்களான ஆந்திரா, கர்நாடகாவில் கொடுப்பதைப் போல குறைந்தபட்சம் டன் ஒன்றுக்கு 230 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு வேதனையான சம்பவம், வறட்சியால் விவசாயிகள் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவேண்டும் என்றால் கடன் கொடுப்பதற்கு இடைவெளியை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். 400 அடி, 500 அடி, 600 அடி இடைவெளி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு கூட்டுறவுத் துறைகளில் அல்லது வங்கிகளில் கடன் வாங்குகிறவர்களுக்குதான் இந்தச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தனியாக சொந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு இந்தத் தடை கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப்பார்த்து வறட்சியை கருத்தில் கொண்டு இந்தத் தடையை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எப்போது பேசினாலும் ஒரு புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்லுவார்கள், தமிழகத்தைக் குற்றம் சாட்டுகின்ற முறையில், இங்கே இருக்கின்ற உபரியான நிலங்களைத் தமிழக அரசு சரியாகப் பகிர்ந்து கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவார்கள்,

1987 மார்ச் 10] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அதிலே அவ்வாறு கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் மேற்கு வங்க மாநிலத்தில் எங்களுடைய கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த உடனே 1977-ஆம் ஆண்டு என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா என்று சொல்லுவார்கள். 12 லட்சம் ஏக்கராக இருந்த உபரி நிலங்களை எடுத்து உடனடியாக எங்கள் சர்க்கார் 7 லட்சம் ஏக்கர்களை நிலம் அற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்து என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. ரமணி அவர்கள் அன்றைக்குப் பேசினார்கள். பேசி முடித்த உடனே நான் இதை எந்த புள்ளி விவரத்தின் அடிப்படையில் சொல்லுகிறீர்கள் என்று கேட்டேன், உடனே அவர்களும் மார்க்சிஸ்டு கட்சியின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிந்தன் அவர்களும் உங்களுடைய அரசு வெளியிட்ட அறிக்கையை வைத்து சொல்லுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னிடம் இருக்கின்ற விவரங்களை மன்றத்திற்கு தெரிவிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மன்றத்திற்கு தவறான தகவல் கொடுத்து விடக்கூடாது என்ற ஆதங்கத்தில் நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராஜ்ய சபையில் 5-3-1984 அன்று கொடுக்கப்பட்ட எழுத்து பூர்வமான ஒரு பதிவை நான் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற உபரி நிலங்கள் 89 ஆயிரத்து 83 ஏக்கர்கள் என்றும் தமிழகம் அதை எடுத்துக் கொண்டு அதை விநியோகித்தது 71 ஆயிரத்து 414 ஏக்கர்கள் என்றும்—நாம் கொடுத்து இருக்கிறோம்—அதில் தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-50)

அதே நேரத்திலே மேற்கு வங்கத்திலே 1,71,447 ஏக்கர் தான் மொத்தமான உபரி. 1984-ஆம் ஆண்டுவரைக் கணக்கு சொல்கிறது. அதிலே 71,840 ஏக்கர்கள் தான் அந்த அரசாங்கம் நிலமற்றவர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்திருக்கிறது என்கிற போது—அவர் சொல்வார். இங்கேயில்லை. இருந்தால் சொல்லியிருப்பார்கள்—எங்களுடைய அரசாங்கத்தினுடைய கணக்கைக் கேட்டு ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமோ, இல்லையோ, மேற்கு வங்க ரெவின்யூ இலாக்காவிலிருந்து வந்த பதில் என்னிடம் இருக்கிறது. இதை நான் படிப்பதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978-ஆம் ஆண்டு வரை அதிகமாக இருந்த 1,17,428 ஏக்கர்களில் திரும்பப் பகிர்ந்து கொடுத்தது 36,095 ஏக்கர்கள் என்று 1978-லே ஆரம்பித்து, 1983-ஆம் ஆண்டு வரை 1,74,092 ஏக்கர்கள் தான் உபரியாக இருந்தன. அதிலே 73,000 ஏக்கர்கள் தான் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

அடுத்தபடியாக மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவிலே, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய போக்கு விநோதமாக இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். மேதகு ஆளுநர் உரையில், 'இப்புத்தாண்டின் தொடக்கத்தில் மாநில அரசின் நெடுநாளைய உறுதிமொழிகளில் ஒன்று நிறைவேறியது. ஏழை மக்களின் துயர் துடைக்கவும். அரசியலமைப்பில் மாநிலத்திற்குள்ள நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டும் 1-1-1987 முதல், கள், சாராயம் ஆகிய வற்றைத் தயாரிப்பதையும், விற்பனை செய்வதையும், அருந்துவதையும் அரசு தடை செய்துள்ளது' என்று அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கை எப்படி இருந்திருக்க வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன் தெரியுமா? 1-1-1987ஆம் தேதியிலிருந்து தமிழகத்திலே பரிபூரண மது விலக்கை நாங்கள் அமல் செய்கிறோம் என்று அறிவித்திருப்பார்களேயானால், தாய்க் குலத்தோரும், நலிவுற்றோரும் மெத்த வரவேற்றிருப்பார்கள். ஆனால் என்னவாயிற்று ஒரு பகுதியிலே கள், சாராயக் கடைகளை மூடிவிட்டு? ஒரு மாதமாக ஐ.எம்.எஃப்.எஸ். என்று சொல்கின்ற, பிராந்தி, ஓயின் கடைகளுக்கு அனுமதித்து, அது 2 மடங்கு, 3 மடங்குப் பெருகியிருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலே மட்டும் 92 சாராயக் கடைகள், 56 கள்ளுக் கடைகள் இருந்தன. ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே 148 ஆக இருந்த கடைகளை மூடிவிட்டு, ஏழைகளின் துயரைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் புதியதாக 210 களின் துயரைத் தீர்ப்பதைப் போன்று பல இடங்களில் அதிக டைய எண்ணிக்கை இன்று 410 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. இது சென்னை நகரத்தினுடைய புள்ளி விவரம். தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இந்த மாதிரி கடைகளுக்கு, கட்சியினுடைய கிளை அலுவலகம் திறப்பதைப் போன்று பல இடங்களில் அதிகமான எண்ணிக்கையில் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய விளைவாக இன்றைக்கு கள், சாராயம் அருந்துவதில் கவனம் கொண்டவர்கள்..... (குறுக்கீடுகள்) பாதிக்கு மேல் இருக்கிறது. நேரத்தை அதிகமாக வீணடிக்க மாட்டேன். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேசிக்கொண்டே வருகிறார்கள். குறைகளையெல்லாம் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். குறைகளை சுட்டிக் காட்டட்டும். அதற்கு அவை முன்னவரர் அவர்கள் பதில் தருவார்கள். ஆனால் உவமை சொல்லும்போது ஓரளவிற்கு நல்ல கண்ணியத்தோடு சொல்வது நல்லது. கட்சிக் கிளைகளைத் திறப்பதைப் போன்று, கடைகளை திறக்கிறார்கள் என்று சொல்வது அவர் பேசுகின்ற தரத்திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

[1987 மார்ச் 10]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, நான் கிளைகள் என்ற அர்த்தத்திலேதான் சொன்னேனே தவிர, எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வில்லை. ஆனால் அவருக்குக் கொஞ்சம் வேதனை தருகிறது என்று சொன்னால் பல கிளைகள் இன்றைக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு பல்வேறு மடங்காக உயர்ந்திருக்கின்ற இந்தக் கடைகளை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால், வரி நோக்கோடு அதிகப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் கூட, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக, விரைவிலே பரிபூரண மதுவிலக்கை அமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப் போலவே சாராயக் கடைகளை மூடிவிட்டாலும் கூட, சில இடங்களில் போர்டு போடாமலே கள், சாராயம் காய்ச்சுகின்ற, விற்கின்ற சூழ்நிலையிருக்கிறது. நான் இப்படிச் சொல்கின்றபோது, நாவலர் அவர்கள் எழுந்து கேட்கலாம். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இல்லையா? ஓடுகிறது என்று சொல்கிறாரே, எப்படி ஓடுகிறது என்று அவர் கேட்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். எந்த ஆட்சியிலே இருந்தாலும், அது தடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. கள், சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடைப் பண்ணுவதால், அரசாங்கத்திற்கு இன்றைக்கு ரூ. 300 கோடி வரி இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்குச் சேர வேண்டிய வரியும் போய்—சமுதாயப் பணிகளுக்காக கொடுக்கிறார்கள். இதை அருந்துகின்ற தமிழக மக்கள் பல்வேறு தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதுகுறித்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி நான் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஆதாரம் சொல்லுங்கள் என்று கேட்கமாட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த வாரம் தினமணி சதிர் பத்திரிகையில் வந்த ஒரு பெட்டிஷனை மட்டும் நான் வாசிக்க விரும்புகிறேன். இந்த வாரம் தினமணி கதிரில் 'சென்னையில் மாணவர்கள் மத்தியில் சாராய நெடி வீசாமல் இல்லை. ஏனென்றால் இரகசியமாக பீடி, சிகரெட் விற்கும்பெட்டி கடைகளில் மோர் விற்பதுபோல விற்க தொடங்கினர். இரகசியமாக தொழிலை நடத்துகின்றனர். ஆகவே வழகத்திற்கு மாறாக இப்பெட்டிக் கடைகளில் கூட்டம் காணப்படுகிறது. மதுவிலக்கை அமல்படுத்த வேண்டிய போலீசார் எதிர் நோக்கிய சவாலை வெற்றிசரமாக சமாளித்தே தீருவார்கள் அவர்கள்,' என்றும், மிகுந்த எச்சரிக்கையுடனும் உறுதியுடனும் போலீசார் செயல்படுவார்கள் என்றும் முன்பு கூறப்பட்டது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட பெட்டிக் கடைகளில் கூட

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

சாராய விற்பனை நடக்கிறதே எப்படி என்று அவர்கள் முடித்திருக்கிறார்கள். அதையே நானும் என்னுடைய கேள்வியாகக் கேட்க விரும்புகிறேன் என்று சொல்லி அருள் கூர்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்திட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மேதகு ஆளுநர் உரையிலே தமிழகத்திலே இருக்கிற மின்சாரப் பற்றாக்குறை சம்பந்தமாக புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1967-க்குப் பின்னாலே மின்சார உற்பத்தியிலே அரசு கவனம் செலுத்தியிருக்குமே யானால் தமிழகத்திலே இப்படிப்பட்ட இடர்ப்பாடு, பற்றாக்குறை வந்திருக்காது. ஆனாலும் கூட இப்போது எடுத்திருக்கிற முயற்சியை இன்னும் கொஞ்சம் அதிக முனைப்போடு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான்கூட கேள்விப் படுகிறேன். குஜராத் மாநிலத்திலே விண்ட் பார்ம்ஸ் என்று சொல்லி காற்றாடி மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கின்ற பணிகள் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும், தனியார் பலர் அந்தப் பணிகளை நடத்தி அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டது போக மீதியை ஜெனரல் பரப்பசுக்கும், அரசுக்கும் கொடுப்பதாக ஒரு முறை அங்கே இருக்கிறது. அதனாலே லாபம் ஈட்டுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் சின்னச் சின்ன யூனிட்களாக தருவதற்கு, அது மாதிரி விண்ட் பார்ம்ஸுகளை அரசாங்கம் கைக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சினையிலே நம்முடைய மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் 8 ஆம் பக்கத்திலே 12-வது பாராவிலே “கைத்தறித் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கைத்தறித் தொழிலைப் பாதுகாப்பதும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் சமூகப் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துவதும் அரசின் கொள்கையாகும். இம் மாநிலத்தில் இயங்கி வருகின்ற 5.56 இலட்சம் கைத்தறிகளில் 3.84 இலட்சம் கைத்தறிகள் 1986 நவம்பர் திங்களுக்குள் கூட்டுறவு ஏற்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. 60 சதவீத தறிகளைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டுமென்று மத்திய அரசு வரையறுத்துள்ள தேசிய இலக்கினை தமிழகம் ஏற்கனவே தாண்டிவிட்டது” என்று சொல்லி இந்த அரசாங்கம் தனக்குத்தானே ஒரு சபாஷ் போட்டுக் கொள்கிறது.

[1987 மார்ச் 10] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

உண்மையான நிலைமை என்ன? இந்தக் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப் பண்ணுகிற மக்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது? வறட்சியால் விவசாயிகள் படுகிற தொல்லையைப்போல இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே இருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர் குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே அவல நிலையில் இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கான ஜவுளிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களுக்கு பணம் பட்டு வாடா செய்யாமல் இருக்கின்ற காரணத்தாலே இன்றைக்குக் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய சங்கங்கள் செயல் இழந்த நிலையில் உள்ளன. பட்ட தாலிலே படும்: கெட்ட குடியே கெடும் என்பதைப் போல அரசிடமிருந்து வரவேண்டிய ரிபேட் தொகையும் 3, 4 ஆண்டுகளாக வரவில்லை என்று கணக்குச் சொல்லுகிறார்கள்.

உதாரணமாக ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரிலே மட்டும் 12 சங்கங்களிலே 61 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான ஜவுளிப் பொருள்கள் விற்பனை ஆகாமல் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. மாநிலச் சங்கங்கள் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் நகரில் இருக்கிற சங்கங்களுக்கும்மட்டும் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கி 37½ லட்சம் ரூபாய் 1984-லேயிருந்து அரசிடம் இருந்து ரிபேட்டாக வரவேண்டிய தொகை 14.14 இலட்சம் ரூபாய் என்று ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் சங்கங்கள் மட்டும் கணக்குச் சொல்வார்களேயானால் இராஜபாளையம், முகலூர், அச்சரப்பட்டி, மதுரை, கும்பகோணம் போன்ற பகுதிகளில் இருக்கும் நெசவாளர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அருள் கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெசவாளர்களுக்கு நூல் கொடுக்க முடியாத காரணத்தாலே, நெய்த் ஜவுளிகளுக்கு விலை கிடைக்காத நிலையில் சங்கங்கள் ஸ்தம்பித்துப்போய் இருக்கின்றன. நெசவாளர்கள் வேலையும் கூலியும் இல்லாமல் பட்டினி நிலையில் சென்னையை நோக்கி கால்நடையாக வந்து கொண்டிருக்கிற செய்திகள் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே உங்கள் மூலமாக அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு என்பது கடந்த பல ஆண்டுகளாகவே இல்லை. இன்னும் நாள் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் என்றுதான் நிலைமை இருக்கிற காரணத்தாலே கூலியை உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் நகரத்தில் மட்டும் 30 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் பட்டினியால் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் விரைந்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

அதிலே இன்னொரு வேதனையான விஷயம். மாநிலச் சங்கங்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கிற நேரத்திலே 6 அல்லது 7 சதவீதம் லாபத்திற்குத்தான் கொள்முதல் செய்கிறார்களாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் வெளியிடங்களில் விற்கும்போது 40 அல்லது 50 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக விற்பனை செய்கிற குழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தாலே நெசவாளர்களுக்கு இன்னும் அதிக லாபம் வருகிற அளவுக்கு மாநிலச் சங்கங்கள் கொள்முதல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1951 ஆம் ஆண்டில் இது போன்ற ஒரு நிலைமை உருவாகிய நேரத்தில் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த ராஜாஜி அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க உடனேயே இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நெசவாளர்களின் பசியைப்போக்க கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். அது போல ரிபேட் வழங்குவது போன்ற செயல்களினால் நிலைமையை ஓரளவு சீர்த் செய்தார்கள். முன்பும் இது போன்று சவால் எழும்பிய நேரத்தில் நாவலர் அவர்கள் கைத்தறித் துணிகளைத் தலையிலே தூக்கிச் சென்று நான் விற்பேன் என்று அறிவித்தார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக நிதியமைச்சர் அவர்களைக் கைத்தறி நெசவாளர் துயரைத் துடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மாநிலத்தில் சிறு தொழில்கள் சற்றேறக்குறைய 60,000 இருக்கின்றன. அதிலே 18,000 சிறு தொழில்கள் இன்றைக்கு இயங்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன, அழிவு நிலையில் இருக்கின்றன. அதை ஒரு சமுதாயக் கடமையாக ஏற்றுக் கொண்டு அந்த நலிவுற்று இருக்கின்ற சிறு தொழில்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறு தொழில்களுடைய நிலை இப்படி என்றால் பெரியதொழில்களுடைய நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக கோயம்புத்தூரை எடுத்துக் கொண்டால், கோயம்புத்தூரில் இருக்கின்ற ஜனார்த்தனா ஆலை 3½ ஆண்டுகள் மூடப்பட்டு 600 தொழிலாளர்கள் வாடிக்கிடக்கிறார்கள். ராமகிருஷ்ணா ஆலை 3½ ஆண்டுகள் மூடப்பட்டு 400 தொழிலாளர்கள் வாடிக் கிடக்கிறார்கள். வசந்தா மில்ஸ் 3 ஆண்டுகள் கதவடைப்புச் செய்யப்பட்டு 1,500 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். அலெக்ஸாண்டர், மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ், அட்சயா டெக்ஸ்டைல்ஸ், ராதாகிருஷ்ணா மில்ஸ் போன்றவை

1987 மார்ச் 10] [திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்]

எல்லாம் பல மாதங்களாக மூடப்பட்டு, படிப்படியாக பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுத்தும் கூட எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் தலைவர்கள் கோவையிலும், சென்னையிலும் மறியல் செய்தார்கள். பாத யாத்திரையாக அவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் இந்த ஆலைகளைத் திறப்பதற்கான அவசர நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் 18-4-1986 ஆம் தேதி அன்று நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆறு மத்திய தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் 1986 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதம் இருந்த நேரத்திலே பல்வேறு வரக்குறுதிகள் கொடுக்கப்பட்டன. திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் 17-10-1986 ஆம் ஆண்டு, அது பற்றிய முடிவு எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு ஆலைகள் மட்டுமே திறக்கப்பட்டன. அட்சயா டெக்ஸ்டைல்ஸ் மற்றும் இன்னொரு மில்லும் திறக்கப்பட்டன. 27-2-1987 அன்று நாடாளுமன்றத்திலே, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு குப்புசாமி அவர்கள் ஒரு கேள்வி எழுப்பிய நேரத்திலே, ஜவுளித் துறை துணை அமைச்சர், கிருஷ்ணகுமார் அவர்கள் கோவை, ஜனார்த்தனா, வசந்தா, மேட்டூர் டெக்ஸ்டைல்ஸ் போன்ற ஆலைகளைத் தமிழக அரசு நாட்டுடைமையாக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் குஜராத்திலே செய்துள்ளதைப்போல திட்ட முன்னோடியாக பணம் தர மத்திய அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்று பதில் அளித்தார்கள். நான் உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மூடிய ஆலைகளை அரசுடமையாக்க வேண்டும் அல்லது நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும், திறப்பதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த ஆலைகள் தொடர்பாக பல்வேறு வழக்குகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தரும்படி பெறவேண்டும். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் சார்பிலே முன்னாலே உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள், பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று. அதற்குப் பின்னாலே சொன்னார்கள், தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று. நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள், தொடர்ந்து தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது, தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கிறோம், தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொன்னால், இதற்குக் காலவரையறை வேண்டாமா? எனவே, விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பருவ மழை பொய்த்த காரணத்தினால் பல மாவட்டங்களில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இதைத் தீர்ப்பதற்காக குடிநீர் வாரியம் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த வாரியம் அறிவிக்கின்ற செயல்

[திரு. என்.எஸ்.வீ. சித்தன்]

[1987 மார்ச் 10]

முறை எந்த அளவில் இருக்கின்றது என்ற சந்தேகம் நமக்கு எழுந்திருக்கிறது. உலக வங்கி உதவியுடன் நடைமுறைப்படுத்துவதாக அறிவிக்கப்பட்ட, கோவை மாவட்டக் குடிநீர்த் திட்டப் பணியில் 1 சதவீதம் கூட முன்னேற்றம் இல்லை, சில அதிகாரிகளை நியமித்தார்கள். வேறு எந்தவிதமான வேலையும் நடைபெறவில்லை. என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினுடைய கடந்த காலப் பணிகள் குறித்து ஒரு ஆய்வு தேவை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக குழாய்கள் எவ்வளவு வாங்கப்பட்டன, துணைக் கருவிக்கு எவ்வளவு வாடகை போடப்பட்டது, எத்தனை இடங்களில் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கப்பட்டது, கொடுத்த பணம் முறையாகச் செலவழிக்கப்பட்டதா போன்ற அனைத்து விவரங்களைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி, தலைமைப் பொறியாளர் அந்தஸ்தில் இருக்கின்ற அதிகாரி போன்ற அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஒரு விசாரணையை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி நடத்துவது எதிர்காலத்திலே நம்முடைய குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினுடைய நடவடிக்கைகளுக்கும் துணையாக அமையும், பாதுகாப்பாக அமையும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையிலே நலிவுற்றோருக்கு வீடு கட்டுகின்ற திட்டம் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபற்றி எதிர்வரிசையிலிருந்து பல்வேறு சமயங்களில் பேசுகின்றபோது சொல்லி இருக்கின்றோம். இந்தத் திட்டம் பற்றி சென்ற ஆண்டு, ஆண்டொன்றுக்கு 10 இலட்சம் வீடுகள் என்ற கணக்கில் 3 ஆண்டுகளிலே 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டித் தரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு இருக்கின்ற விவரங்களைப் பார்ப்போமானால் 20/4 இலட்சம் வீடுகள் தான் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, நாம் குறிப்பிட்ட இலக்குகளை எப்படி உடைய முடியும் என்ற சந்தேகம் எழுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் 17 ஆம் பக்கத்திலே 21 ஆம் பாரவைப் படிப்போமானால், மாநில அரசு இன்று தங்களுடைய சொந்த நிதியிலிருந்து இதை அமுல்படுத்துவதுபோலத் தெரிகிறது. ஆனால் பின்னாலே அதே உரையிலே 19, 20 ஆம் பக்கங்களில் பார்க்கின்ற நேரத்திலே, மத்திய அரசினுடைய கிராமப்புற தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், நிலம் அற்ற கிராமிய தொழிலாளர்களுக்கு பிரதமரின் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் போன்ற திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியைத் திருப்பிவிட்டு, வணிக, தேசிய வங்கிகளிடமிருந்து கடன் உதவி பெற்று இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதுதான் உண்மை நிலையாக இருக்கிறது. வங்கிகளிடமிருந்து கடன் உதவி பெற தமிழக அரசு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

1937 மார்ச் 10]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இந்த நேரத்தில் மாநில அரசு என்று சொல்வது எந்த அளவிற்குப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு கொடுக்கிற நிதியை திரை போட்டு மறைப்பதைப் போலத் தெரிகிறது. ஆகவே வெளிப்படையாகவே மத்திய அரசு கொடுக்கிற நிதியிலிருந்து திட்டப் பணிகளைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று பல திட்டங்களில் சொல்லியிருப்பதைப்போல இதையும் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டத்திலே ஒரு புதிய அணுகுமுறை இருப்பதாக நான் யார்க்கிறேன். இந்தப் புதிய அணுகுமுறை இழை பிசுளமல் நிறைவேற்றப்படுமானால், கிராமப்புறங்களில் கூட்டுறவு மூலமாக தொழில் கூடங்கள் அமைத்து, கிராமப்புறத் தொழில் வளர்ச்சியையும், கிராம மக்கள் பொருளாதார மேம்பாட்டையும் உயர்த்துகிற அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஆனால் இவற்றைக் கண்காணிப்பது யார்? சத்துணவுத் திட்டம் செம்மையாக அமைய வேண்டுமென்று கருதுகிறபோது சந்தைகள் உணவைத் தட்டிப் பறிக்கிற இடைத் தரக்கள் இப்போது உண்டாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதனைச் சரிபார்க்க ஒரு வாரியம் அமைக்க வேண்டுமென்று அரசின் சார்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் இப்போது கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு செங்கல், கண்ணாம்பு, மரம் போன்ற பல்வேறு கட்டுமானப் பொருள்களைக் கொடுக்கிற நேரத்தில் எப்படி சீராக, புகார்களுக்கு இடமின்றி அரசாங்கம் நிர்வகிப்போகிறது என்ற சந்தேகத்தை என்னால் எழுப்பாமல் இருக்க முடியவில்லை. அரசாங்க மருத்துவமனைகளில் கொடுக்கிற மருந்துகளே களவாடப்பட்டு வெளியே விற்கப்படுகிற நிலையில் இந்தப் பொருள்கள் விற்கப்படாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன முன்னேற்பாடுகளை எடுக்கவிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு ஊராட்சி மன்றங்களில் தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களின்கீழ் வீடு கட்ட வீடு ஒன்றுக்கு ஆறாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். மற்ற வசதிகளைச் செய்வதற்கு அதாவது ரோடு போடுதல், பாலம் அமைத்தல் போன்றவற்றிற்கு மூவாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆறாயிரம் ரூபாயில் வீடு கட்டுவதென்றால் இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. 1½ அடி ஆழம்தான் அஸ்திவாரம் தோண்ட வேண்டியிருக்கிறது. சுடாத செங்கல்லை வைத்து, மண் சாந்தை வைத்து, தளம் இல்லாமல் வீடு கட்டுகிற நிலை இருப்பதால் ஆறாயிரம் ரூபாய் என்றிருப்பதை ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் என்று உயர்த்துவதற்கு அல்லது போதுமான அளவிற்கு நிதியைப் பெறுவதற்கு தமிழக அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அது மத்திய அரசுத் திட்டமாக இருந்தாலும் கூட

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1987 மார்ச் 0]

மத்திய அரசுக்கு இந்த நிலையை எடுத்துச் சொல்லி அதிக நிதியைப் பெற வேண்டும். ஏனென்றால் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை நாம் செலவழிக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் பணம், மாநில அரசாங்கத்தின் பணம் இதில் இருக்கிறது. அதற்கான பயன் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? வீடு கட்டி இரண்டு ஆண்டுகளில் விழுந்துவிட்டால் என்ன பயன்? எத்தனையோ காரியங்களை நாம் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் போல இதையும் நாம் வலியுறுத்தி அதிகமான தொகையை பெறு முயல வேண்டும். இருக்கிற யதார்த்த நிலையை நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, இதற்கு முயற்சியெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த அறிக்கையில் 21-ஆம் பக்கத்தில் இந்த அரசு மக்களாட்சி மரபுகளைக் கட்டிக் காப்பதுடன், நிருவாக அமைப்பைச் சீர்த் செய்யவும் பொறுப்பேற்றுள்ளது என்று சொல்லி ஊராட்சி மன்றங்களுக்கான தேர்தல் நடந்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஊராட்சி மன்றங்கள் தேர்தலுக்குப் பின்னாலே மாநகராட்சித் தேர்தல்கள் நடத்தப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? இந்த அரசிற்குத் தயக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்லமாட்டேன். இந்த அரசு பயன்படுகிறது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஏனென்றால் அண்மையில் நடந்த இடைத் தேர்தல் முடிவுகள் இதை வெட்ட வெளிச்சமாக்கி இருக்கின்றன. எனவே, மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும். அதற்கான தேதியை நீங்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தனி அதிகாரிகளின் பதவிக் காலத்தை நீட்டிக்கிற இரண்டு மசோதாக்கள் இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றன. நாங்கள் ஆரம்ப நிலையிலேயே எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து இருக்கிறோம். ஆகவே, சமுதாயத்தின் அடித்தளமாக இருக்கிற, நாற்றங்கால்களாக இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அரசாங்கம் விரைந்து தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆளுநர் உரையின் 10 ஆம் பக்கத்தில் தமிழகத்தில் மகளிர் மேம்பாட்டிற்காக ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் நிறைவேற்றி இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்வேன்—இந்தத் திட்டம் எந்தப் பகுதியில் செயல்படுகிறது? எந்த அளவிற்குச் செயல்படுகிறது என்கிற விவரங்களை மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்தில் இரண்டு, மூன்று நாட்களாகப் பேசிய பேச்சுக்களில் இந்தப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசிய பேச்சுக்கள் இரண்டு பக்கங்களிலிருந்தும் வந்தன. இதுகுறித்து சில விவரங்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். “தாழ்வுற்று வறுமை

1987 மார்ச் 10]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

மிஞ்சி விடுதலை தறிக் கெட்டு தாழ்வுற்று நின்ற பாரத தேசத் தன்னை வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாத்மா அவர்கள் தலைமையில் போராடிக் கொண்டிருந்தபோது இரண்டு பிரிவினைக் குரல்கள் நாட்டிலே ஒலித்தன. ஒன்று 1940 ஆம் ஆண்டில் லாகூரில் முஸ்லீம் லீக் கட்சியினர் பாபிஸ்தான் பிரிவினை கோரிக்கையைத் தீர்மானமாக நிறைவேற்றினர். மற்றொன்று அதே 1940 ஆம் ஆண்டு திருவாரூரில் கூடிய ஜஸ்டிஸ் கட்சி திராவிடர்களின் அகமாகிய சென்னை ராஜதானி பிரிட்டிஷ் சர்க்காரில் இந்தியாவிலிருந்து தனி நாடாகப் பிரிக்கப்படவேண்டுமென்று தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். ஆகவே, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அந்த வரலாறு உண்டு. அவர்களுக்கும் வரலாறு உண்டு. இந்தி தமிழர்களின் மீது திணிக்கப்படுகிறது என்ற வாதம் இன்று நேற்று உருவானது அல்ல. கிலுருடைய முதத்திரையைக் கிழிப்பதற்காக வரலாற்றுப் பாதையில் சில நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1920 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1926 ஆம் ஆண்டு வரையில் சென்னை ராஜதானியை ஆட்சி செய்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர்தான் முதன்முதலில் தமிழகத்தில் 104 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழர்கள் மீது இந்தியைப் புகுத்தினார்கள். ஏதோ ஆதாரமில்லாமல் சொல்கிறேன் என்று அருள்கூர்ந்து எண்ணி விடக்கூடாது.

(பிற்பகல் 12-10)

“இந்து” பத்திரிகையிலே 18-2-1936 ஆம் தேதியன்றும், அதே “இந்து” பத்திரிகையில் 30-4-1938 ஆம் தேதியன்றும் அதற்கான விவரங்கள் இருக்கின்றன. 1937 ஆம் ஆண்டு இராஜாஜி சென்னை இராஜதானியின் முதலமைச்சராக இருந்த போது இந்தி படிப்பதையும், அதை விஸ்தரிப்பதையும் எதிர்த்ததே ஜஸ்டிஸ் கட்சிதான். எனவே, வகுப்புவாத பிரதிநிதித்துவம் என்று சொல்லி, திராவிட நாடு என்று ஆரம்பித்து, நர்மதை ஆறு நமக்கும் ஆரியத்திற்கும் இடையே மிக்க ரம்மியமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை சரிதம் படிப்பவர்கள் அனைவரும் நன்கு அறிவர் என்று ஆரிய மாயையிலும், கைபர் கணவாயினுடைய அந்தப் புயல் வீசியது; அந்தப் புயல் மாட மாலிகைகளை வீழ்த்தியது; தமிழ் வீரர்களுடைய பாசறைகளைத் தவிர பொடியாக்கியது; சிலப்பதிகாரக் கோட்டையை இடித்து விட்டது; திருக்குறளைப் புழுதி மண்ணாக்கியது; அந்தப் புயலுக்கு 25,000 ரூபாய் தேவையில்லை; 25,000 உயிர் விடும் வீரர்கள் தேவை; தேவையானால் தூக்குமேடைக்குச் செல்லத் தயங்காத அவர்கள் தேவை என்று ஆரியப் புயலின் வீர வசனமாகக் கட்டுரை எழுதிய கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன். சட்டிசுட்டதடா, கை விட்டதடா என்று, கொள்கையைக் கைவிட்டு விட்டு, மத்தியிலே கூட்டாட்சி, மாநிலத்திலே சுயாட்சி என்றும், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம், உறவுக்குக் கை கொடுப்போம் என்றும் சொல்லி முதல்வர்களாகத் தங்களை மாற்றிக்கொண்ட கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்.

[திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

முதல்வர் பதவியை விட்டு இறங்கியதும், மத்திய அரசால் இந்தி திணிக்கப்படுகிறது, தமிழ் அழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்திய அவரே—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்—பத்திரிகையிலேயும், பாரதப் பிரதமராக நேரு இருந்தவரை திணிக்கப்படவில்லை; அன்னை இந்திராகாந்தி பதவியில் இருந்த வரை திணிக்கப்படவில்லை; ஆனால் இப்பொழுதுதான் இந்தி திணிக்கப்படுகிறது என்று பேசி 'முரசொலி' பத்திரிகையிலே வெளிவந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு வாதத்தை வைத்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியத் திருநாட்டிலே, மதத்தின் பெயராலே யாரும் அரசியல் நடத்த முடியாது; ஆட்சியைப் பிடிக்க முடியாது என்பதற்குப் பஞ்சாப் மாநிலம் ஒரு நிதர்சனமான உதாரணமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போல மொழியின் பெயராலே ஆட்சியைப் பிடித்துவிட முடியாது என்பதை தமிழ்நாட்டு மக்கள் மிக அழகாக நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலே தமிழ் மொழியை வளர்க்க எந்த உருப்படியான காரியத்தையும் மேற்கொள்ளாத திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தமிழ்க் காவலர்கள் என்று தம்மைக் காட்டிக் கொள்ள முயல்வதை உண்மையான உணர்ச்சியுள்ள எந்தத் தமிழ் மகனும் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். "எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ்" என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் வசனமாக இருக்கிறதே தவிர, தமிழுக்கு நிலையான தொண்டு எதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சி செய்ததாக வரலாற்றுக் குறிப்பிலே இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பாரத நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகுதான் தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக—நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்—1956 இல் அரியாசனத்திலே ஏற்றியது, காங்கிரஸ் கட்சிதான் தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வந்தது என்ற பெருமைக்குரிய பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்தவன் நான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் 'ரௌலட்' சட்டத்தை வரவேற்ற பிரிட்டிஷ் அரசு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சென்னை ஜலன்ட் மைதானத்திலே வரவேற்புக் கொடுத்த, சைமன் கமிஷனை ஆதரித்த ஜஸ்டிஸ் கட்சியினுடைய வாரிசுகளாக இருப்பவர்களிடமிருந்து இதை எதிர்பார்ப்பதில் நியாயம் இல்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 மார்ச் 1⁽¹⁾ [திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன்]

ஒரேயொரு கருத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்தியா முழுவதும் தமிழ்நாடு தவிர நவோதயா மாதிரிப் பள்ளிகளைத் தொடங்கி அவை நடந்து வருகின்றன. மதுவிலக்கிலை மற்ற மாநிலங்களை உதாரணம் காட்டுகின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முன்னவர் அவர்கள் நவோதயா மாதிரிப் பள்ளியை தமிழ்நாட்டிலே திறப்பதிலேயும் மற்ற மாநிலங்களைப் பின்பற்றவேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நவோதயா மாதிரிப் பள்ளிகளைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே இரண்டு வாதங்கள் இங்கே சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று, நவோதயா மாதிரிப் பள்ளி மூலமாக இந்தி திணிக்கப்படும் என்பது. இரண்டாவது வாதம், ஏழைகள் புறக்கணிக்கப்படுவார்கள் என்பது. இந்த இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளிலும் எள்ளளவும் உண்மை இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் தமிழகத்திலேயோ அல்லது எங்கே யுமோ நவோதயா பள்ளிகளைத் திறப்பதற்காக இரண்டு கோடி ரூபாயிலிருந்து மூன்று கோடி ரூபாய் வரை இனாமாகக் கொடுக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் நிலம் கொடுத்தால் போதும். அப்படி அந்த நவோதயா பள்ளிகளிலே மாணவர்களைச் சேர்க்கின்ற நேரத்திலே, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கு அங்கே அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். இதிலேயும் கூட இன்னமும் நான் சொல்லவேன். கால் பங்குதான் நகரத்திலே இருப்பவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள். இதிலே மூன்றிலே ஒரு பங்கு பெண் மக்கள் படிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. நுழைவுத் தேர்விலிருந்து ஆறாவது வகுப்பு வரையிலேயும் தமிழ் மொழியிலே படிக்க எந்தவிதமான தடையும் இல்லை நவோதயா பள்ளியிலே. எட்டாம் வகுப்பு வரை நவோதயா பள்ளியிலே சேர்ந்து படிக்கின்ற மாணவர்களுக்குத் தொடர்ந்து தங்கள் தாய்மொழியிலே பாடங்களைப் படிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. நம்மைப் பொறுத்த வரையில், தமிழ் மொழி மூலமாகத்தான் நவோதயா பள்ளியிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் படிப்பார்கள். எட்டாவது வகுப்பு வரை இந்தி மொழியும், ஆங்கில மொழியும் மொழிப்பாடமாக மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கப்படும். ஆகவே, ஆங்கில மொழியும், இந்தி மொழியும் கற்றுக்கொண்டு, இரண்டாண்டுகளிலே அந்த மொழியிலே அவர்கள் விசேஷத் தன்மையைப் பெறுவார்கள் எட்டாவது வகுப்பிற்குப் பிறகு 12-வது வகுப்பு வரை மாணவர்கள் ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி மூலமாகப் பாடங்களைப் படிக்க நவோதயா பள்ளி வாய்ப்பளிக்கிறது. இந்தியை வைத்துத்தான் பாடங்களைப் படிக்க வேண்டும் என்பதில்லை. கட்டாயம் கிடையாது. மாணவர்கள் விரும்பினால் ஆங்கிலத்தில் பாடத்தைப் படிக்கலாம்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1987 மார்ச் 16]

நான் இப்பொழுதும் சொல்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற தமிழையும் பாடமொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகிறது. தமிழ்நாடு அரசும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழக அரசினுடைய ஒப்புதல் பெற்று, 'சென்ட்ரல் போர்டு ஆப் செகண்டரி எஜுகேஷன்' உடன் இணைக்கப்பட்டு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற 150 பள்ளிகளிலே ஆங்கில மொழி மூலமாகத்தான் மாணவர்கள் பாடங்களைப் படிக்கிறார்கள். நீங்கள் மும்மொழித் திட்டத்தில்தான்..... (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நவோதயா பள்ளியையும் சென்ட்ரல் போர்ட் ஆப் செகண்டரி எஜுகேஷன் பள்ளியையும் இணைத்துச் சொல்கிறார்கள். அது தவறு, சி.பி.எஸ். இ. பள்ளியிலே இருக்கிற நிலைமையைத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நவோதயாவைப் பொறுத்த வரைக்கும், அங்கு இந்தியும், ஆங்கிலமும் தான் என்று திட்ட வட்டமாக மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குத் தரக்கூடாது அனுப்பியிருக்கிறது. அதை நாம் ஏற்க மறுத்து இருக்கிறோம். தாய் மொழியில்தான் கல்வியைக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி இருக்கிறோம். இன்னும் இதிலே இருக்கிற ஒரு மிக முக்கியமான பிரச்சினை, பட்டிக்காட்டுக் குழந்தைக்கு, கிராமப் புறக்குழந்தைகளுக்கு 75 சதவீதம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே நுழைவுத் தேர்வை வைக்கிறார்கள். எம்.பி.பி.எஸ்., என்ஜினியரிங் போன்ற படிப்புகளுக்கு நாம் நுழைவுத் தேர்வை வைப்பதுபோல், அங்கேயும் நுழைவுத் தேர்வை வைக்கிறார்கள். வசதி படைத்த குழந்தைகள் அல்லது ஏற்கனவே பெற்றோர்கள் படித்தவர்கள், படிப்புச் சூழ்நிலையில் உள்ள குழந்தைகள் அதிக மதிப்பெண்களைப் பெற்று, தேர்வு பெற்றுவிடுகிறார்கள். அப்படித் தேர்வு பெற்ற குழந்தைகளில் 20 சதவீதம் குழந்தைகளை அடுத்த மாநிலத்திற்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற ஒரு கட்டாயத்தையும் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி இருக்கிறபோது ஆளுவதற்கு என்று ஒரு அறிவு வர்க்கமும், கூலி வேலை செய்வதற்கு என்று தேர்வு பெறாத ஒரு வர்க்கமும் இருக்குமானால், ஒரு கிளாஸ் வாரையே ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு, அறிவுள்ளவர்கள் ஆளப் பிறந்தவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லாம் உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் என்ற ஒரு சாபக்கேடான நிலைமை இந்திய சமுதாயத்திலே வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அதை எதிர்க்கிறோம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதைத்தான் குறிப்பிட விரும்பினேன். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நன்றி. நவோதயா பள்ளிகள் நகர்ப்புறங்களில் ஆரம்பிக்கப்படுவதே

1987 மார்ச் 10] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

யில்லை. இப்போது இருக்கிற கல்வி முறையிலே—ஆங்கிலேயர்கள் வழிவழியாக விட்டுப்போன கல்வி முறையிலே நகரங்களில் வாழ்கின்றவர்கள், வாய்ப்பு வசதி பெற்றவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நன்கொடை என்று கொடுத்து தங்களுடைய குழந்தைகள் கான்வென்ட் பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்திலே படிக்கவும், இந்தியிலே படிக்கவும் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கவிரும்புவது, இந்தியாவிலே, கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற இளைஞர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இருக்கிற கல்வி, நகர்ப்புறங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு தனிச் சொத்தா என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நானும் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களும் நானும் பட்டிக் காட்டிலேயிருந்து வந்தவர்கள்தான். என்னுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் வேண்டும் என்றால் அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களுடைய வீட்டுப் பிள்ளைகள் வேண்டுமென்றால், இந்த நுழைவுத் தேர்விலே குழந்தை காரணமாக வாய்ப்பு கிட்டுகிற காரணத்தால், வெற்றி பெற்றுவிட முடியும். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களுடைய உறவினர்களோ அல்லது பங்காளிகளோ அல்லது என்னுடைய உறவினர்களோ, பங்காளிகளோ, இன்னும் பட்டிக்காட்டில் கோவணம் கட்டிக்கொண்டு உழைக்கிற உழவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகள் என்றுமே உழைக்கின்ற உழவர்களாகவும், கூலிகளாகவும், அடிமைகளாகவும் இருக்கவேண்டுமா? அத்தகைய நவோதயா கல்வி முறை வேண்டுமா? வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கொள்கை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதே வாதத்தைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். என் சார்பிலே அவர்கள் வாதாடியதற்கு நன்றி. நகரத்திலே இருக்கிறவர்கள்தான் இந்த வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள், கிராமத்திலே இருக்கிற அறிவாற்றல் மிகுந்திருக்கிற குழந்தைகளுக்கு இந்த வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டாமா? அதனை இந்த நவோதயா பள்ளிகள் வழங்குகின்றன. கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்புகளை நவோதயா பள்ளிகள் வழங்குகின்றன. நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது என்னுடைய குழந்தையோ, என்னுடைய பேரக் குழந்தையோ, என்னுடைய பராமரிப்பில் இருக்கிற குழந்தையோ—அல்லது இன்னும் சொல்லப் போனால், மாணவர்கள்—எந்த மொழியிலே படிக்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கிற உரிமை அந்த மாணவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். மாணவர்களைப் பெற்றவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். மாணவர்களைப் பராமரிக்கின்றவர்களுக்கு

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

இருக்க வேண்டுமே தவிர, அந்த உரிமையைத் தடுப்பதற்கு, அந்த உரிமையிலே நுழைவதற்கு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. நான் இன்னமும் சொல்வேன் தமிழ், தமிழ் என்று சொல்கிறோமே, அந்தத் தமிழை பாடமொழியாகக் கொண்டு படித்தவர்களுக்கு நாம் என்ன ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம்? தமிழைப் பாடமொழியாக எடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன முன் அறிவிப்பைக்கொடுத்து இருக்கிறது? நான் இன்னமும் கேட்க விரும்புவேன், இங்கேயிருக்கிற வசதியானவர்கள், அமைச்சர் பெருமக்கள், முன்னாள் அமைச்சர்கள், கட்சித் தலைவர்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள் என்ன கார்ப்பரேசன் பள்ளியிலா படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளியிலா படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஆகவே, அவர்களுக்கு எல்லாம் மறுக்கப்படுகிற கல்வியை, இன்றைக்கு நவோதயா இலவசமாக, ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்கிற நேரத்திலே, நீங்கள் குறுக்காக நிற்கக் கூடாது. அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தி.மு.க. எதிர்க்கிறது என்பதற்காக, நாமும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மன்னிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நவோதயா பள்ளிகளினுடைய நோக்கமே, காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை பிறந்திருக்கிற பிள்ளைகள் எல்லோருமே ஒரு காலத்தில், இந்தி மொழியை, அடிப்படை மொழியாக, தாய் மொழியாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற திட்டம். தாய் மொழி பயிற்று மொழி அல்ல என்கிற நிலையில், இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் கொண்டு வந்து, இந்தி மொழி மட்டுமே பயிற்று மொழி என்ற நிலையில், ஆங்கிலத்தை, ஓரளவிற்கு விஞ்ஞான ரீதியாக மட்டுப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலையை, நவோதயா கல்வி முறை கொண்டிருக்கிறது. அதைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தி மொழி என்று சொன்னாலே ஏன் இவ்வளவு வெறுப்பு வருகிறது? யார் எந்த மொழியில் படிக்க விரும்பினாலும் படிப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்போமே. எத்தனை மொழிகள் இருக்கின்றன? பிரஞ்சு இருக்கிறது, லத்தீன் இருக்கிறது. அத்தனை மொழிகளிலும் படிப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த வாய்ப்பு வேண்டும் என்றுதான் அமைச்சர் அவர்களும் சொல்கிறார்கள். தமிழிலே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாய்மொழி வேண்டாம் என்று சொல்லி, மாற்று மொழியில் படிக்கின்ற கல்வி முறை உலக நாடுகளிலே கூட

1987 மார்ச் 10]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

இப்போது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்று அல்ல. தாய்மொழி தமிழ் வேண்டாம், மாற்று மொழி, இந்தி மொழியில் மட்டும் தான் படிக்க வேண்டும் என்ற—அந்த இந்தி மொழி ஒன்றே பள்ளிமொழி என்ற—நிலையைக் கொண்டு வருவதுதான் நவோதயா பள்ளியினுடைய கொள்கை. அது இந்திய சமுதாயத் திற்கே தீங்காக விளைந்துவிடும் என்பதற்காகவும், தமிழ்ச் சமுதாயம் என்றும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாது என்பதற்காகவும், தான் இதை நாங்கள் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அறிந்த வரையில் நவோதயா பள்ளிகளில் ஆங்கிலமும் இந்தியும்தான் பாட மொழி என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டதற்காகச் சொல்கிறேன். இது எனக்குக் கிடைத்த தகவல். இந்தியா முழுவதும் ஒரே ஒரு மொழி என்று கொண்டு வருவதற்காக இது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய தேசிய அளவில் ஒரு மொழி இருக்கட்டுமே, இருந்தால் என்ன? நம்முடைய குழந்தைகள் படித்து வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று அதிகமான வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறட்டுமே! (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ் பயிற்சி மொழியாவதற்கு நாங்களும் சேர்ந்து வாதாடுவோம் என்று முதலிலே சொன்னார்கள். இப்போது இந்தி விரிந்து இருந்தால் என்ன, ஒரே மொழியாக இருந்தால் என்ன என்று கேட்கிறீர்கள். (குறுக்கீடு) அப்படிப் பேசியிருக்கிறீர்கள். இது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நான் சொல்வது முரணாக இல்லை. தமிழும் பயிற்சி மொழியாக இருக்கலாம் என்று நாம் கேட்கலாம். அதிலிருந்து நாங்கள் விலகவில்லை. அதே நேரத்தில் இந்தியை ஏன் பாடமொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் கேட்கிறேன். இதிலே முன்னுக்குப் பின் முரணாக ஒன்றும் இல்லை.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன் : தமிழ்நாட்டில் நவோதயா பள்ளியைத் திறக்கட்டும். அதில் மாணவர்கள் படிக்கிறார்களா இல்லையா என்பதைப் பார்ப்போம். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோரும் உட்காருங்கள். திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியில் ஒருவர் பேசும்போது அதே கட்சியைச் சேர்ந்த எல்லோரும் எழுந்து நிற்கக்கூடாது. (குறுக்கீடுகள்) அவரே பதில் சொல்வார். திரு. வேங்கடரமணன் அவர்களும்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

[1987 மார்ச் 10]

திரு. வெங்கடரெட்டி அவர்களும் துணைக்கு வரவேண்டாம். (குறுக்கீடு) இதிலே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப இடமில்லை; நான் அனுமதிக்கவில்லை. நீங்கள் நினைத்தபோது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் கேட்க முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரை பற்றிப் பேசினால் நல்லது. மொழிப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசினால் அதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை. அதைத் தனியாக வைத்துக்கொண்டால் நானும் இரண்டு மணி நேரம் பேசத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆக, மொழிப் பிரச்சினையைத் தனியாக வைத்துக் கொண்டால் அதுபற்றி முழுக்கப் பேசலாம். இப்போது ஆளுநர் உரைமீது முக்கியமான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னால் அதற்கு விளக்கமாகப் பதில் சொல்லலாம். அதற்கே நமக்கு நேரம் இல்லை. ஆகவே, ஆளுநர் உரையில் ஆழ்ந்து பேசுங்கள்; மற்றப் பிரச்சினைகளில் ஆழ்ந்து பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மொழிப் பிரச்சினையிலே உங்களுக்கு ஒரு கருத்து இருப்பதைப் போல எங்களுக்கும் ஒரு கருத்து இருக்கிறது. 4, 5 தினங்களாக இந்தச் சபையிலே என்ன நடக்கிறது என்று நாம் பார்க்கிறோம். எங்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பை நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம். (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படியே விவாதித்துக் கொண்டு போனால் பிரச்சினை தீராது. தயவு செய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆளுநர் உரையிலே இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் மத்திய அரசு எடுத்துவருகிற பல்வேறு முயற்சிகளை நம்முடைய அரசு பாராட்டிக் கூறி இருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் மத்திய அரசு எந்த ஒரு முடிவு எடுத்தாலும் கூட—இது வெளிநாட்டுப் பிரச்சினை என்றாலும் தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினையாக இருப்பதால் நமக்கு அக்கறை இருக்கின்ற காரணத்தால்—தமிழக முதலமைச்சரை அழைத்து, ஒவ்வொரு முறையும் தொடர்பு கொண்டு, அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசிலே இருக்கிற அமைச்சர் திரு. சிதம்பரம் அவர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியின் பொதுச் செயலாளராக இருக்கிற திரு. ஜி. கே. மூப்பனார் அவர்களும் அக்கறையோடு செயல்பட்டு வருகிறார்கள். பத்திரிகைகளில் வருகின்ற செய்திகளைப் பார்க்கிறோம். பாரதப் பிரதமர் நாடாளுமன்றத்தில் பேசும்போது இலங்கை அரசு தமிழ் மக்கள்மீது பொருளாதாரத் தடையை விதித்திருப்பதினால்

1987 மார்ச் 10] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இராணுவம் மூலம் பிரச்சனையைத் தீர்க்க எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது; ஆகவே, பேச்சு வார்த்தைகளை நிறுத்தியிருக்கிறோம் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இந்தியப் பேரரசு இது சம்பந்தமாக சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்ன நடவடிக்கை என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாது. நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நம்பலாம். இன்று காலையில் இந்து பத்திரிகையைப் பார்த்தேன். அடுத்த 24 மணி நேரத்தில் இந்திய அரசு ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் இந்திய அரசாங்கம் எடுக்கிற பல்வேறு நடவடிக்கைகளுக்கும், முயற்சிகளுக்கும் தமிழக அரசு துணையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஒரேயொரு வார்த்தையை மட்டும் கடைசியாகத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இலங்கைப் பிரச்சினையிலே இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்கிறது. தமிழ் ஈழம்தான் தீர்வு என்பது கோஷம் போட வேண்டுமென்றால் அழகாக இருக்குமே தவிர அது காரிய சாத்தியமா என்பதை அருள்கூர்ந்து நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். காலிஸ்தான் கோரிக்கைக்கு ஆதரவாக தீவிரவாதிகளுக்கு பாகிஸ்தான் பயிற்சி கொடுக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டும் நாம் தமிழ் ஈழத்தை எப்படி ஆதரிக்க முடியும்? தமிழர்களுக்காக இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்கிறது. புனித பொற்கோயிலில் நுழைந்திருந்த தேசவிரோத சக்திகளை வெளியேற்றவும், அவர்களுக்காகக் குவிக்கப்பட்ட ஆயுதங்களைக் கைப்பற்றவும் இராணுவத்தை அனுப்பிய போது அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அயல் நாடான இலங்கையின் மீது படை எடுக்க இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்வது எந்த வகையில் நியாயமாக இருக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினையில் இந்தியப் பேரரசும், தமிழக அரசும் எடுத்துக்கொள்கிற முயற்சிகளுக்கு நம்முடைய பாராட்டைச் சொல்லி இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வருகிற ஆகஸ்ட் மாதம் 19 ஆம் தேதி அமரர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களுடைய நூற்றாண்டு தினம் வருகிறது. அமரர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சுதந்திரம் பெறுவதற்கான பல்வேறு போராட்டங்களில் முன்னணியில் இருந்தவர். இன்னும் பெருந்தன்மையோடு சொல்ல வேண்டுமென்றால், பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுக்குக் குருவாக இருந்தவர். அப்படிப்பட்ட மேதை

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 மார்ச் 10]

யி டைய: பிறந்த தினம், பிறந்த நூற்றாண்டு தினம் ஆகஸ்ட் மாதம் 19 ஆம் தேதி வருகிறது. நான் ஒன்றை உங்கள் மூலமாக தமிழக அரசினிடத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தீரர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சென்னையில் மேயராக இருந்தபோது பூண்டியிலே இருக்கிற ஏரி செயல்படத் தொடங்கியது. அந்த ஏரிக்கு சத்தியமூர்த்தி சாகர் என்று பெயரிடப்பட்டிருந்தாலும் கூட அது வழக்கிலே இல்லை. ஆகவே, அதனை சத்தியமூர்த்தி சாகர் என்று அறிவிக்க வேண்டும். அதற்கென ஒரு வாரத்தை சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் நூற்றாண்டு வாரம் என்று அறிவித்து பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடுமியான்மலையில் இருக்கின்ற விவசாயப் பண்ணைக்கு அமரர் சத்தியமூர்த்தி அவர்களுடைய பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வதோடு இன்னும் பல்வேறு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (குறுக்கீடுகள்)... அவர் பிறந்த திருமயத்திலே அவருக்குத் தகுந்த நினைவுச் சின்னத்தை எழுப்ப வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெருந்தன்மையான வேண்டுகோளைக் கருத்திலே ஏற்று மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்கும், எனக்கும்** சம்பவம் பற்றி நடந்த விவாதத்தையும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மனோகரனுக்கும், எனக்கும் நடைபெற்ற விவாதத்தையும் முழுமையாக இந்த அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். முதலமைச்சருடைய பெருந்தன்மைக்காக இதை நான் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் 69 உறுப்பினர்கள் பங்கேற்று உரை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள கொள்கைகளையும், குறிக்கோள்களையும், கருத்துக்களையும், திட்டங்களையும், சாதனைகளையும் வரவேற்று, ஆதரித்து, பாராட்டி ஆட்சியின் நடைமுறைக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்துள்ள உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இந்த அரசு கடந்த ஆண்டு எந்தச் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் என்னென்ன முக்கியமான பணிகளை நிறைவேற்றியது என்பதை மேலெழுந்தவாரியாக விளக்கிக் காட்டவும் நிகழ் காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளை ஓட்டி நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிற பணிகளைச் சுட்டிக்காட்டவும் எதிர் காலத்தில் மாநிலத்தின் மேம்பாடு கருதியும் மக்கள் நல்வாழ்வு கருதியும் மேற்கொள்ளப்படும் வளர்ச்சிப்பணிகள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்டவும் ஆளுநர் உரை அவையினருக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. 'விரிப்பின் அகலும், தொகுப்பின் எஞ்சும்' என்ற புறநானூற்று அடிகளுக்கேற்ப எல்லாவற்றையும் இந்த ஆளுநர் உரையிலே குறித்துக் காட்ட வும் முடியாது : தொகுத்து எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடவும் முடியாது.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆளுநர் உரையில் சொல்ல வேண்டியவற்றை, சிலவற்றை மட்டும் தான் கோடிட்டுக் காட்டமுடியும். கொள்கை பற்றி, மேலெழுந்த வாரியாக, வருகின்ற 1987-88-வது ஆண்டில், இந்த அரசு எந்த நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில், குறிக்கோளுடைய அடிப்படையில் பணியாற்ற இருக்கிறது என்று கோடிட்டுக் காட்ட வும், இறந்த காலத்தில் எந்தெந்தப் பணிகளிலே கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவும் ஆளுநர் உரையை அரசு பயன்படுத்துகின்றது.

பிறகு, பொதுவாக வரவு-செலவுத் திட்டங்களை விளக்கு யதற்காக நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்பட இருக்கிறது. அந்த நிதி நிலை அறிக்கையில், பொதுவாக எல்லாத் துறை களைப் பற்றிய வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் எந்த எந்த வகை களில் இருக்கும் என்று கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஓரளவுக்கு அந்தந்தத் துறைகளைப் பற்றிய வரவு-செலவுத் திட்டங்களும், முழு விவரங்களும் எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஊதோடு முடிந்து விடுவதில்லை. அதற்குப் பிறகு மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொரு துறையிலும் வருகின்றபோது, ஒவ் வொரு துறையைப் பற்றிய முழு செயல்முறைகளும், அப்போதுதான் வரும். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விரும்பிய பல்வேறு கருத்துக்களும், விஷயங் களும் இதிலே சொல்லப்படவில்லையே, சொல்லப்படவில் லையே என்று எடுத்துச் சொன்னாலும், அவை எல்லாம்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

இதிலே கோடிட்டுக் காட்டப்படும் ; ஆகவே, கொள்கை அளவிலே ஆளுநர் உரையும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தை விளக்கிக் காட்டுகின்ற அளவிலே நிதிநிலை அறிக்கையும். செயல்முறைகளை விளக்கிக் காட்டுகின்ற வகையிலே தனித் தனியாக மானியக் கோரிக்கைகளும், இந்த அவையின் முன் வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள், தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவிக்க நிரம்ப வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன.

இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் சுமார் 200 கோடி அளவுக்கு மேல் வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டாலும், பலரின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றக் கருதியும், கொள்கையை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் கருதியும், ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டும், மதுவிலக்குத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருப்பது ; ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இலக்குக்கு மேல் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவது ; மின் உற்பத்தியை மேலும் பெருக்குவதற்காக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது ; தொழில் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்கான நடைமுறை முயற்சிகள் ; சிறு தொழில் பெருக்கத் திட்டம் : கைத்தறித் தொழில் மேம்பாடு, வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்கள் ; வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் ; குடிநீர் வசதி வாய்ப்புப் பெருக்கத் திட்டம் ; முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம் ; சிறார்கள்க்குச் சீருடை வழங்கும் திட்டம் ; புத்தகம், குறிப்பேடுகள் வழங்கும் திட்டம், சிறார் நலன் மேம்பாட்டுத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த குழந்தை நல சத்துணவுத் திட்டம், ஏழை-எளிய இளம் சிறார்களுக்கும், ஏழைத் தாய்மார்களுக்கும் காலணி வழங்கும் திட்டம், வீடு கட்டும் பொருட்களைக் கூட்டுறவு முறையில் உற்பத்தி செய்யும் திட்டம், வீட்டு வசதி பெருக்கத் திட்டம், வடாற்காடு மாவட்டத்தை நிர்வாக நலன் கருதியும், மக்களுடைய வசதி வாய்ப்புக்கள் கருதியும், இரண்டாகப் பிரிக்கும் திட்டம், பல்வேறு துறைகளில் பரவலாக மேம்பாடு காணும் முறையில் இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் திட்ட முயற்சி, இலங்கை வாழ்த் தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தாவு ஏற்பட்டு, நல்ல அமைதியான வாழ் நிலையை அவர்களுக்கு உருவாக்குதல் ஆகிய இக் கருத்துக்கள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த ஆளுநர் உரையில் எதுவுமே இல்லை என்றும் வறட்சிதான் இருக்கிறது என்றும், சிந்தனையே அடியோடு இல்லை என்றும், செயல்முறை இல்லை என்றும் உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்த உரை விளைச்சல் இல்லாத வயல் என்றும், மண்ணே இல்லாத மலர் என்றும் வெளிச்சம் இல்லாத விளக்கு என்றும், பாலவைனம் போன்றது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் வருத்தப்படவும் இல்லை. அவரவர்கள் மனப் பாங்கு எப்படி இருக்கிறதோ

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மனப் போக்கு எப்படி இருக்கிறதோ, உள்ளத்தில் இருப்பது தான் உரையிலே வருமே தவிர, வேறு எந்த வகையிலேயும் வராது. ஆகவே அவர்களிடத்திலே இருக்கிற இயல்புக்கேற்ப வந்தது என்றுதான் நாம் எண்ணிக் கொள்ளவேண்டும்.

“காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு”

என்பது வள்ளுவருடைய மொழி. அந்த மொழிக்கு, குறளுக்கு ஏற்ப நாம் பொருள் கொண்டு ஆறுதல் அடையவும், அமைதிப் பெறவும் வேண்டுமே தவிர, இப்படிச் சொல்லிவிட்டார்களே, இப்படிச் சொல்லலாமா என்று திருப்பிக் கேட்கிற நிலையிலே இல்லை. ஆனாலும்கூட, மற்றவர்கள், விமர்சிக்கிறவர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களை மயங்க வைக்கிற உரை; இந்த உரை மாயாஜால வித்தை காட்டுகிற உரை; மக்களின் ஓட்டுகளைப் பறிக்கிற ஒரு உரை என்று சொல்லுகிற போது அவர்கள் தங்களின் மன எரிச்சலின் அடிப்படையில் சொன்னாலும்கூட உள்ளபடியே அது மக்களுடைய அன்பைப் பெறுகிற உரை, ஆதரவைப் பெறுகிற உரை என்பதையே அவர்கள் மறைமுகமாக ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறபோது, எந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்த உரை உருவாக்கப்பட்டதோ அதை அவர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். அவர்கள் உள்ளம் அழுக்காறு படிந்திருக்கிறது என்பதையும் நம்மாலே உணர முடிகிறது. இந்த உரையைக் கண்டு அவர்கள் எரிச்சல் படுகிறார்கள் என்று நம்மாலே உணர முடிகிறது.

மக்களுடைய வாக்குகளை இந்த உரை அதிகமாகக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அதைவிட அரசியலில் வேறு என்ன வெற்றி இருக்க முடியும் என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மக்களை மயங்க வைக்கிற —அவர்களை எங்கள் பக்கத்திலே ஈர்க்க வைக்கிற உரை என்றாலும் அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி, தெளிவை உண்டாக்குகிற ஆற்றல், அறிவு எதிர்க்கட்சிகள் பக்கத்தில் இல்லை என்றால் அதையும் மீறி மக்களை மயங்க வைத்து நாங்கள் வெற்றி பெறுகிறோம் என்றால் இந்த உரையின் நோக்கமே வெற்றி பெற்றுவிட்டது என்றுதான் பொருள். அந்த வகையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டிலே இதே அவையில் பேசியதை இங்கே குறிப்பிடுவது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே அவையில் குறிப்பிட்டார். “எனது ஆட்சிபற்றி அரசியல் வித்தகர்களின் வாழ்த்து மடல்களை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏழை ஒருவன் இன்முகத்தோடு இந்த ஆட்சியில் எனக்குப் பலன் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லி மகிழ்ச்சியடைவானேயானால் அதனையே நான் மிகப் பெரிய பாராட்டு மடலாகக் கருதுவேன்”.

எனவே இந்த உரையினைப் பற்றி, இந்த அரசு செய்கிற—செயலாற்றுகிற திறன்களைப்பற்றி வல்லுநர்கள், அரசியல்வாதிகள், கருத்தாலே மாறுபட்டவர்கள் பாராட்டுவார்களா அல்லது வாழ்த்து மடல்களை அளிக்கின்றார்களா என்பதல்ல முக்கியம். இதனாலே இன்னின்ன பலன்கள் எங்களுக்கு இருக்கின்றன, நலன்கள் இருக்கின்றன, இது எங்களை வாழ வைக்கிறது என்று ஏழைகள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் என்றால் அவைதான் எங்களுக்குச் சிறந்த வாழ்த்து மடல்கள், பாராட்டு மடல்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல்வேறு திட்டங்களை இங்கே நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஏழை எளிய சாதாரண மக்களுடைய அன்பையும் அரவணைப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் பெறுகிற சூழ்நிலை இந்த அரசுக்கு இருந்து வருகிறது.

88 லட்சத்து 88 ஆயிரம் ஏழை எளிய சிறார்கள் இங்கே சத்துணவு பெறுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் உள்ளங்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றன என்று பொருள். அந்த மகிழ்ச்சியை இந்த அரசு பெறுகிறது.

59 லட்சம் சிறார்கள் சீருடைகளையும் இலவசப் புத்தகங்களையும் பெறுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியையும், விருப்பத்தையும் இந்த அரசு பெறுகிறது என்று பொருள்.

இரண்டு லட்சத்து 90 ஆயிரம் முதியவர்களும், விதவைத் தாய்மார்களும், ஊனமுற்றவர்களும் ஓய்வூதியத்தையும் ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை இலவசமாக உடைகளையும் பெறுகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் மகிழ்ச்சி பெறுகிறார்கள் என்றால் அதுதான் இந்த ஆட்சிக்குப் பாராட்டுதலாக அமைகிற ஒன்றாகும்.

5 ஏக்கர் நிலத்திற்கும் குறைவாக வைத்திருக்கிற பல லட்சம் விவசாயிகள் இங்கே இலவசமாக மின்சாரம் பெறுகிறார்கள். பல மாநிலங்களில் ஒரு யூனிட் மின்சாரத்திற்கு 38 காசு, 41 காசு 34 காசு, 32 காசு, 28 காசு என்று விவசாயிகளிடம் வாங்குகிற

[1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சூழ்நிலை இருக்கிறபோது—அதுபற்றி கோரிக்கை வருகிறபோது அதையெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்லலாம் என்றாலும் கூட—இங்கே 5 ஏக்கருக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு இலவச மின்சாரம் தருகிறோம் என்ற காரணத்தால் அந்த விவசாயிகளுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறதே அதுதான் உள்ள படியே இந்த அரசுக்குப் பாராட்டுதலாக அமைகிறது என்று பொருள்.

8 லட்சம் குடிசை வாழ் மக்கள் இன்றைக்கு இலவசமாக மின் விளக்கு பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியைத்தான் இந்த அரசு பாராட்டுதலாகப் பெறுகிறது என்று பொருள்.

ஒரு கோடியே 18 லட்சம் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு கடந்த 8 அல்லது 9 ஆண்டுக் காலமாக ஒரே விலையில் அரிசி கிடைக்கிறது என்றால் அவர்கள் பெறுகிற மகிழ்ச்சிதான் இந்த அரசுக்கு கிடைக்கிற பாராட்டுதல்கள் என்று பொருள். மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்கிற அரிசியின் விலையைக்கூட இதுவரை 7 தடவை மாற்றி உயர்த்திக் கொண்டே வந்திருக்கிறது. அவ்வாறு மாற்றி மாற்றி உயர்த்திக் கொண்டே வருகிற சூழ்நிலை இருந்தாலும்கூட கடந்த 8 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு ஒரு கிலோ ரூ. 1.75 காசு என்று நாம் நிர்ணயித்த நிலையிலிருந்து மாறாமல் இன்றைக்கும் ஒரு கோடியே 18 லட்சம் கார்டுதாரர்களுக்கும் அரிசி விநியோகிக்கிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண நடுத்தர மக்கள் நன்மை பெற வேண்டும் என்று இந்த அரசு நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது என்பதில்தான் இந்த அரசுக்கே பாராட்டு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக மொத்தமாக ஆண்டுடொன்றுக்கு 95 கோடி, 100 கோடி, 105 கோடி அளவுக்கு இழப்பு இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டாலும் அதைச் சமாளித்துக் கொண்டு மக்களுடைய நலன்களைக் கருதி செய்து வருகிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

இந்த அரசு செயலற்ற அரசு, எதையும் சாதிக்க இயலவில்லை என்று கூறி சிலபேர் அகமகிழ்ந்தாலும், மாண்புமிகு ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் காரண, காரிய விளக்கங்களைக் கூறி, எப்படிப்பட்ட இக்கட்டான நேரத்திலும் அந்தப் பணிகளை எல்லாம் எப்படிச் செய்து முடித்திருக்கிறதென்கிற தன்மையிலும், போடுகின்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றும் முனைப்பு உள்ளதே போடு இருந்து மற்றவர்களுடைய பாராட்டுதல்களையும், போற்றுதல்களையும் பெறுவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறதென்றும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

அடுத்து, 3, 4 ஆண்டுகளாக 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் அகில இந்தியாவிலும் தமிழகம் முன்னணியில் இருக்கிறது. 20 அம்சங்களிலே 15, 16 அம்சங்களில் தமிழகம்தான் முன்னணியில் இருக்கிறது. அதற்கான பராட்டுதல்களை நாம் தான் தொடர்ந்து பெறுகிறோம். ஓர் உறுப்பினர் பேசும்போது, 20 அம்சங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக மத்திய அரசு முழுத் தொகையையும் தருகிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். அது ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் வேறுபடுகிறது. சில அம்சங்களுக்குக் கூடுதலாகக் கிடைக்கிறது, சில அம்சங்களுக்குக் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. சில அம்சங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மாநில அரசு பொறுப்பேற்று நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் கணக்கிடும்போது, கடன், மானியம், முழுப் பொறுப்பு என்கின்ற தன்மையில் அமையலாம். இருந்தாலும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பொறுப்புக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற அக்கறை கொண்டு, இந்திரா காந்தி அமையார் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள அந்தத் திட்டங்களை, அவர்கள் இருந்த காலத்திலேயே முழு நம்பிக்கையோடு, அந்தப் பொறுப்புக்கேற்ப நடைமுறைப்படுத்தித் தர ஆர்வம் காட்டி, இந்த அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் போட்டி உணர்வோடு செயலாற்றி, வெற்றி பெறும் பரங்கைக் காணலாம்.

குடும்ப நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறபோது, அகில இந்தியாவிலும் தமிழகம் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற, மத்திய அரசிலிருந்து பெறுகின்ற உதவியைக் கடைசிவரையிலும் முறையோடு பயன்படுத்தி, அதன் மூலம் பெற வேண்டிய நன்மைகளைப் பெற்று, அதிலும் முதலிடம் வகித்து, சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக அகில இந்தியாவில் இருக்கிற 22 மாநிலங்களிலே தமிழகம் குடும்ப நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே முனைப்போடு பாடுபட்டு, முதலிடத்தைப் பெற்றதோடு, அதற்குரிய 2-1/2 கோடி ரூபாய் பரிசையும் பெற்றிருக்கிறது. தொடர்ந்து 2 ஆண்டுகளாக தமிழகம் அந்தப் பரிசைப் பெற்றது. சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முந்தைய ஆண்டிலும் பெற்றது. இந்த நடைமுறை ஆண்டிலும் அந்தப் பரிசைப் பெற முடியும் என்ற அளவுக்கு இலக்கினை மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறையினர் பெற்றிட அதற்கான சாதனைகளைச் செய்துகொண்டு வருகின்றனர்.

முன்னாள் படைவீரர்கள் பொறுத்து செய்ய வேண்டிய நலன்கள் குறித்து நிதி திரட்டி, அவர்களுக்கு வசதிகள், வாய்ப்புகள் செய்துள்ளதைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகம் முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. பஞ்சாப் மாநிலத்தைவிட, அரியானா மாநிலத்தைவிட அங்கே அதிகமான அளவுக்கு முன்னாள் படை வீரர்கள் இருந்தாலும், தமிழகம் முதலிடத்தைப் பெற்று, அதற்குரிய பெரிய கோப்பையைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியப் பிரதமர்

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு ராஜிவ் காந்தி அவர்களிடமிருந்து அதற்குரிய அமைச்சர் என்ற முறையில் நானே டெல்லிக்குச் சென்று, அந்தப் பெரிய கோப்பையைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

எதற்காக இதையெல்லாம் சொல்கிறேன் என்றால், இப்படி முடிந்த அளவுக்கு செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எல்லோருடைய உதவி, ஆதரவு போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்கிறோம். இந்த நிலையில், ஒன்றுமே நடக்கவில்லை, தமிழ்நாடு பலவீனமாகிவிட்டது, எல்லாம் கெட்டுவிட்டது, எல்லாம் போய்விட்டது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். 'நொய்ய உரையேல்', 'மிகப்படக் கூறேல்' என்பது ஆத்திச்சூடி. இருப்பது உண்மை. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். காண்பது ஒன்று, கூறுவது மற்றொன்றாக இருக்கக்கூடாது என்பது ஆத்திச்சூடி. பெரிய பெரிய இலக்கியங்கள் படிக்காவிட்டாலும், ஆத்திச்சூடி படிக்கலாம். அக் நானாறு, புற நானாறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகியவற்றைப் படிப்பது கடினம். புரிந்துகொள்வதும் கடினம். ஆனால் ஆத்திச்சூடி படிப்பது கடினமில்லை. நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், குற்றங்கள், குறைகள் இருக்கின்றன என்றால் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கடமை. நானும் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலமாக, அதைத் திருத்துவதற்கு அமைச்சர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அந்தத் துறைகளில் இப்படிப்பட்ட குற்றங் குறைகள் நிகழ்கின்றன என்று சுட்டிக் காட்டி, அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லத் தான் வேண்டும். அதை சுட்டிக்காட்டுங்கள் என்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆனால் உண்மை இருக்க வேண்டும். உண்மைக்கு மாறாக எடுத்துச் சொல்லும்போது உண்மையாக நடக்கிறவர்கள் பாழ்படுகிற அளவுக்கு சில பல நேரங்களில் சில தன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே பல்வேறு நன்மைகளை நாம் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

நம்முடைய நாடு ஏழ்மை மிகுந்த நாடு, வறுமை மிகுந்த நாடு, இல்லாமை நிறைந்த நாடு, அடிப்படை வசதிகள், தேவைகள் கூட பெற முடியாத அளவுக்கு ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள் ஏராளமாக இருக்கிற நாடு. ஆகவே 100-க்கு 49 பேர் சராசரியாக மக்கள் ஏழ்மை கோட்டுக்கு—line of poverty-ன் கீழே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட அந்த அளவுக்கு தமிழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கும் இருக்கிறது. நம்மைவிட ஏழ்மையான மக்கள் இருக்கிற மாநிலங்கள் இன்னும் 7, 8 இருக்கின்றன. ஓரளவுக்குக் குறைந்த, ஏழ்மைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கிற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

மக்கள் இருக்கிற மாநிலங்கள் பஞ்சாப், அரியானாவாகத்தான் இருக்கின்றன. 13, 14 சதவீதம்தான் அங்கே இருக்கிறது. ஆனாலும் கூட நாம் அந்த நிலைகளை மாற்றி வளர்ச்சியடைவதற்கான முயற்சிகளை செய்து கொண்டு வருகிறோம். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் வருகின்றபோது நாம் இலவசக் கல்வி தந்தோம். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் இருந்த காலத்தில் 8-வது வகுப்பு வரை தந்தார்கள். பிறகு 10-வது வகுப்பு வரையிலும் இலவசக் கல்வி தருவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. பிறகு கல்லூரி வரை தரப்பட்டது. ஆதி திராவிட பெருமக்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கல்வி வசதிகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டன. ஆகவே 5-வது வகுப்பு வரையிலும் பள்ளிக்குப் போகிற மாணவர்களில் 3-ல் ஒரு பகுதியினருக்குத்தான் சத்துணவு என்று எல்லாம் இருந்தது. அவைகளை எல்லாம் மாற்றி 365 நாட்களும் சத்துணவு. அது மட்டும் அல்லாமல், 2 வயதிலிருந்து 14 வயது வரையில் உள்ள அத்தனை பேருக்கும் சத்துணவு. சத்துணவு போட்டதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு அடிப்படை யாகத் தேவைப்படுகிற—ஏழை எளிய மக்களுக்கு 59 இலட்சம் பேருக்கு—சீருடை தருகிறோம். சீருடை தருவதோடு மட்டும் அல்லாமல் அவர்களுக்கு குறிப்பேடுகளும். நோட்டுப் புத்தகங்களும் தருகிறோம். அந்த குறிப்பேடுகளும், நோட்டுப் புத்தகங்களும் வழங்குவதற்குக் கிட்டத்தட்ட 14 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. சீருடை என்ற வகையில் கிட்டத்தட்ட 15 கோடி ரூபாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவாகிறது. சத்துணவு போடுகின்ற வகையில் 200 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனாலும் செம்மையாக இந்தப் பணி நடைபெற வேண்டும் என்பதில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன தன்மைகளை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இது உள்ளபடியே அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும். இந்தக் கண்காணிப்பு சரியாக இருக்க வேண்டும். பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பும் இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

இப்போது அவர்களுக்கு காலணி வழங்கவேண்டும் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏழை எளிய சிறார்கள்க்கும், ஏழை எளிய தாய் மார்களுக்கும் தரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சாதாரணமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டிய ஒன்று தான். இதை பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருப்பவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதையே ஒரு குற்றமாக எடுத்துக்கொண்டு கிண்டல் செய்வதற்கும், கேலி செய்வதற்கும் இதில் எதுவும் இல்லை. காலணி வழங்குவது என்பது அரிய செயல்களில், அரிய தன்மைகளில் ஒன்றாகத்தான் தரப்படுகிறது. இந்த காலணி வழங்க வேண்டும்

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்பதை நபிகள் நாயகமே வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் சமத் அவர்களே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவருடைய பாதுகாப்புக்குத் தேவைப்படுகிற இன்றியமையாப் பொருட்களிலே காலணி வழங்குவது ஒன்று. ஆகவே இருக்கிற நிதி நிலைமைக்கு ஏற்ப அவ்வப்போது செய்து தரப்படுகிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு ஓரளவு செலவு ஆகும். அதுவும் பட்ஜெட் வருகிறபோது அதை எல்லாம் கணக்கிட்டு சொல்ல வேண்டி வரும். ஆனாலும் கூட (குறுக்கீடு) அது எல்லாம் எவ்வளவு ஆகிறது என்று அப்போதுதான் கணக்குப் போட முடியும். ஆகவே (குறுக்கீடு) இப்போதும் தாவணி கொடுத்துக் கொண்டு தான் வருகிறோம். இனிமேல் தான் தாவணி கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. இப்போதே சீருடை கொடுக்கும் போது மாணவர்களுக்கு கால் சட்டையும், மேல் சட்டையும் கொடுக்கிறோம். பெண்களுக்கு பாவாடை மேல் சட்டை கொடுக்கிறோம். வயதான பெண்களுக்கு பாவாடை, மேல் சட்டை, தாவணி ஆகிய மூன்றும் சேர்த்துத்தான் கொடுக்கிறோம். புதிதாக தாவணி தரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்போதே தாவணி தந்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். புடவை தருகிறோம், புடவையை விட சிறியது சிற்றாடை, அதை விட சிறியது தாவணி. புடவையே தருகிறபோது, வேட்டியே தருகிறபோது தாவணி தருவதிலே என்ன தப்பு? இதிலே என்ன கிண்டல் இருக்கிறது? காலுக்கு செருப்பு இல்லை, கால் வயிற்றுக் கஞ்சியும் இல்லை, கையிலே காகும் இல்லை என்று மறைந்த கம்யூனிஸ்டு தலைவர் ஜீவானந்தம் அவர்கள் பாடினார் அந்த காலத்திலே. எதற்கு நான் சொல்லுகிறேன் என்றால், இருக்கிற நிதி வசதிக்கு ஏற்ப பல்வேறு கஷ்டங்களை நாம் சந்தித்துக்கொண்டு மக்களுக்கான சில பல நன்மைகளைச் செய்கிற திட்டத்தை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். பல்வேறு நோய்பாடுகள் மற்றவை எல்லாம் ஒருவருக்கு வந்து சேருவதற்கு கால் காரணமாக இருக்கிறது. கண்ட கண்ட இடத்திலே காலை வைக்கிற போது கிருமிகள் ஏறக் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் காலணிகள் இருக்கவேண்டும் என்பதை மருத்துவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொல்லிய அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

இதிலே கேலி செய்யவும், கிண்டல் செய்யவும் ஒன்றும் இல்லை. இதற்கு ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும். எல்லோருடைய கால்களுக்கும் எப்படி சரியாகச் செய்வீர்கள் என்றால், சட்டை எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியாகச் செய்ய

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

முடியுமா? செருப்பிற்கு என்று ஒரு அளவு வைத்திருக்கிறோம் நம்பர் 3, 4, 5 என்று அவரவர்கள் காலுக்குத் தகுந்தாற்போல் கணக்கிடுகிறது. எனவே அவரவர்கள் காலுக்கென்று நாம் கணக்கு வைத்திருக்கிறோம்.

அதுபோன்று பணியன் என்றால், ஒவ்வொருவருக்கும் எத்தனாவது நம்பர் என்று கணக்கிடுகிறது. அதுமாதிரி செருப்புக்கும் கணக்கிடுகிறது. சட்டைக்கும் கணக்கிடுகிறது, எல்லோருடையதையும் அளந்து பார்த்துக்கொண்டுசெய்யவேண்டுமென்பது அல்ல. சட்டைகள், கால்சட்டைகள் தைத்துக் கொடுக்கும்போது, செருப்பு தைத்துக் கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கப் போகின்றன? இதற்கெல்லாம் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும். கஷ்டங்கள், வேறுபாடுகள் இருந்தால் அதற்கு நல்ல உதவிகள் செய்ய முன்வரவேண்டுமே தவிர, வேறு வகையில் அதைக் கிண்டல் செய்வது, மற்றவைகள் செய்வது நல்லதல்ல.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த அரசு செய்யும் பணிகள், மற்றவைகள் எல்லாம் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதிலே ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு கூடுமானவரையில் யாரிடத்தில் நிதியை வாங்கினாலும் அந்த நிதியை கூடுமானவரையில் நல்லமுறையில் பயன்படுத்தி வருவதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரிகையில் வந்ததைத்தான் திரும்ப எடுத்து விளக்குகிறேன். ஆக உலக வங்கியினுடைய சார்பாக நடத்தப்படும் 'அர்பன் எட்ஜ்' என்கின்ற ஒரு பத்திரிகை, 1986 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் இதழில் ஒரு செய்தியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

உலக வங்கியிடம் சுமார் 60 நாடுகள் நிதியுதவி பெறுகின்றன. இதில் இந்தியாவிலே உள்ள தமிழ்நாடு மாநிலம் தான் உலக வங்கியின் கடனுதவிப் பணத்தைப் பயன் உள்ள முறையில் செலவிடுவதில் முதலிடம் பெறுகிறது. மற்ற நாடுகள் தமிழகத்தின் நடைமுறைகளைப் பார்வையிட்டு, பின்பற்ற வேண்டும். 60 நாடுகளுக்கு உலக வங்கி கடனுதவி தந்திருக்கிறது. அந்த 60 நாடுகளில் பயனுள்ள வகையில் மாநிலங்கள் கூட அல்ல—60 நாடுகளில் பயனுள்ள வகையில் இந்தக் கடனுதவியைப் பயன்படுத்தியது தமிழ்நாடு தான். தமிழ்நாட்டைப் பிற மாநிலங்கள் பின்பற்ற வேண்டுமென்று உலக வங்கி, அதனுடைய 'அர்பன் எட்ஜ்' என்ற பத்திரிகையில் செப்டம்பர் இதழில் தெளிவுபட எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது.

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதுமட்டுமல்ல, உலக வங்கியினுடைய அந்த நிதி உதவியால் நிறைவேற்றப்படும் பயிற்சி மற்றும் பார்வையிடும் திட்டத்தை தமிழ்நாடு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியுள்ளது என்று உலக வங்கியின் மூன்று நபர் குழுவினுடைய தலைவர்திரு. லெஸ்லி அபி என்பவர் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு, அது இந்து 20-10-1986 இதழில் மிகத் தெளிவுபட வந்திருக்கிறது.

“The World Bank has complimented Tamil Nadu for a successful implementation of the Training and Visit Programme which has been funded by the Bank. Mr. Leslie Abe, Leader of the Three Member Team from the Bank, who reviewed the working of the Programme was much impressed. Mr. Abe remarked that the object of the programme had been achieved and the involvement of the officials in the programme was very deep and their visits to farms were regular. He was also impressed about the adoption of the various technologies by the farming community.” என்று இந்து மூன்று நபர் குழுவினுடைய தலைவர், அந்த டி. என். பி. ஸ்கீம் என்று சொல்லப்படுகின்ற உலக வங்கி நிதியுதவியைப் பெறுகின்ற வகையிலே சிறப்பாக இருக்கிறது. என்று சொல்லியிருக்கிறார் ஹட்கோ நிறுவனம் தருகின்ற பணத்தை வாங்கி நாம் ஆதிதிராவிடர்களுக்கும், பழங்குடி மக்களுக்கும் கட்டித்தரப் படும் வீடுகளுக்கும், மற்றவைகளுக்கும் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, அதில் முதலீடு வைக்கிறோம் என்பதை ஹட்கோ நிறுவனத்தின் தலைவர் சிறப்பாகத் தெரிவித்து, 20-10-1986-ல் சொல்லியிருக்கிறார். ஹட்கோ வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சி வாரியம் அளிக்கும் நிதியுதவியைப் பயன்படுத்துவதிலும் தமிழ்நாடு இந்தியாவின் மாநிலங்களிலே முதலிடம் வகிக்கிறது என்று அதனுடைய தலைவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். The Chairman, HUDCO said, “Tamil Nadu stood first among the States in India in utilising the financial assistance offered by the HUDCO”.

அதே மாதிரி நேற்றைக்கு முன்பு மின்சாரத் துறை அமைச்சர், மற்ற அமைச்சர்கள் கூட மேட்டூர், சேலத்திலே, பேசும்போது சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “தமிழகத் திலே உள்ள அனைத்து கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

அளித்து பெரிய சாதனையை தமிழக அரசு புரிந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் தமிழக அரசு. கொடுக்கப்பட்ட இலக்கை மிஞ்சி விட்டது. இது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது” என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முடிந்த அளவிற்குச் செய்வதில், இந்த அரசு எந்தெந்தக் கட்டத்தில் எப்படியெப்படி செய்து வந்திருக்கிறது என்பதற்கான காரண விளக்கங்களை மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லுகிறோம்.

ஆளுநர் உரையைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் மிக முக்கியமாக எடுத்துச் சொன்னது வறட்சி நிலை பற்றியதாகும். மாநிலத்தில் ஆங்காங்கு தென் மேற்குப் பருவக் காற்றின் வாயிலாகவும், வட கிழக்குப் பருவக் காற்றின் வாயிலாகவும் பெய்ய வேண்டிய அளவிற்கு மழை பெய்யாததன் விளைவாக ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளையும், அதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற அவதிகளையும் இங்கே கூட்டிக் காட்டி ஆங்காங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலைகளை விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனாலும்கூட ஒன்றை மட்டும் நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வறட்சி நிலை ஏற்பட்ட போதும் சரி, வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்ட போதும் சரி, புயலால் விவசாயிகள் கடுமையாக பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிற போதும் சரி, எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனுக்குடன் எடுத்து என்னென்ன நிவாரணப் பணிகளை, எப்படியெப்படி எடுக்கவேண்டுமோ அவற்றைச் செய்வதில் தமிழக அரசு முனைப்புள்ளம் காட்டி பாராட்டத்தக்க அளவிற்கு நிறைவேற்றி வருகிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. அவ்வப் போது எடுக்கிற நடவடிக்கைகளை முன் கூட்டியே எச்சரிக்கையாக இருந்து பணியாற்றி வருகிறோம். 1981-82, 1982-83-லே கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டது. 72 ஆண்டுகளாக தமிழக வரலாற்றிலேயே ஏற்படாத வறட்சி நிலை 1981-82, 1982-83-லே ஏற்பட்டது. அப்படி கடுமையான வறட்சி நிலை ஏற்பட்ட போதும் கூட இந்த அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய சீரிய தலைமையின்கீழ் அவ்வப்போது அதிகாரிகளைக் கூட்டியும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கூட்டியும், அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்தும், எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்தது.

அது மட்டுமல்லாமல், உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படக் கூடாது, ஆங்காங்கு அதனால் கஷ்டம் ஏற்படக் கூடாது, பட்டினி ஏற்படக் கூடாது, அதன் காரணமாக மக்கள் அவதிப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்படக் கூடாது என்று கருதி நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக இரண்டாண்டுகளில் எந்த விதமான இடர்பாடு

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கனம் ஏற்படாத நிலைமைகள் இருந்தன. உணவுத் தட்டுப்பாடு என்றோ, உணவுக் கட்டுப்பாடு என்றோ இல்லாமல் இருந்தது. கிட்டத்தட்ட 56 இலட்சம் டன்கள் அரிசி உற்பத்தி ஆக வேண்டிய தமிழகத்தில் 1986-87-ல் 26 இலட்சம் டன்கள் உற்பத்தி ஆயிற்று என்றாலும், எவ்வளவு அதிகம் செலவானாலும் சரி என்று கருதி, அரியானா, பஞ்சாப், உத்திரப் பிரதேசம், ஆந்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் களின் மூலமாகவும், பிற அமைப்புகளின் மூலமாகவும், அரசாங்கத்தின் மூலமாகவும் அரிசியை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கித் தர வேண்டுமென்ற முயற்சியின் விளைவாக இங்கே உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல், கட்டுப்பாடு ஏற்படாத அளவிற்கு ஓரளவிற்குச் சமாளித்தோம் என்பதை நினைவிலே கொள்ள வேண்டும்.

1985-ல் எதிர்பாரா வகையில் பெரு வெள்ளம் ஏற்பட்டு குறிப்பாக சென்னை, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதியும், தஞ்சை மாவட்டத்தினுடைய பகுதியும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயுள்ள வந்தவாசியில் பெரும் பகுதியும் பாதிக்கப்பட்டு அதனாலே பெரும் சேதம் ஏற்பட்ட போதும்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஹெலிகாப்டர் மூலமாக அதிகாரிகளையும், மற்றவர்களையும் வைத்துக்கொண்டு அந்த இடத்தை அணுக முடியாத சூழ்நிலையிலும் கூட அந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டுவிட்டு வந்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைத் தலைவர் கூடச் சொன்னார்கள். இந்தியப் பிரதமர் உடனே வந்திருக்க வேண்டும், அவரை அழைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வெள்ளம் ஏற்பட்டு வடிந்து விட்ட பிறகு போய்ப் பார்த்தால் எப்படிப்பட்ட பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கிரண முடியாது. ஆகவே வெள்ளச் சேதம் இருக்கும்போதே பார்த்தால்தான் முடியும் என்று கருதி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டு தனக்குள்ள மற்ற நிகழ்ச்சிகளை ரத்து செய்து விட்டு மூன்றாவது நாளே ஹெலிகாப்டர் மூலமாக தஞ்சாவூர் வரையில் வந்து பாண்டிச்சேரி பகுதியையும் சேர்த்து இந்தியப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் பார்த்து விட்டு, வெள்ளச் சேதத்தையும், மதுராந்தகம் ஏரி உடைபட்ட பகுதியையும், அதற்குப் பிறகு வயல்கள் எல்லாம் தண்ணீரில் மூழ்கியுள்ள தன்மையையும் பார்த்து விட்டு, “சேதம் மிக அதிகம்” என்று சொல்லி மிகவும் வேதனையோடு நான்கு நாட்களுக்குள்ளாக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. பூட்டாசிங் அவர்களை அனுப்பி வைக்கிறேன், அவர் வந்து மறுபடியும் பேசட்டும் என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றார்கள். அவர்கள் சொன்னவாறு நான்கு நாட்கள் கழித்து இங்கு வந்து அவர்களே ஹெலிகாப்டரில் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். இதை எதற்குச்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

சொல்கிறேன் என்றால் இந்த அரசு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதற்காக. அவர்கள் சென்றதற்குப் பிறகு அதற்கென்று ஒரு குழுவை அனுப்பினார்கள். அந்தக் குழுவினர் உடனுக்குடன் வந்து இந்த வெள்ளச் சேத நடவடிக்கைகளைப் பார்த்து விட்டுச் சென்றார்கள். இரண்டு நாட்களாக வந்து சுற்றிப் பார்த்து விட்டுச் செல்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

[பிற்பகல் 1-00]

நான் எதற்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் வெள்ளச் சேதம் ஆனாலும் சரி, புயலினால் துயர் ஏற்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டாலும் சரி அல்லது வறட்சியால் ஏற்பட்டாலும் சரி, எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை, மக்களுடைய நலன் கருதி இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறது. அலட்சியப் போக்குடன் இருப்பதால் இந்த அரசுக்கு என்ன நன்மை? இல்லை. அலட்சியமாக இருக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஆகையால், எல்லோருக்கும் இருக்கிற அக்கறையைவிட மக்களிடையே நம்பிக்கை பெற்று இந்த ஆட்சியை அமைக்கிற பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு முழு அக்கறையையும், ஆர்வத்தையும், அதற்கான பல பணிகளையும் தொடர்ந்து செய்து கொண்டுதான் வருகிறது. அந்தத் தன்மையினுடைய அடிப்படையிலே அப்போது வந்த நிபுணர் குழுவினுடைய தலைவர் சித்தர் என்பவர், 26-11-1985-ல் இரண்டு குழுக்களாகப்பிரிந்து அவர்கள் இந்த இடத்தையெல்லாம் பார்த்து விட்டு அறிக்கை அளிக்கும்போது அவர்கள் சொல்கிறார்கள், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களாக சென்னை நகரம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் வந்தவாசிப் பகுதி, தஞ்சை மாவட்டம் ஆகியவற்றை நாங்கள் 8 பேர்கள் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிந்து போய் சுற்றிப் பார்த்தோம். வெள்ளச் சேதம் மிகக் கடுமையாக.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் ஆவதால் பத்திரிகைக்காரர்கள் போய் விடுவார்கள். மாண்புமிகு கட்சித் தலைவர்கள், மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் எல்லோரும் இந்த விவாதம் நடைபெறும்போது பேசிய பேச்சுக்கள் அனைத்தையும் நீக்குகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெருந்தன்மையான வேண்டுகோள் காரணமாக என்பது மட்டும் அவைக் குறிப்பில் இருந்தால் போதும். காலையில் நடைபெற்ற விவாதத்தில் மாண்புமிகு கட்சித் தலைவர்கள், அவை முன்னவர் அவர்கள் எல்லாம் விவாதத்தில் ஈடுபட்டு பேசிய அந்த விவாதங்கள் எல்லாம் நீக்கப்படுகின்றன. பத்திரிகை நிருபர்கள் முழுமையாக அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதையும் பிரசுரிக்க வேண்டாம்; சொன்னதைத் தவிர.

1987 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மொத்தத் தில் வெள்ளச் சேதம் மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது ; கொஞ்சம் வழக்கத்திற்கு மாறாக இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட 4 மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், சென்னை மாநகராட்சி ஆணையரும், தனி அதிகாரிகளும் இந்த நிவாரணப் பணிகளுக்கு தங்களை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டு செயல்பட்டார்கள். மாநிலத்திலே இந்த நிவாரணப் பணிகளைச் சிறந்த விஞ்ஞான முறையில் மற்ற மாநிலங்கள் இதை பின்பற்றக் கூடிய அளவுக்கு செய்திருக்கிறார்கள். தலைமைச் செயலாளரும் மணிக்கு மணி சேத விவரங்களையும், நிவாரணப் பணிகளையும் கணக்கிட்டு எடுத்து, பல இரவுகள் தூக்கம் இல்லாமல் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறார்கள். வருவாய்த் துறை ஆணையரும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறார்கள். எங்களுக்குத் தேவையான விவரங்களையெல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். எதற்காக இதைச் சொல்ல வருகிறேன் என்றால், அதிகாரிகள் மெத்தனமாக இருக்கிறார்கள்; எதையும் செய்யவில்லை, அரசு மெத்தனமாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைப் பலரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எவ்வெப்போது என்னென்ன பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் இதற்கு முன்னால் வறட்சி ஏற்பட்ட போதும்சரி, வெள்ளம் ஏற்பட்ட போதும்சரி மற்ற மாநிலங்கள் இதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று இந்தக் குழுவினுடைய தலைவரே சிபாரிசு செய்கின்ற அளவுக்குப் பணிகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இதைத்தான் இதற்கு முன்னால் ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதத்தின் போதும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் இப்போதும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே நான் அன்றே எடுத்துச் சொல்லிய மாதிரி மழை என்பது ஒரு வாரம் பெய்யும். தொடர்ந்து பெய்கிற அளவிற்கு ஏற்படுகிற சேதம் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களில் ஏற்பட்டு முடிந்து விடும். புயல், ஒரு நாள் இரண்டு நாள் அடித்து அதனால் சேதம் ஏற்பட்டு முடிந்து விடும். வறட்சி என்பது நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வளர்ந்து, வளர்ந்து வளர்ந்து, நான்கு ஐந்து மாதங்களிலே கடுமைக்கு மேல் கடுமையாக ஆகிக் கொண்டே இருக்கும்.

ஆக, ஆரம்பக் கட்டத்திலிருந்து யூகித்து யூகித்து நாம் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எடுத்த எடுப்பிலேயே முழுப் பணிகளையும் செய்துவிட முடியாது. ஏற்படுகிற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப நிதி ஒதுக்கீடு செய்தும், எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைப்படி எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த வகையில் இயற்கைச் சீற்றங்களான புயல் வெள்ளம் மற்றும் வறட்சி ஆகியவற்றால் ஏற்படுகிற விளைவுகளைச் சிந்தித்து, அவற்றையெல்லாம் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு எதிர்பார்த்து, சூழ்நிலையை ஓரளவுக்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

முறையாக எதிர்பார்த்து, அவற்றையெல்லாம் சமாளிக்கும் வகையில்தான் தமிழக அரசு இதுவரையிலும் தன்னாலான எல்லாப் பணிகளையும் செய்து வந்திருக்கிறது.

3-7-1986 அன்று ஒரு கூட்டத்தை நாம் நடத்தினோம். தென் மேற்குப் பருவக்காற்றும் தமிழகத்தில் ஓரளவுக்குப் பொய்த்து விட்டது. வடகிழக்குப் பருவக் காற்றும் ஓரளவுக்குப் பொய்த்துவிட்டது. மொத்தத்தில் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் நாம் இதில் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு இருந்தோம். இந்திய அரசினுடைய வானியல் அறிக்கைப்படி நாம் பார்ப்போமானால் மொத்தத்தில் 16 சதவீதம்தான் தமிழகத்தில் மழை பொய்த்திருக்கிறது. அந்தக் கணக்கைத்தான் அவர்கள் எடுத்துக் கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதைத்தான் நம்புகிறது. ஆனால் அது சரியில்லை என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். நம்முடைய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் கணக்குப்படி பார்த்தால்—அதாவது தமிழகத்தில் 31 அல்லது 32 சதவீதம் மழை பொய்த்து விட்டது. சில மாவட்டங்களில்—குறிப்பாக கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களில், 60 சதவீதத்திற்குப் பொய்த்திருக்கிறது. சில மாவட்டங்களில்தான் 15 அல்லது 16 சதவீதம் பொய்த்திருக்கிறது. நான் சராசரியைச் சொல்லுகிறேன். சிலபல மாவட்டங்களில், சிலபல வட்டங்களில் மட்டும் மழை பொய்த்திருக்கிறது. அதனால் சில வட்டங்கள் மட்டுமே அங்கே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, 160 வட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட 130-க்கும் மேற்பட்ட வட்டங்களில் குடி தண்ணீர் இல்லாத அளவுக்குப் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனவேதான் இந்தப் பாதிப்பு ஏற்படும் என்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோதே 3-7-1986 அன்றே தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு உயர்மட்டக் குழு ஒன்று கூட்டப் பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக ஏற்படுகிற பற்றாக்குறை தொடர்பான சூழ்நிலையில் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி கலந்துரையாடல்களும் கருத்துப் பரிமாற்றங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆக சென்ற ஆண்டு ஜூலை மாதம் 3 ஆம் தேதியே மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு கூட்டம் நடத்தியிருக்கிறோம். அந்தக் கூட்டத்தில் தலைமைச் செயலாளர் அவர்களும், துறைத் தலைவர்களும், உயர் அதிகாரிகளும் இன்னும் இராணுவ அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டார்கள்—சில நிலைமைகள் ஏற்பட்டால் சமாளிப்பதற்காக வேண்டுமென்று இராணுவ அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டார்கள்—அவர்களோடு காவல் துறை அதிகாரிகளும், இந்திய வானொலித் துறையின் பிரதிநிதியும் அகில இந்திய வானொலியின் பிரதிநிதியும், தொலைக் காட்சி நிலையத்தின் பிரதிநிதியும் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு கருத்துக்கள் பரிமாறிக்கொள்ளப்பட்டன. பிறகு 24-10-1986-ல் மீண்டும் தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் உயர்மட்ட அதிகாரிகளைக் கூட்டி வைத்து நிலைமையைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள்.

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அந்தக் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவிற்கிணங்க தென் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அனைவரும் நிலைமையைச் சமாளிக்க ஆயத்த நிலையில் இருக்கும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டார்கள். 24-10-1986 வடகிழக்குப் பருவ மழை தொடங்கியது. 25-10-1986-ல் முதன் முதலாக மழை காணப்பட்டது. முதல் 3 அல்லது 4 நாட்களுக்கு மழை இருந்தது. தொடர்ந்து சில மாவட்டங்களில் விட்டுவிட்டு இங்கும் அங்குமாகப் பெய்தது. சில பல இடங்களில் மட்டும் மழை பெய்தது. ஆனால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வடகிழக்குப் பருவ மழை பெய்யவில்லை. வழக்கமாகப் பெய்ய வேண்டிய அளவுக்குப் பெய்யவில்லை. இயல்பாகப் பெய்ய வேண்டிய அளவுக்குப் பெய்யவில்லை. எதிர்பார்த்த பல இடங்களின் வடகிழக்குப் பருவ மழை பெய்யவில்லை. பல இடங்களில் பற்றாக்குறைத் தன்மை தொடங்கியது. எனவே வடகிழக்குப் பருவ மழையின் தன்மைகுறித்து விரிவான மதிப்பீட்டு அறிக்கையை அரசுக்கு 25-12-1986-ம் தேதிக்குள் அனுப்பவேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். 2-12-1986 அன்றே தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அனைவருக்கும் 25-12-1986-க்குள் மதிப்பீட்டு அறிக்கையை அனுப்ப வேண்டுமென்று எழுதினார். மழை பெய்த அளவு, பாசனத்தின் அளவு, வேளாண்மை குறித்த நிலைமை, குடிநீர் நிலைமை மற்றும் சேதம் ஆகியவை குறித்து எல்லா விவரங்களையும் அனுப்புமாறு எல்லா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் அந்த மதிப்பீட்டு அறிக்கையின்படி தகவல்கள் சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய்த் துறை நிர்வாக ஆணையருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. சிறப்பு ஆணையர் அவர்களும், மாவட்ட வருவாய் நிர்வாக ஆணையரும் நிலைமையை அறிய மாவட்டங்களுக்குச் சுற்றுப் பயணங்களை மேற்கொண்டார்கள். ஆங்காங்கே நேரடியாக அதிகாரிகளோடு உட்கார்ந்து கலந்துரையாடல்களை நடத்துமாறு சிறப்பு ஆணையரும், வருவாய்த் துறை நிர்வாக ஆணையரும் பணிக்கப்பட்டார்கள். தலைமைச் செயலாளர் அவர்களும் கீழ்க்கண்டவாறு நிவாரணப் பணிகள் பற்றி ஆய்வு செய்தார்கள்.

9-2-1987 அன்று வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கூட்டமும், 1-3-1987 அன்று 11 தென் மாவட்டங்களின் ஆட்சித் தலைவர்கள் அடங்கிய கூட்டமும் இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றன. 1-3-1987 அன்று திருச்சியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் நானும், மாண்புமிகு சத்தனவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கலந்துகொண்டோம். தலைமைச் செயலாளரும் கலந்து கொண்டார்கள். 11 மாவட்டங்களில்—தென் மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில்—ஆங்காங்கே எடுத்துக்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் நிவாரணப் பணிகள், மேற் கொண்டு செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள், வேலைகள் என்னென்ன, எதிர் காலத்தில் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டால் என்னென்ன செய்யவேண்டும், குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால் பக்கத்தில் எந்தெந்தக் கிராமங்களில் இருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வரலாம் என்று ஆலோசிக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-10)

அங்கே ஆழ்துளை கிணறுகள் போட்டால் தண்ணீர் வருமா? போட்டாலும் தண்ணீர் வராது என்றால், எங்கே இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவது? லாரிகள் மூலமாகக் கொண்டு வருவதற்கு எந்த கிராமத்திலே தண்ணீர் இருக்கின்றது என்பதை பார்த்துக் கொண்டு வருவதற்கான ஆயத் தங்களைப்பற்றி எல்லாம் முழு விவரமாகத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றார்கள்.

வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் சென்னைக்கு வரவழைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய கூட்டம் நடைபெற்றது. 6-3-1987-லே அரசு செயலாளர்கள், சிறப்பு அலுவலர்கள் கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. 9-2-1987-லே வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு செயலாளர்கள் எல்லாம் அனுப்பப்பட்டார்கள். 29-1-1987-ல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் வறட்சி நிலையை குறித்து அமைச்சரவைக் கூட்டத்தைக் கூட்டி அந்த அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலேயே தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள், நிதிச் செயலாளர் அவர்கள், உரிய செயலாளர்கள் அத்தனை பேர்களையும் வைத்துக் கொண்டு நீண்ட நேரம் விவாதம் நடத்தி எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்தார்கள். ஆங்காங்கே குடிநீர் பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடும் என்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டபோது, 8.6.25 ஆழ்துளை கிணறுகள் ஆங்காங்கே அமைப்பதற்கு உடனடியாக பண ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்றும், அதற்கு 28 கோடி ரூபாய் தேவைப் படும் என்றும் கணக்கு சொன்னவுடனேயே அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலேயே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புதலளித்து 28 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்யலாம் என்றும் அதை படிப்படியாக அந்தெந்த மாவட்டத்திற்கு என்று ஒதுக்கீடு தந்து பயன்படுத்தச் செய்யலாம் என்றும் அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்கான ஆணையினைப் பிறப்பித்தது.

கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் திறந்த வெளிக் கிணறுகள் அமைக்கவும், லாரிகள் மூலம் குடி தண்ணீர் விநியோகம் செய்யவும் வழிவகைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. நிவாரணப் பணிகளை எச்சரிக்கையோடு செயல்

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

படுத்தவும், நிர்வாக இயந்திரங்களை முடுக்கிவிடவும், அதன் பணிகளைக் கண்காணிக்கவும் 4 பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ரீஜன்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அந்த இடங்களுடைய பொறுப்புகளை சிறப்பு ஆணையாளர்களும், துணை ஆணையாளர்களும் கவனிக்க வேண்டும் என்றும், அதையே எட்குவார்ட்டர்ஸ் ஆக வைத்துக் கொண்டு நான்கு, நான்கு மாவட்டங்களாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஆணையிடப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். ஆழ் துளை கிணறுகள் அமைக்கும் பணிகளை விரைவு படுத்தும் அளவிலே தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், தனியார் ஆய்வகங்களிலிருந்து ரிட்ஜி-களை, துளையிடும் கருவிகளை வாடகைக்கும் பெறலாம் என்றும், ஏனைய அரசுத் துறைகளிலும், வேளாண்மை பொறியியல் துறை, தமிழ்நாடு குழாய் கிணறு வாரியம், தமிழ்நாடு வேளாண்மை பொறியியல் தேவைகள் மற்றும் கூட்டுறவு இணையம் ஆகியவற்றிடமுள்ள வசதிகள் என்னென்னவோ அவற்றையெல்லாம் இந்தப் பணிகளுக்காக உடனடியாகப் பெறலாம் என்றும் நம் அரசால் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது குடிநீர் ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் பழுதுபார்க்கவும், ஏற்கனவே குடிநீருக்காக இருக்கின்ற தன்மைகளைப் பழுதுபார்க்கவும் செம்மையான முறையில் பராமரிக்கவும் அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், ஊரக நிலமற்றோர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் இதுபோன்ற திட்டங்களின் கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள தொகைகள் முழுவதையும் இந்த வறட்சிப் பணிகளுக்காக எந்தெந்த இடங்களில் மிகமிக முக்கியமாக வேலை வாய்ப்புகளுக்காகப் பயன்படுத்தமுடியுமோ அங்கெல்லாம் அதைப் பயன்படுத்தலாம் என்று மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்று கருதப்படுமேயானால் மேற்கொண்டும் ஒதுக்கீடு செய்யலாம். அரசை அணுகினால் அதை ஒதுக்கீடு செய்ய அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளை, அறிக்கைகளை அரசுக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வகையிலே அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள். எந்தெந்த நிலங்களில் விளைச்சல் 37 பைசா அல்லது 50 பர்சென்ட்க்கு குறைவாக இருக்கிறதோ அந்த நிலங்களுக்கெல்லாம் நில வரியைத் தள்ளுபடி செய்யலாம் என்று வருவாய்த் துறையில் ஆணையிடப்பட்டு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்போதே இந்த அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

ஆக எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாமோ அந்த அளவுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்து அறிக்கைகளை அனுப்பலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் கணக்கு எடுத்தவர்கள் பார்த்துச் சொல்வார்களானால் அதன்மீது உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடும்.

தமிழ்நாட்டின் வறட்சி நிலை குறித்து முதல் நிலை அறிக்கையாக அனுப்பியது பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னேன். இங்கே மற்றொன்றையும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஆழ் துளை கிணறுகளைப் போடுவதுகூடப் பெரிதல்ல. பணம் ஒதுக்கீடு செய்வதுகூடப் பெரிதல்ல. துளைபோட்டு தண்ணீர் வரவேண்டும். தண்ணீர் வர எங்கெங்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று ஜியாலாஜிகல், புவி இயல் வல்லுநர்கள் சொல்லி அந்தந்த இடத்திலே ஆழ்துளை கிணறுகள் எவ்வளவு செலவானாலும் போட்டு கொண்டுவந்து விடலாம். ஆனால் ஆழ்துளை கிணறுகள் போட்டதற்குப் பிறகும் தண்ணீர் வரவில்லை என்று சொன்னால் பணம் பாழாகும். அந்தச் சர்வேயைத்தான் தீவிரமாக எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அண்மைக் காலங்களில் ஆழ்துளை கிணறுகள் மூலமாக குடிநீர் தருவதற்குப் பெரும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1981-ஆம் ஆண்டிலே மட்டும், 7,429 ஆழ்துளை கிணறுகள் போடப்பட்டன. 1983-ஆம் ஆண்டு 21,726 ஆழ்துளை கிணறுகள் போடப்பட்டன. இப்போது நாம் எண்ணாயிரத்துச் சில்லரை ஆழ்துளைக் கிணறுகளுக்குத்தான் அனுமதி அளித்திருக்கிறோம் என்றாலும் தேவைப்பட்டால் 20,000 அளவிற்குக் கூட போவதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். தேவைப்படுகின்ற அளவுக்குச் செல்லலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நிலைமைகளைச் சமாளிக்க. ஆனால் 1983-ம் ஆண்டு 21,826 அளவுக்குப் போய் இருக்கிறோம். 1986-ம் ஆண்டு 5,494 அளவுக்குப் போய் இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு நாம் ஒதுக்கி இருப்பது 8,625. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து கணக்கிட்டால் 1981-லிருந்து 1987 வரையிலும், ஒதுக்கீடு செய்திருக்கின்ற வரையிலும் கணக்கிட்டுப் பார்ப்போமானால் 43,274 ஆழ்துளை கிணறுகள் தமிழகத்தில் வேலை செய்வதற்கும், அதன் மூலம் குடிநீர் பெறுவதற்கும் வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் ஆழ்துளை கிணறுகள் போட்டாலும் தண்ணீர் இல்லையென்றால்—சென்ற ஆண்டு திண்டுக்கல் பகுதியிலே வகை ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து ஒரு நாளைக்கு 1 இலட்சம் செலவழித்து, ரூபாய் 54 இலட்சம், 55 இலட்சம் செலவழித்து குடிநீர்கொண்டு வந்து சேர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டன. அப்படி சில பல இடங்களிலே, நகரங்களிலே, பிற இடங்களிலே செய்ய வேண்டுமென்றாலும் அதையும் செய்யலாம் என்று நாம் அவர்களுக்கு அறிவுரைகள் நல்கி இருக்கிறோம்.

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அது மட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாட்டில் நிலவும் வறட்சி நிலை குறித்த முதல் நிலை அறிக்கை 1987 ஜனவரியில் நாம் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தோம். அந்த அறிக்கையில் விரிவான அறிக்கை பின்னால் அனுப்பி வைக்கப்படும் என்று எடுத்துச் சொன்னோம். அந்த விரிவான அறிக்கையில் வறட்சி நிலையைப் பற்றி, அதை சமாளிப்பதற்கு ஏற்றச் செலவு எவ்வளவு தொகை என்பதும் அனுப்பிவைக்கப்படும் என்றும் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய வேளாண்மைத்துறை இணை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே பேசியதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் இப்போது நான் சொன்னேன். எடுத்த எடுப்பிலே அப்போதே கணக்கிட முடியாது. என்றாலும் ஏற்பட்டு இருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆக, எப்போதுமே எடுத்த எடுப்பிலேயே நாம் அறிக்கை அனுப்பிவிட முடியாது. இருக்கின்ற சூழ்நிலையைத் தான் எடுத்துத் தெரிவிக்கலாம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் வந்திருக்கின்ற தன்மையை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் கூட, 1981-ஆம் ஆண்டு வறட்சி நிலை. அப்போது முதன் முதலாக மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டது மார்ச் மாதம் முதல் வாரத்திலே தான். ஏப்ரல் முதல் வாரத்திலே தான் மத்திய நிபுணர் குழு வந்தது. மத்திய அரசு நிதி உதவி அளித்தது மே மாதம் 21-ந்தேதி. இது 1981-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வறட்சி நிலை. 1983-ம் ஆண்டு வறட்சியின்போது நாம் பிப்ரவரி திங்களிலேதான் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினோம். பிறகு ஏப்ரல் முதல் வாரத்திலேதான் நிபுணர் குழு தமிழகத் திற்கு வந்தது. அதற்கு பிறகு ஏப்ரல் கடைசி வாரத்திலேதான் மத்திய அரசு நிதி உதவி தருவதாகச் சொல்லிற்று.

1986-ம் ஆண்டு தென் மேற்குப் பருவக் கரற்று பொய்த்த தற்குப் பிறகு, அந்த நிலையை வைத்து 1986-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27-ந் தேதி அறிக்கை அனுப்பினோம். ஆகஸ்ட் மாதம் 24-ந்தேதி மத்திய நிபுணர் குழு வந்தது. அக்டோபர் மாதம் 24-ந்தேதி மத்திய அரசினுடைய நிதியுதவி தரப்பட்டது. இதிலே நாம் ஒன்றை நன்றாகக் கருத வேண்டும். நிதி உதவிக் காகத்தான் நாம் மத்திய அரசை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆக இருக்கிற சூழ்நிலையை நாம் அவர்களுக்கு அனுப்புவதும், அவர்கள், அவர்களுடைய நிபுணர் குழுவை அனுப்புவதும், அவர்கள் இருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, இவ்வளவிற்கு மத்திய அரசு அனுமதிக்கிறது என்று சொல்லுவதும், அனுமதிப்பதிலே கடன் இவ்வளவு, மானியம் இவ்வளவு என்று சொல்லுவதும், நடைமுறை. அதை நாம் பெற்று நடத்துவதற்கு, நிதி உதவிக்காகத்தான் நாம் அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும். அந்த நிதி உதவி நமக்கு மேக்னிமம் வர வேண்டும் என்று காலத்தினுடைய அடிப்படையில், இதற்கு முன்னால் இருக்கின்ற காலத்தை பார்ப்போமானால் வறட்சி நிலையைப் பொறுத்ததுதான். இந்த நிலைமைகளை ஓரளவிற்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் அறியாமல் பேசிவிட்டார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அறிவதற்கு வழி இல்லை. நியாயம் இல்லை. ஏனென்றால் புள்ளி விவரங்கள், நிலைமைகள் எல்லாம் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிய வழி இல்லை. தெரிய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

1981-வது ஆண்டு வறட்சியின்போது நாம் கேட்டது, 148 கோடியே 68 இலட்சம். அவர்கள் அனுமதித்தது—அனுமதிப்பது வேறு; அவர்கள் தருவது என்பது வேறு. அதற்குப் பின்னால் வருகிறேன்—அவர்கள் செலவு செய்யலாம் என்று அனுமதித்தது 49 கோடியே 77 இலட்சம்; 1983-வது ஆண்டு நாம் கேட்டது 217 கோடியே 73 இலட்சம்; அவர்கள் அனுமதித்தது 77 கோடியே 54 இலட்சம்; 1986-இலே நாம் கேட்டது 310 கோடியே இரண்டு இலட்சம். அவர்கள் அனுமதித்தது 31 கோடியே 77 இலட்சம்; இது வறட்சி நிலையைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஆகும்.

வெள்ள நிலையைப் பொறுத்தவரையிலும், 1985-இலே மத்திய அரசு அறிவித்த உச்சத் தொகை—வந்து பார்த்து விட்டு, நமக்கு அறிவித்தது 66 கோடியே 81 இலட்சம். அதிலே மார்ஜின் தொகை என்று, 8-வது நிதிக் குழுவினுடைய அடிப்படையிலே ஆண்டுக்காண்டு 8 கோடியே 75 இலட்சம் ரூபாயை பட்டுஜட்டிலே நாம் ஒதுக்கி வைத்துவிடவேண்டும். அந்த வருஷம் செலவழிக்காவிட்டால் அது தனியாக இருக்கும்; இரண்டு மூன்று வருடம் வறட்சியோ, வெள்ளமோ, புயலோ வராவிட்டால் அது அக்குமுலேட் ஆகிக் கொண்டே வரும். இப்போது 8½ கோடி, மறுபடியும் ஒரு 8½ கோடி என்றால் அது அக்குமுலேட் ஆகிக்கொண்டே வரும். எப்போதாவது வறட்சியோ, புயலோ, வெள்ளச் சேதமோ வந்தால், முதலிலே இந்த நிதி முழுக்க எடுத்துச் செலவழித்ததற்குப் பிறகு தேவைப்படுமேயானால், மத்திய அரசிற்கு எழுத வேண்டும். அதற்குப் பெயர் மார்ஜின் தொகை என்பதாகும். அந்த மார்ஜின் தொகை என்ற வகையில்—மத்திய அரசு அறிவித்த தொகை 66 கோடியே 81 இலட்சம், செலவழிக்கலாம் என்று, அடிலே மார்ஜின் தொகை 8 கோடியே 75 இலட்சம். அதைக் கழித்தால்—மத்திய அரசு ஒத்துக் கொண்டது—அதைக் கழித்தது போக. 58 கோடியே 6 இலட்சம். அதிலே மத்திய அரசினுடைய பங்கு 75 சதவிகிதம். 75 சதவிகிதம் என்பது 43 கோடியே 55 இலட்சம். மாநில அரசினுடைய பங்கு 11 கோடியே 51 இலட்சம். ஆக, மத்திய அரசு தந்தது

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்பது வெள்ளத்திற்கு மட்டும் தான் 75 சதவிகிதம். வெள்ளம் வந்தால் 75 சதவிகிதம் தரும். அந்த வகையில் 43 கோடியே 55 இலட்சம் தான்; நாம் கேட்பது—66 கோடியே 81 இலட்சமாக இருந்தாலும் மீதித் தொகை முழுவதும் மாநிலத்தினுடைய நிதியிலிருந்துதான் நாம் செலவழிக்கிறோம்.

ஆனால் வறட்சியைப் பொறுத்தவரை, 1986-லே நாம் கேட்டது 310 கோடி சில்லறை. ஆனால் மத்திய அரசு நமக்குத் தந்தது உச்சவரம்பு 31 கோடியே 77 இலட்சம். ஆனால் மார்ஜின் தொகை, 4 கோடியே 37 இலட்சம் இருந்தது. அதைக் கழித்தால் 27 கோடியே 39 இலட்சம்; 27 கோடியே 39 இலட்சத்திலே 70 சதவிகிதம் கடன், அதை நாம் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். அந்த வகையில், 19 கோடியே 18 இலட்சம். மத்திய அரசு 30 சதவிகிதம்தான் மானியமாகத் தரும். ஆகவே, 31 கோடியை அனுமதித்ததே தவிர, அதிலே மத்திய அரசினுடைய பங்கு என்று நமக்கு வருகிற பணம் 8 கோடியே 21 இலட்சம்தான் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணரவேண்டும். ஆனால் சென்ற ஆண்டு மொத்தம் செலவழித்தது—நாம் அதை எதிர் பார்க்காமல் செலவழித்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். அவர்கள் அனுமதித்தது 31 கோடியாக இருந்தாலும், மொத்தத்திலே நாம் செலவழித்தது—இதையெல்லாம் எதிர் பார்க்காமல் அவ்வப்போது செலவழித்துக் கொண்டு வந்தது, 105 கோடி. 105 கோடி நாம் செலவழித்தோம். ஆனால் அதிலே மத்திய அரசு கொடுத்தது 8 கோடிதான் என்றாலும் கூட, நாம் மக்களுக்கு வேறு பல வகைகளிலே, வேறு பல நிலைமைகளிலே இதற்கு செலவழிக்காமல் இருந்தால், வேறு பல—ஆல்பத்திரிக்கோ, கல்விக்கோ, கட்டிடங்கள் கட்டவோ, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற வேறு வகைகளுக்கோ திருப்பி இருக்கலாம். ஆனால், வேறு பல வகைகளிலே செலவழிப்பதை எல்லாம், இதற்காக நிறுத்தி விட வேண்டிய அவசியத்திற்கு நாம் ஆளாகிறோம். மத்திய அரசினுடைய பங்கு 8 கோடியே 21 இலட்சம் தான். 105 கோடியிலே மீதியை நாம் தான் செலவழிக்க வேண்டிவரும். இப்போதும் கூட, அவர்கள் பின்னால் குழு அமைத்து, அவர்கள் அனுமதித்து, அவர்கள் அனுமதித்த தொகையில், அந்த மார்ஜின் தொகை போக, மீதி 70 சதவிகிதம்தான் அவர்கள் தருவார்கள். 30 சதவிகிதம்தான் மானியமாக வரும். 70 சதவிகிதம் கடனாக வரும். சில ஆண்டுகள் கழித்துக் கட்டலாம். உடனடியாக நாம் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் வராது. கடனாக வரும் என்று ஒரு திருப்தி. ஆனால், என்றைக்காவது ஒரு நாள் தமிழக அரசு அதைக் கட்டத்தான் வேண்டும். இந்த நிலைமைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று தான் சொல்கிறேனே தவிர, உடனேயே அனுப்பினால், உடனே எடுத்துத் தந்து விடுவது மாதிரியும், மாண்புமிகு இந் யாவினுடைய இணை அமைச்சர் மகவானா உடனே எடுத்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

தந்து விடுவது மாதிரியும், மற்றவர்கள் தந்து விடுவது மாதிரியும், ஏன் அனுப்பவில்லை? டிசம்பரிலேயே அனுப்பினால் என்ன, ஜனவரியிலேயே அனுப்பினால் என்ன என்கிறார்கள். 5 ஆம் தேதி அனுப்பினால் 7 ஆம் தேதி ராத்திரியே வந்திருக்குமே என்பதுபோல் சொன்னார்களே, அதெல்லாம் இல்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இரண்டாவது, மற்றொன்றையும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இவ்வளவு கணக்கையும் சுற்றி அங்கே வரவேண்டியிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல அண்மையிலே ஒரு வார, இரண்டு வார காலத்திற்கு முன்னாலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கிருந்த போதும் கூட மாண்புமிகு இந்தியப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அவர்களிடத்திலே வற்புறுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் செல்லுகின்ற போதும், வேளாண்மைத் துறைச் செயலாளர் அவர்களிடத்திலேயும், இந்த வறட்சி பற்றி கவனிக்கிற செயலாளர் இடத்திலேயும் வற்புறுத்திவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் சென்றபோது கூட வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு தில்லான் அவர்களிடத்திலே வற்புறுத்திவிட்டு வந்தேன். அதற்கு முன்னால் நான் சென்றபோது மாண்புமிகு இணை அமைச்சர் திரு. மக்வானா அவர்களைப் பார்த்துவிட்டு நிலைமையைப் பற்றிச் சொன்னேன். எந்தச் செயலாளர்களை நாம் டெல்லிக்கு அனுப்பினாலும், வருவாய்த் துறையிலோ அல்லது வேளாண்மைத் துறையிலோ, இந்த பேப்பர்களெல்லாம் இருக்கின்றன; பார்த்துவிட்டு வாருங்கள் என்றுதான் சொல்லுகிறோம்; அவர்கள் நிதி தருவதற்காகத் தான்.

மற்றொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அன்றைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலபேர் எழுப்பினார்கள். இந்தியா வினுடைய மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை இணை அமைச்சர் திரு. மக்வானா அங்கு சொன்னார்கள். தமிழக அரசினுடைய, மாநில அரசினுடைய விரிவான அறிக்கை மத்திய அரசுக்கு வரவில்லை, நாங்கள் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டும் வரவில்லை என்று அங்கு சொன்னார்கள். அது பத்திரிகையிலே கூட வந்தது என்று இந்த அரசைக் குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன காரணத்தில் சொன்னார்கள் என்று எனக்குப்புரியவில்லை. நான் அவர்களைக் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. இருக்கிற நிலைமையை, உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். ஆனால் நான் அன்றைக்கே எடுத்துச் சொன்னேன். இருக்கிற நிலைமையை மட்டும்தான் நாம் முதல் அறிக்கையிலே அனுப்புகிறோம். விரிவான அறிக்கையிலே எவ்வளவு சேதம் என்பதைச் சொல்லி சேதத்தால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் இவ்வளவு, எங்களுக்கு செலவு இவ்வளவு இருக்கிறது, நிவாரணம் செய்வது என்பது ஒன்று நிவாரணத்திலிருந்து மீட்பது என்பது ஒன்று, எதிர்

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

காலத்திலே இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் வராமல் சமாளிக்க செலவு செய்வதற்கு இவ்வளவு என்று இதையெல்லாம் சேர்த்துத்தான் நாம் கேட்கிறோம். இதையெல்லாம் கூட நாம் அனுப்புவதற்கு புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டும். ஏனென்றால் எதையும் நாம் கணக்கிடாமல் அனுப்ப முடியாது. கணக்கிடாமல் நாம் அனுப்பினோமேயானால், பின்னால் குழு வரும்போது அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லித்தீரவேண்டும். அவர்கள் அக்கு வேறு, ஆணி வேறாகக் கேட்பார்கள். இதையெல்லாம் வைத்துத்தான் விளக்கமாக, தெளிவாக, விரிவான அறிக்கை பின்னால் அனுப்பப்படும். இருக்கிற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்வதற்கு விரிவாக அனுப்பப்படும் (குறுக்கீடு) 'சித்தன்' என்றால் அறிவு படைத்தவர் என்று அர்த்தம். 'சித்தன்' என்றால் "அறிவு", "சித்தமிசை குடி கொண்ட அறிவான தெய்வமே" என்றார் தாயுமானவர். (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் பொறுங்கள் (குறுக்கீடு) இப்பொழுதே சொல்லி விட்டால் எழுந்து போய்விட்டீர்கள் என்றால் என்ன செய்வது? அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், திரும்பத் திரும்பக் கேட்டோம் என்று.

ஒன்றைப் பணிவன்போடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். என்ன காரணத்தினாலோ மாண்புமிகு அமைச்சர் மக்வானா அவர்கள் எந்தத் துறையிலே இருந்தாலும் ஒரு தகராறு தமிழக அரசுக்கும், அவருக்கும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை, அது தேவையில்லாத ஒன்று. ஒன்றைச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் மக்வானா இடத்திலேயிருந்து மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ, எனக்கோ, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சருக்கோ, தலைமைச் செயலாளருக்கோ, வருவாய்த் துறை அல்லது அவர்களுடைய இலாக்காவிலிருந்து நிதித் துறைக்கோ எந்த ஒரு கடிதமும், உங்களுடைய கேட்பை அனுப்புங்கள், அறிக்கையை அனுப்புங்கள் என்று கேட்டு வரவில்லை, வரவில்லை, வரவில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவரை ஒன்றும் குற்றம் சொல்லவில்லை. எந்தச் சூழ்நிலையில் சொன்னார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. அது வராது, நாம் எதிர்பார்ப்பது தவறு. கேட்பவர்கள்தான் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்களே தவிர அவர்களா வந்து கேட்பார்கள் அனுப்பி விட்டாயா என்று? என்னவோ அவர்கள் கட்டிக்கொண்டு ரெடியாக இருக்கிற மாதிரியும், நாங்கள் என்னவோ அனுப்பாமல் இருக்கிற மாதிரியும், கேட்ட உடனே கொடுப்பதற்கு எந்தக் காலத்திலும் அவர்கள் கேட்டது இல்லை, அறிக்கையை அனுப்பி விட்டாயா என்று. அவர்களுடைய எண்ணம் இன்னும் கொஞ்சம் டிலே ஆனால் நல்லது என்று நினைப்பார்களே தவிர அவர்கள், ஏன் எந்தச் சூழ்நிலையில் இதைச் சொன்னார்கள் என்பதில் நான் ஆழமாகச் செல்வதற்கு விரும்பவில்லை. அவர்கூட அங்கே சொல்லியிருக்கிறார். மாண்புமிகு மக்வானா கூட அவையிலே சொல்லும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், மாநிலங்கிலே வறட்சி அல்லது வெள்ளச் சேதம் ஏற்பட்டால் அதற்கு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

மத்திய அரசு குறிப்பிட்ட அளவுதான் உதவிப் பணம் வழங்கி வருகிறது. மற்றபடி இந்த நிவாரணப் பணிகளை மாநில அரசுதான் மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு அவர்கள் நிதி ஒதுக்கி செலவு செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-30)

வறட்சி நிவாரண வேலைகளுக்கான முழுச் செலவையும் மத்திய அரசு ஏற்க முடியாது என்று இதையும் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் அன்றைக்கு இதைப்பற்றிச் சொன்னவர்கள், பகுதி ஒன்றை மட்டும் சொன்னார்கள். இரண்டாம் பகுதி எண்கண்ணில் பட்டது. முதல் பகுதி மட்டும் தான் அவர்கள் கண்ணில் பட்டது. இரண்டாவது பகுதியையும் சேர்த்து அன்றைக்கு அவர்கள் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்போதுதான் நான் அதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த வறட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கின்ற 20 மாவட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட 17 அல்லது 18 மாவட்டங்கள் பரவலாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மொத்தமுள்ள 160 வட்டங்களில் 130 வட்டங்களுக்கு மேல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அந்தந்த மாவட்டங்களில் குடிநீர், வேலைவாய்ப்பு போன்ற நிலைமைகளை எல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கணக்கெடுத்து இருக்கிறார்கள். சென்ற ஒரு வார காலமாக நிதித் துறையும், வருவாய்த் துறையும் அவற்றை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து மத்திய அரசிடம் எவ்வளவு கேட்கலாம் என்று முடிவெடுத்த அறிக்கையில் இப்போதுதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலிருந்து ஒப்புதல் பெற்றிருக்கிறேன். அது இன்னும் இரண்டு நாட்களில் அனுப்பப்பட இருக்கிறது. ஆக, நான் அதை ரெடியாக வைத்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்த உடன் அதில்தான் நான் கையெழுத்து வாங்கினேன். அதன்படி 347.25 கோடி கேட்க இருக்கிறோம். இந்த மாநிலத்தில் எதிர்காலத்தில், ஜூன் வரையாவது ஏற்படுகிற நிலைமைகளை நாம் சமாளித்தாக வேண்டும். மார்ச் வரை பொதுவாக வறட்சி இருக்கும். ஏப்ரலில் வறட்சி கடுமையாகும். மே மாதம் அதை விட வறட்சி கடுமையாகும். அதைவிட ஜூனில் இன்னும் வறட்சி கடுமையாகும். ஜூனில் மழை பெய்தாலும் பெய்யலாம். அப்படியே பெய்தாலும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மழையாதலால் அது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெய்யலாம். இங்கே அந்த மழை பெய்யாது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மழையின் காரணமாக காவிரியில் தண்ணீர் வரலாம். வடகிழக்கு பருவ மழையின் போது தான் நாம் பரவலாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மழையை எதிர்க்கலாம். எப்படி இருந்தாலும் ஜூன் மாதம் வரை நாம் மழையை எதிர்பார்க்க முடியாது. அதற்காகத்தான் நிவாரணப் பணிகளுக்காக 347.25 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்காக அவர்கள் குழு அனுப்பி, அந்தக் குழு பரிந்துரை செய்கிறவரை நாம் காத்திருக்கப் போவதில்லை. நாங்கள் ஏற்கெனவே சொல்

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லியபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அதற்காக ஏற்கெனவே 28 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். மேலும் குடிநீருக்காக அவ்வப்போது தேவைப்படும்போதெல்லாம் செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தேவைப்படும்போதெல்லாம் ஒதுக்கிக்கொண்டும் இருக்கிறோம். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக வேலைவாய்ப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு 5 கோடி ரூபாயும், திறந்தவெளிக் கிணறுகள், லாரி மூலம் குடிநீர் போன்றவற்றுக்காக 1.15 கோடி ரூபாயும், மற்றும் செலவுகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டு வருவதுடன் மேற்கண்ட இனங்களுக்காக மட்டும் மொத்தத்தில் 6.15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் தேவைக்கு ஏற்ப, சூழ்நிலைக்கேற்ப செலவழிப்பதுபற்றி அரசு கவனிக்கும் என்று ஏற்கெனவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி பல்வேறு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை அரசு மேற்கொண்டிருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பும், பொதுமக்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பும் அரசுக்கு மிக மிகத் தேவை.

அடுத்து, நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படும்போது சென்னை போன்ற நகரங்களில் வாழ்பவர்கள், மேல்நாடுகள் மாதிரி குறைந்த அளவு தண்ணீர் செலவழிக்க முன் வர வேண்டும். தண்ணீர் இருக்கிற காலத்தில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தாராளமாகச் செலவழிக்கலாம். ஆனால் தண்ணீர் கிடைக்காத காலங்களில், கிடைக்கிற தண்ணீரை குடிக்க மட்டும் பயன்படுத்தி எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைத்து பயன்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு குறைத்து பயன்படுத்தி, அதிக அளவு சேமிக்கிற நிலைமையை மேற்கொண்டு மற்றவர்கள் பயன்படுத்துவதற்காக அனைத்துத் தரப்பு பொதுமக்களின் ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும், அரசுக்குத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உணவுப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் ஓரளவுக்குப் பயப்படும் அளவுக்கு நாம் இல்லை. சென்ற ஆண்டு நெல் உற்பத்தி செய்யப்படும் பரப்பளவு குறைந்ததாலும் விளைச்சல் அதிகமாகத்தான் இருந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக அது அமைந்திருக்கிறது. இயல்பாக தமிழகத்தில் 26.63 லட்சம் ஹெக்டேர் பரப்பளவில் நெல் சாகுபடி ஆகிறது என்றால் சென்ற ஆண்டு நெல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பரப்பளவு 18 லட்சம் ஹெக்டேர்தான். மற்றபடி சாகுபடி ஆகாமல் விட்டுப் போன நிலங்கள், பயன்படுத்தாமல் போன நிலங்கள் போன்றவற்றின் பரப்பளவு 8.63 லட்சம் ஹெக்டேர் ஆகும்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

ஆனால் பயன்படுத்தப்பட்டது 18 இலட்சம் எக்டேர். ஆனால் அதிலே உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நெல்லின் அளவு 56 லட்சம் டன்கள். இவ்வளவு ஏரியா குறைந்தாலும் கூட, சென்ற வருஷம் உற்பத்தி அளவைவிட இந்த வருடம் நெல்லின் உற்பத்தி அதிகம். உற்பத்தியான நெல்லின் அளவு 57 இலட்சம் டன்கள். இது ஓரளவிற்கு இந்த வருஷம் சமாளிக்கலாம் என்ற ளவிற்குத் தெம்பு தந்திருக்கிறது. சோளம், கம்பு, ராகி ஆகியவைகளின் உற்பத்தி 1985-86-ல் 16 இலட்சம் டன்கள், 1986-87-ல் 20 இலட்சம் டன்கள். பயறு வகைகள் 1985-86-ல் 4.22 இலட்சம் டன்கள், 1986-87-ல் 4.5 இலட்சம் டன்கள். பஞ்சின் உற்பத்தி ஓரளவிற்குக் குறைந்திருக்கிறது. 1985-86 ஆம் ஆண்டு 5.5 இலட்சம் டன்னாக இருந்தது 1986-87-ல் 5 இலட்சம் டன்கள் மட்டும் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. கரும்பு உற்பத்தி 1985-86-ல் 20.46 இலட்சம் டன். 1986-87-ல் 24 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. ஓரளவிற்கு இது திருப்தி தருவதாக இருக்கிறது.

காலம் கடந்து போய்விட்டதன் காரணமாக ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி மற்றவைகளையெல்லாம் நிதிநிலை அறிக்கை வரும்போது, மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது, விரிவாகப் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் தெளிவாகச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி எடுத்தால் நீண்ட நேரம் ஆகும். கள், சாராயம் என்றாலும் நீண்ட நேரம் ஆகும், மயக்கம் வரும்.

தெலுங்கு-கங்கை திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். தெலுங்கு-கங்கை திட்டத்திற்கு மதிப்பீடு முதலிலே 637 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. 1985-86 மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில் ரூபாய் 875 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. இதில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு 244.25 கோடி ரூபாயாகும். மொத்த மதிப்பீட்டில் இரு அரசுகளின் பங்கு விகிதாச்சாரம், சராசரி கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தமிழகத்தின் பங்கு இரண்டு, தெலுங்கு தேசத்தின் பங்கு 7.5. நம் பங்கு இரண்டு என்றால் அவர்கள் செலவழிக்க வேண்டியது ஏழரை பங்கு. திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட இனத்திற்கும், ஒரு மாநிலம் அவற்றின் அடைய இருக்கின்ற நன்மைகளும், விகிதாச்சாரம் மாறுகின்றன. ஆனால் சராசரி நமக்கு இரண்டு பங்கு என்றால் அவர்களுக்கு 7.5 பங்கு. நமக்குச் சில இடங்களில் நூற்றுக்கு நூறு, சில இடங்களில் நூற்றுக்கு 90 என்று இருக்கிறது. சில இடங்களில் அறுபதுக்கு நாற்பது என்றும் சில இடங்களில் முப்பதுக்கு எழுபது என்றும் இருக்கிறது. உதாரணமாக தமிழ்நாட்டில் பயன்படுத்தக்கூடியவற்றுக்கு 100 விழுக்காடு செலவு நம்மையே சேரும். மற்ற இடங்களில் அவர்களைச் சேரும். மற்ற இடங்களில் நமது பங்கு 9.5 என்றால் 90.5 பங்கு அவர்களைச் சாரும். ஆந்திரப் பிரதேசம் அளித்த

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

விவரத்தின் அடிப்படையில் இப்படியெல்லாம் வருகிறது. 30-9-1986 வரையில் பல்வேறு இனங்களின் கீழ் செலவிடப்பட்ட தொகை 112 கோடி ரூபாய். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மனோகரன் சொல்லும்போது 47 கோடி ரூபாய் செலவழித்தது பாழ், பாழ் என்றார். அவருடைய உரைதான் பாழ். செலவழித்தது பாழ் இல்லை.

ஆனால் 30-9-1986 வரையில் பல்வேறு இனங்களில் செலவிடப்பட்ட தொகை 112 கோடி ரூபாயாகும். இந்த செலவுகளில் அடங்கியுள்ள இனங்களின் அடிப்படையில் நம்முடைய பங்கு ரூபாய் 31 கோடியே 50 இலட்சம். பங்கு கணக்கு போட்டால், நம் பங்கு 31 கோடியே 50 இலட்சம் என்றால் ஆந்திரப் பிரதேச அரசின் பங்கு 80 கோடியே 5 இலட்சம் ரூபாயாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இதற்கு எதிராக 14 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு எங்களிடம் போதுமான பணம் இல்லாததால் நீங்கள் கூடுதலாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள் என்பதுதான். குடிதண்ணீர் சென்னைக்கு வேண்டும் என்ற அவசியம், அவசரமும் நமக்கு உண்டே தவிர அவர்களுக்கு அல்ல. ராயலசீமா பகுதிக்கு பாசன வசதி கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அவர்களுக்கு, ஆந்திர அரசுக்கு, திரு. என். டி. ஆருக்கு நாம் சென்னைக்கு குடிதண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற அவசரமும் அவசியமும் இல்லை என்பதை உணர வேண்டும். ஆகவே நமக்கு அவசரம் என்பதாலே உடனடியாக தண்ணீரைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற அக்கறையிலே “கூடுதலாகத் தருகிறோம், திட்டத்தை எப்படியும் நிறைவேற்றுங்கள்” என்று சொன்னோம். நம்முடைய பங்கு ரூபாய் 31 கோடி என்றாலும் ரூபாய் 47 கோடியைத் தந்தோம். இந்தத் தொகையை முன்பணமாக வழங்கியிருக்கிறோம். இது கணக்கிலே இருக்கிறது. ஆந்திர அரசினர் மொத்த பங்குத் தொகையையும் வேலையை ஆரம்பிக்கும் முன்பே தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-40)

இப்போது நாம் சொல்வது என்னவென்றால், மொத்தத்தையும் தருவதற்கில்லை; தெளிவாகச் சொல்லுங்கள், இது வரையில் கொடுத்திருக்கிறோம்; ஆகவே ஒரு சுருக்கமான செலவுகளின் பட்டியலைத் தாருங்கள், முழுக்க செலவழிக்காமல், அத்தியாவசியச் செலவுகளை மட்டும் பட்டியல் போடுங்கள்; அப்படித் தயார் செய்து, அந்த வேலைக்குக் குறிப்பிட்ட காலஅளவையும் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளோம். அந்த அடிப்படையில் முக்கியமல்லாத சில இனங்களைத் தள்ளிப்போட்டு 800 சில்லரை கோடி ரூபாய் அளவில் 600 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு முக்கியமான திட்டங்களை நிறைவேற்றி, உடனடியாக சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டுமென்பது நமக்கு மிக முக்கியம். 600 கோடி ரூபாய்க்குள் அவசியமான செலவுகளை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, தமிழ்நாட்டுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தலாமென்று இரண்டு அரசின் தொ

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

ழில் நுட்ப வல்லுநர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு குறுகிய அளவில் செலவைச் செய்து, வரும் 3 ஆண்டுகளில் திட்டத்தை முடிப்பதாக இருந்தாலும்கூட, ஏறக்குறைய 200 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவை மேற்கொள்ள வேண்டும். நாம் கொடுத்தது போக பாக்கியுள்ள தொகை முழுவதையுமே இந்த 3 ஆண்டுகளில் அளிப்பதாக இருந்தாலும் ஆந்திர அரசு 400 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டும். நம் முடைய பங்கை செலவழிக்க நாம் தயார். ஆந்திர அரசும் இதற்குத் தயாராக இருந்தால், 3 ஆண்டுகளில் நம்முடைய பங்கை நாம் தரத் தயார். இந்த ஒப்பந்தத்திற்கு வர வேண்டுமென்று ஆந்திர அரசை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் இப்போதே தந்துவிடுங்கள் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அது நியாயமில்லை என்று நாம் சொல்கிறோம். அதிலேதான் இப்போது பேச்சு வராததை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், அந்த மாநில முதலமைச்சரும் பேச வேண்டும்.

இந்தத் திட்டம், மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களின் பெரு முயற்சியால்தான் வந்தது. அந்த அம்மையாரின் பெரு முயற்சி இல்லாவிட்டால், திட்டம் வந்திருக்குமா என்பதே சந்தேகம்தான். அவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். மகாராஷ்டிரா 5 டி.எம்.சி. தர வேண்டும்; கர்நாடகம் 5 டி.எம்.சி. தர வேண்டும்; ஆந்திரா 5 டி.எம்.சி. தர வேண்டும். இந்தியாவினுடைய பிரதமராக இருந்து அவர்கள் சொன்னதால், மகாராஷ்டிரா குடிநீருக்கு 5 டி.எம்.சி. தருகிறேன் என்று ஒத்துக்கொண்டது. தமிழகத்திற்கு குடிநீருக்குத் தருகிறார்கள். அதாவது மகாராஷ்டிரா 5 டி.எம்.சி., கர்நாடகம் 5 டி.எம்.சி., ஆந்திரா 5 டி.எம்.சி. தர வேண்டும். அது ஆந்திராவுக்கு வந்து, அங்கேயிருந்து இங்கே கொண்டு வந்து சேர்க்க வேண்டும். இங்கே கொண்டுவந்து நாமே சேர்த்தால், நமக்கு 500 அல்லது 600 கோடி ரூபாயாகும். ஆகவே தான் 2 பேரும் சேர்ந்து கால்வாய் வெட்டலாம். நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குப் பயன்படுத்துங்கள், இரு நூற்றுச் சில்லரை கோடியோடு நமக்குப் போகட்டும், அவர்களோடு சேர்ந்து செய்யலாம்; அவர்களுக்கும் பங்கு இருக்கட்டும், நமக்கும் பங்கு இருக்கட்டும், இதனால் செலவைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, இதை இந்திரா காந்தி அம்மையாரும் ஒத்துக்கொண்டு, 4 மாநில முதலமைச்சர்களையும் வைத்து, திட்டத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். நமக்கு 15 டி.எம்.சி. தண்ணீர் வருவதில் தகராறு இல்லை. வேறு வகையிலே இந்தத் தண்ணீர் எடுப்பதிலே ஆந்திர அரசுக்கும் மகாராஷ்டிர அரசுக்கும் கர்நாடக அரசுக்கும் தகராறு இருக்கிறது. அதைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும். நேற்றுகூட, மத்திய அமைச்சர் திரு. சங்கரானந்த் அவர்கள் சென்னையில் நிருபர்களிடத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். இதைத் தீர்க்கத்தான் வந்திருக்கிறேன், இதைத் தீர்த்து விட்டால் சரியாகிவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

றார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் செய்ய முடியாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதில் நியாயம் இருக்கிறது. இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் துவக்கி வைத்தது இது. அவர்கள் முயற்சி செய்யாமல் இருந்தால், இந்திய அரசு தலையிடாமல் இருந்தால், மகாராஷ்டிரா அரசு நாம் கேட்டோ அல்லது மற்றவர்கள் கேட்டோ 5 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தந்துவிடுவார்களா அல்லது மற்றவர்கள்தான் தந்துவிடுவார்களா? சுலபமாகத் தர மாட்டார்கள். தண்ணீர் வந்து சேராது. எப்படியோ அந்த அம்மையார் சொன்ன வாக்குறுதியால், நமக்கு வரக்கூடிய தண்ணீரைப் பொறுத்தவரையில் தகராறு இல்லை. வேறு வகையில் தகராறு இருக்கிறது. அவற்றைத் தீர்க்க வேண்டி இருக்கிறது. தகராறு தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதால், மத்திய அரசு ஒப்புதல் தரவில்லை. அதைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் வந்திருக்கிறேன் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

அடுத்து காவிரி நீர் பிரச்சினையைப் பற்றி விளக்கத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். 15, 16 வருடங்கள் பார்த்து, டிரிப்யூனலுக்கு விடலாமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதில் பேசு காலதாமதம் ஏற்படாது. அதற்குரிய புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் தயார் நிலையில், ஆயத்த நிலையில் இருக்கின்றன. டிரிப்யூனலில் 6 மாதத்தில் இதை எடுக்க எல்லாம் தயாராக இருக்கின்றன. நேற்றுகூட மத்திய அமைச்சர் திரு சங்கரானந்த் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குழுவின் தலைவரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இது பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்று. விரைவிலே இது பற்றி நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட வேண்டுமென்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். All aspects are being examined for the setting up of a Tribunal to solve the Cauvery Water dispute between Tamil Nadu and Karnataka என்று Chitale, Chairman of the Central Water Commission திருவாரூரில் பேசும்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நேற்று சென்னை வந்த திரு. சங்கரானந்த் அவர்களும், இதை மத்திய அரசு டிரிப்யூனலுக்கு விடுவது பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது, எல்லாக் கூறுகளையும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஒரே ஒரு கருத்தைமட்டும் சொல்லி நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். ஒன்றே ஒன்று.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலர் மன்னன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார். அது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. கடிதப் பிரச்சினை. டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் ஒரு சிபாரிசு கடிதம் எழுதினார் என்றும், அந்தக் கடிதத்தின் ஜெராக்ஸ் காபிகையிலே இருக்கிறது என்றும் கடிதத்தைக் காண்பித்தார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 10]

அதைப்பற்றி டாக்டர் ஹண்டே அவர்களிடம் விளக்கத்தை கேட்டேன். அந்தக் துறையினுடைய விளக்கத்தைக் கேட்டேன். அதுபற்றி டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் விளக்கம் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அந்தக் கடிதத்தை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன்.

“ 5-3-1987 அன்று சட்டமன்றப் பேரவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலர் மன்னன் நான் எழுதியதாக ஒரு கடிதத்தை வாசித்ததாக பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தேன் அதே மாதிரியான கடிதம் 22-1-1987 அன்று ஒரு தி.மு.சு. பத்திரிகையில் முரசொலியில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தக் கடிதம் என்னுடைய லெட்டர் பேடை பயன்படுத்தி எழுதியதாகவும் அந்தப் பத்திரிகையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அடுத்த நாளே நான் இதற்கு ஒரு மறுப்பு அறிக்கையையும் அதிகார பூர்வமான கழகப் பத்திரிகை, அண்ணா பத்திரிகை மூலமாக கொடுத்திருந்தேன். அதிலே உரிய நடவடிக்கைக்காக அரசு தலைமைச் செயலரின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தேன். நான் இதுவரையில் எந்த என்ஜினியருக்காவது, வேறு யாருக்காவது தவறான முறையில் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்றோ அல்லது சாதாரணமாக பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்றோ சிபாரிசு செய்யவும் இல்லை, அந்தப் பழக்கமே என்னிடத்தில் இல்லை. என் அலுவலகத்தில் அன்று பணியாற்றி வந்த உதவியாளர்களுக்குத் தெரியாமல் யாராவது திருடி என்னுடைய லெட்டர்பேட்-ஐ பயன்படுத்தி இருக்கக்கூடும் அல்லது அந்த லெட்டர்பேடே போலியாகத் தயாரிக்கவும் கூடும். 22-1-87 அன்று பத்திரிகையில் ஜெராக்ஸ் காபி எடுத்து பிரசுரிக்கப்பட்ட கடிதத்தில் என்னுடைய கையொப்பமோ, நான் இந்த கடிதத்தை அனுப்புமாறு சொல்கின்ற வகையில் என்னுடைய அன்றைய உதவியாளருடைய கையெழுத்தோ இல்லாமல், என்னுடைய லெட்டர்பேட் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது அல்லது போலியான லெட்டர்பேட் தயாரிக்கப்பட்டு எனக்கு எதிரான வகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. தேர்வாணைக் குழு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை இன்னொரு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு விவரம் தெரியாமல் தயாரிக்கப்பட்ட இந்தப்போலி கடிதத்திலிருந்து இது என்னைக் களங்கப்படுத்த வேண்டுமென்று தயாரிக்கப்பட்டது என்று தெரிகிறது. எனக்கும் இந்தக் கடிதத்திற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த போலி கடிதத்தையும் லெட்டர் பேட்-ஐ தயாரித்தது யார்? இதிலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள் யார் என்பதை விசாரித்து குற்றவாளிகளை பிடித்து, தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தக் கடிதத்தின் மூலமாக தங்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன் ” என்று டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

1987 மார்ச் 10] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அந்தக் கடிதத்தில் டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுடைய கையெழுத்தோ அல்லது மற்றவர்களுடைய கையெழுத்தோ இல்லை. யாரோ ஒருவருடைய கையெழுத்து இருக்கிறது. அமைச்சருடைய கையெழுத்து இல்லை. அதிலேகூட பொதுப் பணித்துறை அனுப்பியதாக இல்லை. ஆனால் டிப்பார்ட்மெண்ட்டிலே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சருடைய சீல்தான் இருக்கிறதே தவிர டாக்டர் ஹண்டே டிப்பார்ட்மெண்ட் சீல் அதிலேயில்லை. ஆனால் இந்த லெட்டர் பேட் டாக்டர் ஹண்டே அவர்களினுடைய பெயரிலே இருக்கிறது. அதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறபடி பார்ப்பீர்களேயானால்—நான் டிப்பார்ட்மெண்ட்-ஐக் கேட்டேன், பொதுப் பணித் துறையைக் கேட்கும் போது, அவர்கள் சொல்லியிருப்பது, அதிலே சொல்லியிருக்கிறபடி, அதிலே அச்சடித்து இருக்கிறபடி சொல்கிறேன்.

Name : A. Narasimhan.

Date of Birth : 27th March 1957.

Native District : Madurai.

Qualification : B.Sc.

Date of entry into department : 24th June 1985.

Designation/Circle/Division/Department :

From

To

போட்டுவிட்டு

Tamil Nadu Public Service Commission

1983-85-லே செலக்ஷன் ஆகியிருக்கிறார். அசிஸ்டென்ட் என்ஜினியர்

Appointed as Temporary Assistant Engineer and posted to Special Building Circle, Virudhunagar in E1112/63849/85-1, dated 29th March 1985 Special Building Circle, Virudhunagar at Sivaganga 24-6-1985". அப்படி என்று இருக்கிறது. அதிலே டிப்பார்ட்மெண்ட் நோட்.

No such request from Thiru A. Narasimhan, Assistant Engineer to change his seniority in the Tamil Nadu Public Service Commission list. The seniority fixed by the Tamil Nadu Public Service Commission cannot be altered by the Chief Engineer.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியல்] [1987 மார்ச் 10]

அவருடைய பொசிஷன் 214-லே தான் இருக்கிறது. அவரை டெம்பரவரி அசிஸ்ட்டெண்ட் இன்ஜினியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதே 1985-லே. அவர் எப்படி 1986-லே எக்சிகியூட்டிவ் என்ஜினியராக ஆகிவிடுவார்?

(பிற்பகல் 1-50)

213 பேரை தாண்டித்தான் 214-வது நபரின் பெயர் வர வேண்டும். மேலும் 213 பேரை விட்டு விட்டு இவர் பெயரை எப்படி கொண்டு வர முடியும் என்று டாக்டர் ஹண்டே கேட்கிறார். அது மட்டுமல்ல, தேர்வாணைக் குழுவின் லிஸ்ட் படிதான் கொடுக்கவும் முடியும். இந்தக் கடிதம் எப்படி வந்தது? அவர்கள் காரணமா, மற்றவர்கள் காரணமா என்று டிபார்ட் மென்ட் மூலம் விசாரித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லி யிருக்கிறோம். ஆகவே, டாக்டர் ஹண்டே மீதோ, மற்றவர்கள் மீதோ எந்தக் குற்றமும் இல்லை. இங்கே மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகள் குறித்து தங்களுடைய கருத்துக் களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றி நிதி நிலை அறிக்கைமீதான விவாதத்தின்போதும், அந்தந்தத் துறை களுக்கான மானியக் கோரிக்கைகளின்போதும் நாம் மேலும் விவாதிக்க, பதிலளிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்லி, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரே ஒரு விளக்கம். விவசாயப் பெரு மக்கள் வாங்கிய கடன் தவணையை செலுத்துவதற்கு 1987 பிப்ரவரி 28 வரை காலக்கெடு அரசு நிர்ணயித்திருந்தது. தற் போது தமிழகத்தில் வரலாறு காணாத வறட்சி நிலை நிலவுவதால் கூட்டுறவுக் கடன் தவணைகளைக் கட்டுவதற்கு மேலும் காலத்தை நீட்டித்து கேட்டிருந்தோம். அது குறித்து ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த உத்தரவில் எந்தவித மாற்றமும் இல்லை.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலை வர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீதான விவாதத்திற்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த நேரத்தில் வறட்சியின் காரணமாக விவசாயிகள் கட்ட வேண்டிய கடன் தவணைகளை மேலும் 6 மாத காலத்திற்கு அரசு தள்ளி வைக்க இந்த மன்றம் தீர்மானிக்கிறது என்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். மேலும் மாநகராட்சித் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும். கூட்டு றவுச் சங்கங்களுக்கு தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். இவை

1987 மார்ச் 10] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

களைப் பற்றியெல்லாம் ஆளுநர் உரையில் ஒன்றுமே இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அவைகளுக்கான விளக்கமும் அமைச்சரிடமிருந்து இல்லை. அது மட்டுமல்ல. ஏழை தகப்பன் களுக்கும் காலணி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தேன். அது குறித்தும் அமைச்சர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்கெல்லாம் நேரம் இல்லை.

திரு. ஆ. கா. அ. அப்துல் சமத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் வறட்சி நிலை ஏற்படுவதும், அடுத்த ஆண்டில் திரும்பவும் மழை பெய்து வளம் ஏற்படுவதும் காலம் காலமாக நடந்து வரும் காரியங்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அது போல் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி நிலைமைகளைப் பற்றியும், அரசு மேற்கொண்டிருக்கிற நிவாரண நடவடிக்கைகள் பற்றியும் இங்கே விவரங்களை தெளிவாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேலை வாய்ப்புக்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் 12 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட குளம், குட்டைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் தூர் எடுத்து, அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தி நெடுங்காலமாகிவிட்டது. கடுமையான வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலாவது குளம், குட்டைகள், ஊருணிகள் போன்றவைகளை எல்லாம், அரசு முதலிடம் கொடுத்து, தூர் எடுத்து அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்த முன் வருமா? இன்னொன்று. தெலுங்கு கங்கை திட்டத்தை அமுல்படுத்தி, சென்னை நகர மக்களுக்கு விரைவிலே தண்ணீர் வழங்குவதாக சொல்லப்பட்டதே, அதற்கான கால்வாய் பணி இன்னும் தொடர்புடைய பணி என்ன நிலைமையில் தற்போது இருக்கிறது என்றும் அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேலை வாய்ப்புப் பணிகளை நாம் செய்கின்றபோது சிலபல இடங்களில் சிறு ஏரிகள், சிறு குட்டைகள் போன்றவற்றை வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஒதுக்குகின்ற பணத்தைப் பயன்படுத்தி செய்தாலும் இப்போதுள்ள நிலைமையில் அங்கே தண்ணீர் வர வாய்ப்பே இல்லை. பின்னாலே மழை வரும். அப்போது தண்ணீர் வந்து நிரம்பும் என்ற அடிப்படையில்தான் அவற்றை தூர் எடுத்து, ஆழப்படுத்தும் பணிகளை நாம் செய்வது வழக்கம். பொதுவாக பல ஏரிகள் நீண்டகாலமாகவே தூர்ந்துவிட்ட நிலையில் அவைகளை ஆழப்படுத்த தனி திட்டம் தீட்டப்பட்டு அதற்காக தனியாக உதவி பெற வேளாண்மைத் துறை மற்றும் நீர்ப் பாசனத் துறை மூலம் கருத்துரு ஆராயப்பட்டு வருகிறது. ஆக, அந்தவகையில் அதுகுறித்து நாம் தனியாக செய்யலாம். வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நிவாரணமாக செலவு செய்கின்ற பணியும் இத்துடன் சேர்த்து இணைக்கப்படும்.

[1987 மார்ச் 10]

திருமதி ஏ. எஸ். யொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நில அளவை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ், யு. டி. ஆர்-ன் கீழ் நிலத்தை அளக்கும்போது நஞ்சை என்றால் ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் வீதமும், புஞ்சை என்றால் ஏக்கருக்கு ரூபாய் 25 வீதமும் நிர்ணயிக்கப்படுத்தி வசூலிக்கிறார்கள், அப்படி வசூலிக்காமல் அரசு தடுத்து உத்தரவு போடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். சர்வே சார்ஜ் என்ற பெயரில் நஞ்சைக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ஐம்பது ரூபாய் என்றும், புஞ்சைக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய் என்றும் இப்பொழுது வசூல் சற்று கெடுபிடியாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அதை முழுமையாகத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாபர் இரா. தெஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, அவரவர்களுடைய நிலைமைகளைப் பார்த்து அவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் வசதி படைத்தவர்களா, இல்லையா, தாங்குமா தாங்காதா, எல்லோருமே மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்று ஏழைகளா அல்லது எல்லோரும் வசதி படைத்தவர்களா என்று பார்த்து, உள்ளபடியே கட்ட முடியாதவர்களாக இருந்தால் தனியாகச் செய்வார்கள் ; ஒட்டு மொத்தமாக ஒரே உத்தரவிலே எல்லோருக்கும் போட முடியாது. நிலைமைகளைப் பார்த்துச் செய்யலாம்.

திரு. கே. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே சேலம் மாவட்டத்திற்கு முதன்முதலாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட ஐம்பது ஆழ் துளைக் கிணறுகள் முழுக்க முழுக்க ஆத்தூர் தாலுக்காவிலே போடப் பட்டுள்ளது. ஒமலூர் போன்ற தாலுக்காக்களிலே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. ஆகவே, சேலம் மாவட்டத்திலே உள்ள பிற தாலுக்காக்களிலேயும் ஆழ் துளைக் கிணறுகள் அமைப்பதற்கு அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (மனையடிக்கப் பெற்றது).

திரு. கு. ரமணி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

திரு. கே. எம். தங்கமணி அவர்களுடைய, திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றது.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

1987 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி ;

“ ஆளுநர் அவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப் பெற வேண்டும் :

1987-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 27 ஆம் தேதியன்று சட்டமன்றப் பேரவைக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு, தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று, நாளை (11-3-1987) காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-57 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) கட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

27. அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் 1978-79 மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான கணக்குகள் மீதான தணிக்கை அறிக்கை. [1978-ஆம் ஆண்டு அண்ணா பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 30/1978) 26 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

28. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்கான பதின்மூன்றாவது ஆண்டறிக்கை. [தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 49 (3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது]. (தமிழ்)

29. தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்கான தணிக்கை அறிக்கை [தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) 33(3) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது]. (ஆங்கிலம்).